

LOGAŠKE NOVICE

WWW.LOGATEC.SI - GLASILO OBČINE LOGATEC - LETNIK XLV - JUNIJ 2014 - ŠT. 6

KULTURA

STRAN 11-16

CESTA SMREČJE-PODLESEC Z NOVO PODOBO

KS VRH SV. TREH KRALJEV PO 30 LETIH DO NOVE CESTE

Foto: J.G.

Slavnostni trak so prerezali (z leve) Valentin Jesenko iz Tigrada, predsednik KS Boštjan Mivšek, logaški župan Berto Menard in Kristjan Mugerli iz CPG.

V petek, 30. maja, se je ob križišču v Spodnjem Lavrovcu zbralo dokajšnje število domačinov in gostov k pomembnemu dogodku: odprtju obnovljene ceste Smrečje – Podlesec. Ljudje na podeželju se še znajo razveseliti in znajo ceniti javne dobrine, ker jih odmaknjenost od večjih središč zanje rada prikrajša. Odprtja so se, med drugimi, udeležili župani štirih sosednjih občin, ki mejijo na to območje, ter predstavniki izvajalcev del.

Rekonstrukcija lokalne ceste LC 468031 Smrečje-Žiri, skupaj 2680 m, je bila zgolj z občinskimi sredstvi – ob razumevanju lastnikov zemljišč ob cestišču – na pobudo krajevne skupnosti Vrh Sv. Treh Kraljev izvedena v treh zamahih. V prvih dveh je leta 2009 in 2010/11 dela opravljalo domače podjetje Tigrad d.o.o., asfaltiralo je Primorje d.d., v zadnjem pa CPG d.d. iz Nove Gorice. Veljala so, na okroglo, milijon evrov. Cestišče, ki sega od meje z žirovsko do meje z vrhniško občino, je zdaj široko 5 m, z utrjenimi polmetrskimi bankinami. V območju račevskega jezera sta narejena dva prehoda za dvoživke, ki jim bosta ob postavljenih začasnih varovalnih ograjah omogočala varen prehod v njihovem selitvenem obdobju. Za rekonstrukcijo ceste je bilo z odkupom pridobljenih okrog 9.000 m² zemljišč, približno 3500 m² pa jih je bilo pridobljenih z menjavo za javno dobro.

Predsednik KS Vrh Svetih Treh Kraljev Boštjan Mivšek je v nagovoru izrazil veselje in zadoščenje, da je KS po tridesetih letih, odkar je bila cesta prvič asfaltirana, dobila sodobno urejeno cestišče, ki bo omogočalo varno vožnjo. »Za varnost pa bomo morali poskrbeti tudi vozniki s tem, da bomo vozili preudarno in zanesljivo,« je po koncu blagoslovitvenega obreda ljudem na srce položil župnik Andrej Sever. Župan Berto Menard je povedal, da ima občina na skrbi 230 km cest in izrekel zahvalo vsem, ki so kar koli prispevali, da je bilo to veliko delo dobro opravljeno. Miha-tova banda je zapela in zaigrala priložnostno pesem, štirje mladi harmonikarji Jan, Maja, Niko in Marko pa so urezali dve poskoč-ni. Potem, ko je Vid Treven odigral Zdravljico, je bil prerezan še slavnostni trak in s tem cesta tudi svečano predana namenu.

Veseli zaključka obnove so se prisotni med pomenkom in prigrizkom zadržali v šotoru ob vrhovski šoli, ki bo dva meseca služil še drugim namenom: slovesnostim ob obletnici šole, kulturnim in družabnim prireditvam.

Janez Gostiša

PRAKTIKUM 2-10**KULTURA 11-16****DRUŽBA 17-23****ŠPORT 24-29****GENERACIJE 30-34****NAPOVEDNIK 35****PISMA BRALCEV 36-37****ZAHVALE 38-39**

**Spoštovane občanke,
spoštovani občani!**

Ta mesec, 25. junija, praznujemo Slovenci praznik - Dan državnosti. To je tako pomemben pomnik v naši zgodovini, da velja na kratko osvežiti spomin na tedanje dogodke. V predbožičnem času v letu 1990 je bil na sedanjem območju Republike Slovenije izvršen plebiscit, na katerem se je velika večina, preko 90 % prebivalcev naše sedanje države, odločila za novo – samostojno in neodvisno pot političnega, finančno–gospodarskega in družbenega življenja. Sledile so številne aktivnosti v smislu pogovorov in dogovorov z mnogimi vplivnimi evropskimi in ameriškimi politikami kot tudi aktivnosti v zvezi s pripravo potrebne nacionalne zakonodaje.

Po sklenitvi potrebnih dogovorov in pripravi vseh zakonskih temeljev novo nastajajoče države je 25. junija 1991 sledila slavnostna razglasitev neodvisne, samostojne, suverene in demokratične Republike Slovenije. To je vsekakor enkrat in neponovljiv dan, saj so se Slovenkam in Slovencem uresničile večstoletne sanje. Hkrati pa je bila slovenskemu narodu naložena velika odgovornost za lastno in skupno prihodnost, ki smo jo kasneje nadgradili z vstopom v Evropsko unijo. »Vsi ljudje ljudem so bratje, če jim ti zvedriš obraz,« je zapisano v besedilu Ode radosti - v himni evropske unije. Tudi v Zdravljici dr. France Prešeren spodbuja k spravi, prijateljstvu in poveljuje Stvarnika: »Komu narpred veselo zdravljico, bratje! čmo zapet! Bog našo nam deželo, Bog živi ves slovenski svet, brate vse, kar nas je sinov sloveče matere!« Ob teh citatih lahko začutimo moč združevanja, narave, prijateljstva in ljubezni.

Evropska kultura temelji na vrednotah spoštovanja vsakega človeka, ne glede na spol ali raso, predvsem pa temeljne celice družbe, to je družine. Slovenski narod si je svojo narodno bit gradil in ohranjal skozi različna zgodovinska obdobja na različne načine. Pri vsem tem je bilo storjeno tudi veliko krivic in izgubljeno mnogo preveč človeških življenj.

Ni pomembno kdo je »naš« ter kdo je »vaš«. Za temi opredelitvami se praviloma skrivajo egoistični materialno kapitalski cilji in interesi. Ne dopustimo več, da bi nas ideološke opredelitve razdvajale, vsi ljudje imamo v osnovi enake življenjske potrebe, zato je skrajni čas, da stopimo skupaj ter v skupno dobro strnemo moči. Sledimo reku: »V slogi, veri in zaupanju je moč.«

*Vaš župan
Berto Menard*

KULTURNA DEDIŠČINA; BREME ALI BOGASTVO?

OBČINA LOGATEC OHRANJA DEDIŠČINO ŽE VRSTO LET

Območje občine Logatec ima bogato zgodovino in z njo tudi kulturno dediščino. Dokler dediščine ne bomo prepoznali kot velik potencial, nas bo še vedno zavirala miselnost o njej, da gre za jamo brez dna, kjer se ne sme narediti nič in da je ogromno administracije. Na spletišču www.logatec.si boste našli informacije o tem, kakšno bogastvo se skriva na območju občine Logatec, kdo je dolžan skrbeti za posamezne enote kulturne dediščine, na kakšen način se je treba lotiti obnove, da ne bo kasnejših težav tako pri vzdrževanju kakor z morebitnimi inšpekcijskimi službami. Na spletni strani pa so podane tudi informacije, kako in na kakšen način vam lahko Občina Logatec finančno pomaga pri obnovi in kaj vse so posamezniki v zadnjih petih letih obnovili. Na tem mestu pa sledi več informacij o obnovah na objektih v lasti Občine Logatec, saj so bile nekatere enote dediščine uspešno obnovljene, pri nekaterih pa so dela obstala, zato se v javnosti pojavljajo vprašanja po vzrokih.

Občina Logatec intenzivno varuje - ohranja svojo dediščino že vrsto let. Enote dediščine, ki so potrebne obnove, obnavlja, ostale enote pa letno redno vzdržuje pogodbenik. Za redna vzdrževanja okolice spomenikov in tabel skrbijo tudi predstavniki Združenja borcev za vrednote NOB Logatec ter Turistično kulturno športno društvo Grčarevec, ki so za ta namen dobili sredstva na turističnem razpisu. Zaradi prihajajoče okrogle obletnice padca hercegovskih partizanov na območju Grčarčevca je Občina Logatec, na pobudo Združenja borcev za vrednote NOB, prosila Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, ki je skrbnik grobišč, da bi do leta 2015 obnovil grobišči hercegovskih partizanov na območju Grčarčevca in Kalc. V letu 2013 pa je bilo v delu 6 enot kulturne dediščine. Za obnovo je poskrbelo podjetje Gnom d.o.o.

Spominska kapela padlim v 1. svetovni vojni

Stanje pred posegom;

Stanje spominske kapele padlim v 1. svetovni vojni je bilo slabo.

1 Stenske poslikave:

Apneni omet v kapeli je bil zaradi različnih vzrokov v slabem stanju. Na posameznih delih je odstopil od podlage. Del ometa s poslikavo je celo odpadel. Na površini je prihajalo do prašenja in posledično tudi do izgube barvnih plasti. Manj problematičen je bil omet na stropu, kjer je verjetno glavni vzrok zamakanje meteorne vode

v preteklosti, medtem, ko je bil omet na spodnjem delu zidu precej bolj poškodovan zaradi kapilarne vlage v samem zidu. Na stropu je naslikana Sveta Družina z angeli v ozadju. Gre za figuralno poslikavo, medtem ko so stene poslikane dekorativno s šablonami.

Poslikave na stropu in stenah so bile v preteklosti skoraj v celoti preslikane in nestrokovno obnovljene. Na površini se je nakopičila obloga, črna prevleka saj, prahu in drugih nečistoč, ki je bila mestoma bolj, drugod manj intenzivna. Na površini stene so bile opazne večje in manjše razpoke, nekaj večjih razpok je potekalo vzdolž celotnega stropa in naslikanih podob. Na barvni plasti so bile prisotne poškodbe v obliki luščenja prašenja zaradi izgube veziva. Prišlo je tudi do nastanka negativne podobe, ki nastane kot posledica odpadanja barve v manjših luskah, pod katerimi se nato pokaže svetlejši omet. To pride še posebej do izraza na temnejših površinah.

2 Kamniti elementi:

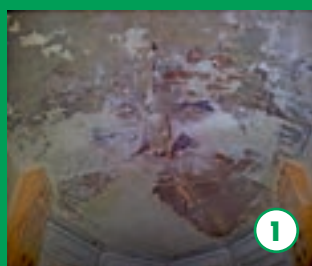
Na vseh elementih so bile prisotne različne obloge (mahovi, lišaji, prah ...). Na stebrih večjih poškodb ni bilo opaziti. Tlak je bil na posameznih mestih močno poškodovan, saj so se posamezne plošče drobile. Polnilo med stiki plošč je odpadalo. Pitnik je bil razstavljen po elementih, zgornji del (gobica) pa je celo manjkala. Podstavek pitnika je bil prelomljen na več delov, v preteklosti sestavljen in povezan z jeklenimi obroči. Na lijaku pitnika je vgrajena kovana rešetka, na kateri je bilo opaziti visok potencial korozivnosti.

- Kovinski elementi:

Kovana vrata kapele so bila barvana s črno barvo, ki se je na posameznih delih luščila in odpadala. Tečaji vrat so bili razrahljani. Na kovinskih vezeh prizidanega stebrišča se je pojavljala korozija. Pipa pitnika in stropni lestenelec nista bila prisotna. Ohranili so se načrti, po katerih sta bila izdelana.

3 4 5 6 7 Izvedba konservatorsko restavratorskega posega;

Na stropu kapele se je v prvi fazi obšlo mesta, na katerih je prihajalo do odpadanja ometov. Sledilo je injektiranje oz. zapolnjevanje votlih mest, kjer je prišlo do ločevanja ometa od zidane konstrukcije. Ko so bila votla mesta zapolnjena oz. ko so bili ometi stabilni, se je pristopilo k odstranjevanju recentnih beležev ter čiščenju barvnih

plasti. Na mestih, kjer se je pojavljalo prašenje barvnih plasti, je bilo treba izvesti utrjevanje in s tem barvno plast povezati z nosilcem oz. apnenim ometom. Zapolnjevanje poškodb in razpok je potekalo v več slojih do končne podlage za nanos barvne plasti. Retuša na stropni poslikavi je bila izvedena skladno s konservatorskimi smernicami, kar pomeni izvedbo le delne rekonstrukcije poslikav zaradi manjkajočih ključnih podatkov in analogij, ki so potrebne za korektno popolno rekonstrukcijo. Podobe so na ključnih delih, kot so obrazi, roke le tonsko prilagojeni celoti. Na stenah se je v prvi fazi odstranilo vse dotrajane in prhle omete. Manjkajoče omete se je nadomestilo z novimi apnenimi ometi v večslojni izvedbi. Z ohranjenih površin se je odstranilo recentne preslikave ter neustrezne dopolnitve iz preteklosti. Tudi na stenah je bilo potrebno lokalno utrditi ohranjene barvne plasti na mestih, kjer je prihajalo do prašenja. Dekorativna poslikava na stenah kapele se je rekonstruirala v celoti. Gre za enostavno šablonsko poslikavo ter naslikanimi ponavljajočimi vzorci in bordurami. S površine kamnitih elementov se je odstranilo vse sekundarne obloge z nizkotlačnim čiščenjem (2 bara) in uporabo mehkega medija aluminijevega silikata. Zapolnilo se je vse stike med elementi. Na tlaku je bilo zamenjanih 10 plošč, obstoječih iz enakega kamna, ter enako površinsko obdelavo.

Podstavek pitnika se je v celoti razstavilo. Spoje na prelomih je bilo treba očistiti ter odstraniti ostanke cementnega lepila. Podstavek pitnika se je sestavilo v celoto. Na prelomih se je uporabilo dvokomponentno lepilo ter inox trne za sidranje. Tovrstna sanacija je omogočila odstranitev jeklenih obrobov, ki so bili na elementu zelo moteči. Manjkajoči zgornji element pitnika je bil shranjen na Komunalnem podjetju v Logatcu. Poškodbe v obliki praznin oz. pomanjkljivosti se je nadomestilo z modelirno maso, ki po barvi in strukturi ustreza originalu. Kovana vrata in vezi v prizidanem stebrišču so bila očiščena s peskanjem. Površino se je zaščitilo z dvokomponentnim protikorozijskim premazom. Zaključni barvni sloj je izveden z antik antracit premazom. Tečaji vrat na kapeli so bili na novo pritrjeni v zid. Za izdelavo pipe pitnika po originalnem načrtu je bil izdelan lesen model.

Za odlivanje v bron je bilo potrebno izdelati negativ v silikonskem kavčuku ter mavcu kot nosilcem negativa. Za delovanje pitnika je bil v neposredni bližini izdelan strojni jašek. Pitnik je priključen na javni vodovod.

Rekonstrukcija stropnega lestenca je bila izvedena po originalnih načrtih. Lestenec je v celoti izveden iz medenine. Dvanajst svetilnih

teles je elektrificiranih. Lestenec je priključen na javno razsvetljavo. Spomenska kapela padlim v prvi svetovni vojni je s svojimi občutljivimi detajli zelo izpostavljena vandalizmu, kar se je pokazalo na pipi pitnika takoj po obnovi. Kar dvakrat v časovnem razmiku desetih dni je bil zgornji del pitnika s pipo iz bron premaknjen iz svojega ležišča, drugič tako, da je bilo treba zgornji del odstraniti in ga shraniti v depo do začetka popravila. Da bi se v prihodnje izognili tovrstnim dogodkom, bi bilo priporočljivo vzpostaviti nadzor neposredne okolice kapele, saj se vandalizem ni končal samo s poškodbami omenjenih delov, ampak tudi s tatvino parkovne klopi iz neposredne bližine kapele.

Spomenik dr. Andreja Gosarja

8 Stanje pred posegom;

Na kamnitem podstavku iz pohorskega tonalita je vklesan napis DR. ANDREJ GOSAR, ki je bil zelo slabo berljiv. Poleg tega je bil podstavek nekoliko zamaknjen zaradi trka vozila. Neposredna bližina spomenika je bila pogosto uporabljena za parkirišče.

Izvedba konservatorsko restavratorskega posega;

Napis na podstavku smo pozlatili z zlatimi lističi. Za nanos zlata na podlago je bilo uporabljeno vezivo na bazi olja. Med trikotnikom iz opečnih tlakovcev ter asfaltom na pasu iz granitnih kock so bili vgrajeni štirje varovalni stebrički iz pohorskega tonalita. Stebrički so trikotne oblike in oblikovno ustrezajo podstavku spomenika. Za vgradnjo stebričkov so bila v tlaku izdelana ležišča. Vsak stebriček je dodatno sidran v podlago z nerjavečim tnomo. Stebrički so oblikovno zasnovani v skladu s smernicami avtorja podstavka spomenika in celotne ureditve okolice spomenika ter pristojne službe ZVKDS OE Ljubljana.

9 10 Spominsko obeležje Ljubi Bavdek

Stanje pred posegom;

Spominsko znamenje je postavljeno ob prometnici in je zelo izpostavljeno negativnim vplivom. Na površini so bile prisotne sekundarne obloge, predvsem na belem marmorju, ki je močno porozen. Črke na napisni plošči iz granita so barvane z belo barvo, ki se je mestoma luščila in odpadala. Za znamenjem je postavljen oporni zid, ki je na levi strani počen po celotni višini. Na tlaku pred znamenjem ni bilo poškodb.

Izvedba konservatorsko restavratorskega posega:

S površine kamnatega podstavka, kamnatega tlaka in opornega zidu za obeležjem so bile odstranjene sekundarne obloge z nizkotlačnim čiščenjem (2 bara) in uporabo mehkega medija. Dotrajana barva v črkah na napisni plošči je bila odstranjena, črke pa prebarvane z oljno belo barvo. Razpoko na opornem zidu za obeležjem se je zapolnilo z injektirno epoksidno maso, zunanji vidni del razpoke pa s cementno malto. Celotna površina znamenja je zaščitena s hidrofbnim premazom.

Spomenik NOB v Hotedršici

Stanje pred posegom;

Spomenik padlim v Hotedršici je izdelan iz svetlega apnenca. Spomenik tvori trikotni podstavek, na katerem stoji kip. Površina kipa je obdelana bolj grobo, medtem ko je površina podstavka bolj gladka. Na podstavku je vklesano posvetilo ter imena žrtev. Na površini so bile prisotne različne sekundarne obloge (nečistoče, lišaji, mahovi ...), nekatere bolj, druge manj vezane na podlago. Napisi na podstavku so bili slabo vidni. Barva črk se je luščila, odpadala. Polnilo na stiku podstavka in kipa je v preteklosti izpadlo.

11 12 Izvedba konservatorsko restavratorskega posega;

S površine kamnatega podstavka in kipa so bile odstranjene vse sekundarne obloge z nizkotlačnim čiščenjem (1 bar) in uporabo mehkega medija aluminijev silikat primerne trdote. Na mestih, kjer so se pojavljale biološke obloge, se je na površino nanese alcid. Površino se je po določenem času opralo z vročo paro. Dotrajano barvo v črkah se je odstranilo, črke pa prebarvalo z oljno barvo.

Površina kamnatega podstavka ter kipa je zaščitena s hidrofbnim premazom.

Spomenik NOB na Židovniku

Stanje pred posegom;

Bronasta napisna plošča je bila izruvana (vandalizem) s svoje prvotne pozicije na kamnitem podstavku (kamen pohorski tonalit). Rdeča zvezda na napisni plošči je bila prvotno pobarvana z rdečo barvo, ki je v veliki meri odpadla oz. se odluščila. Na kamnitem podstavku so bile prisotne površinske obloge.

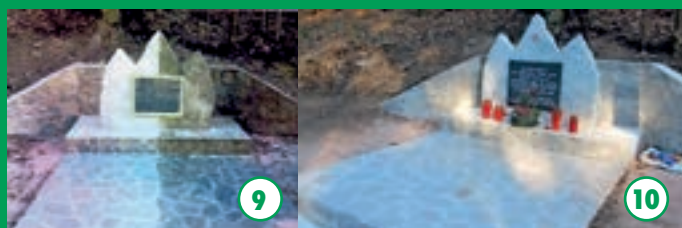
13 Izvedba konservatorsko restavratorskega posega:

Za namestitev bronaste plošče na kamnit podstavek se je s štirih vrtn odstranilo polnilo, s katerim je bila plošča prvotno pritrjena na podstavek. Za pritrditev plošče je bila uporabljena dvokomponentna epoksidna masa. Peterokraka zvezda na plošči je prebarvana z oljno rdečo barvo v dveh nanosih. S površine kamnatega podstavka so bile odstranjene sekundarne obloge z nizkotlačnim čiščenjem (2 bara) in uporabo mehkega medija. Površina kamnatega podstavka je zaščitena z hidrofbnim premazom.

14 Spomenik NOB v Dolenjem Logatcu

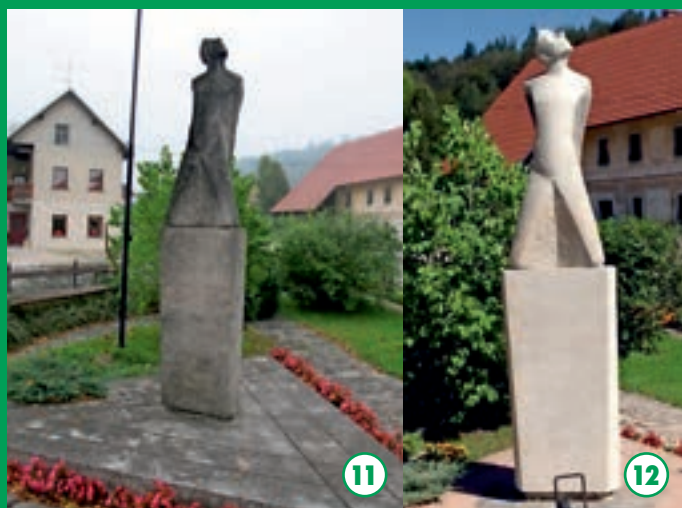
V zaključni fazi obnove spomenika NOB v Dolenjem Logatcu je treba urediti okolico spomenika s položitvijo kamnatega tlaka in mejnih stebričkov, da bo stanje čim bolj podobno prvotnemu stanju iz leta 1958. S temi deli bomo lahko nadaljevali, ko bo dokončano križišče v neposredni bližini. Do zaključka del bo kip spomenika ostal zaščiten z leseno zaščito.

Jožef Drešar, Gnom d.o.o. in Renata Gutnik, Občinska uprava

Med posegom

Po posegu

Pred obnovo

Po obnovi

Po obnovi

Prvotno stanje v času postavitve spomenika v letu 1958

IZVEDBA PRIHAJAJOČIH LOKALNIH VOLITEV

SPREMEMBE NEKATERIH SEDEŽEV VOLIŠČ V OBČINI LOGATEC

Leto 2014 bo volilno leto tudi na ravni lokalnih skupnosti, kar pomeni, da bodo občani in občanke volili župana, člane občinskega sveta in člane krajevnih skupnosti. Za pravilnost lokalnih volitev je zadolžena Občinska volilna komisija, ki se je zaradi nekaterih priprav na lokalne volitve že sestala in sprejela nekaj novosti na področju sedežev nekaterih volišč v občini Logatec. Na Osnovni šoli 8 talcev tako po novem ne bo več treh volišč, temveč bosta dve volišči, saj sta se dve dosedanji volišči združili v eno skupno. Volivci, ki so do sedaj volili na volišču v Narodnem

domu in Domu starejših občanov Grapovčnik, bodo po novem volili v prostorih Upravnega centra Logatec. Prebivalci Hotedršice pa ne bodo več volili v prostorih POŠ Hotedršica, temveč v prostorih Stare osnovne šole, kjer ima sedež volišče za državne volitve. Novi sedeži volišč bodo napisani tudi na obvestilih, ki jih volivec prejme na dom pred volitvami.

Občinska uprava občine Logatec

VABILO

na javno predstavitev strokovne podlage
za območje OPPN Starega mestnega jedra Dolenji Logatec,
ki bo v četrtek, 26. 6. 2014, ob 18. uri,
v veliki sejni sobi Upravnega centra Logatec (I. nadstropje),
Tržaška cesta 50 a, 1370 Logatec.

Staremu mestnemu jedru v Logatcu želimo poiskati novo vlogo, ki bo izkoriščala njegov historični in prostorski potencial. Arhitekturne strokovne podlage kažejo na možnost vzpostavitve novega javnega prostora, ki naj postane "srce" mesta.

VABILO

na javno predstavitev strokovne podlage
za območje OPPN Stanovanjske soseske Male Laze,
ki bo v sredo, 11. 6. 2014, ob 17. uri,
v veliki sejni sobi Upravnega centra Logatec (I. nadstropje),
Tržaška cesta 50 a, 1370 Logatec.

POPRAVEK

V majski številki smo ob prispevku o Glasbeni šoli Logatec narobe podpisali fotografijo enega od uspešnih mladih glasbenikov. Pravilno ime uspešnega pozavnista je Aljaž Lukančič in ne Matjaž. Aljažu se za napako iskreno opravičujemo.

Uredništvo

POLETNI URNIK KNJIŽNICE LOGATEC

Obveščamo vas, da bodo v poletnem času od 1. 7. do 31. 8. osrednja, Knjižnica Logatec, in krajevne knjižnice odprte po poletnem urniku.

1. OSREDNJA KNJIŽNICA

Knjižnica Logatec

Tržaška cesta 44, 1370 Logatec, tel. 01/7541 722
Poletni urnik: PO, SR, PE 8.00-15.00,
TO, ČE 12.00-19.00, SO zaprto

2. KRAJEVNE KNJIŽNICE

Krajevna knjižnica Rovte

Rovte 100, 1373 Rovte, tel. 01/7503 030
Poletni urnik: TO zaprto, ČE 12.30-19.00

Krajevna knjižnica Hotedršica

Hotedršica 64, 1372 Hotedršica, tel. 01/7559 506
Poletni urnik: SR 16.00-19.00, PE zaprto

Krajevna knjižnica Vrh Svetih Treh Kraljev

Vrh Sv. Treh Kraljev 18, 1373 Rovte, tel. 01/7501 030
Poletni urnik: TO zaprto, PE 17.00-19.00

KAKOVOSTNO ŽIVLJENJE V OBČINI BREZ GLASNIKOV ZMOT

KRIZO BOMO PREMAGALI LE Z RESNICO, SOČUTJEM IN POŠTENIM DELOM

Logaške novice so v svoji 5. izdaji, maja leta 2014, v rubriki pisma bralcev objavile dva članka z naslovoma Neznosna lahkotnost delovanja politike v občini Logatec in Stališče svetniške skupine SDS na zadnji seji sveta. V imenu resnice, predvsem pa v imenu spoštljivega in odgovornega odnosa do občanov in občanov ter vseh prebivalcev naše občine, navedbe v člankih zahtevajo temeljitejši odgovor oziroma pojasnilo. Vse to predvsem zaradi neznosne lahkotnosti delovanja posameznikov oz. dela politike v občini Logatec, kot že tudi sicer izhaja iz samega naslova enega od člankov. Res je, logaška občina je geografsko, zgodovinsko, kulturno in tudi sicer relativno zelo razvita, v njej živijo po večini delovni in dobri ljudje, ki si služijo vsakdanji kruh s svojim poštenim delom.

Eden od avtorjev navedenih člankov, ki sta sicer tudi člana iste družine (zet in tašča), je ob laskavem zaključku in naslovu svojega članka pozabil tudi na zavezo, da posredovalec nekih informacij javnosti mora slediti tudi dejanskemu stanju oz. resnici. Popolno nerazumevanje ali slabo razumevanje določene tematike ne sme in ne more biti opravičilo za netočne ali povsem neresnične navedbe, ki lahko javnost zavajajo namesto informirajo.

Povsem jasno je, da je Občina Logatec v zadnjem obdobju, priznala ali ne, naredila velikanski kvalitativni preskok v smislu urejanja zatečenega stanja na vseh področjih. Na investicijah je pričela z izgradnjo že dalj časa prepotrebnih infrastrukturnih objektov ob hkratni pridobitvi več milijonskih sredstev iz EU kot tudi dodatnih sredstev iz proračuna Republike Slovenije. To je Občina Logatec dosegla prvič do sedaj in to kljub neprestanemu nasprotovanju določenih posameznikov, ki bi glede na svojo vlogo in funkcijo morali biti eden od motorjev razvoja občine. Ob vseh teh velikih projektih občina ni zanemarila niti družbenih dejavnosti niti kateregakoli drugega področja, za katerega je odgovorna tako v skladu z veljavnimi predpisi kot tudi po svojem poslanstvu.

Zelo nekorektno in nepošteno je do občanov in občanov naše občine, da posamezniki zlorabljajo resnico zaradi očitno povsem osebnih ciljev in koristi. Hkrati pa še opozarjajo na kruto realnost logaške občine (upamo, da ni to klic po »izrednih razme-

rah« in po pomoči »velikega brata in rešitelja«), ki jo posamezniki očitno doživljajo skozi svoje oči oziroma jo potrebujejo predvsem zaradi svojega lastnega obstoja ter obdobja, v katerem se nahajamo. Ob tem pa nekaterim še vedno ni jasno, kaj je politika in politično delo in kaj je upravno strokovno delo, za katerega je zadolžena občinska uprava (kot je navedeno, naj bi bila ena od političnih strank v preteklem letu izločena iz procesa odločanja v občinski upravi).

Razrešitev direktorja Komunalnega podjetja Logatec d.o.o. in sklic skupščine

V zvezi z navedbami avtorja o seznanjenosti župana z dogajanjem v Komunalnemu podjetju Logatec d.o.o. (v nadaljevanju: KP Logatec) in obtožbo, da je v zvezi s preklicem skupščine podjetja ravnal nezakonito oziroma celo zlorabil svoj položaj, je potrebno pojasniti naslednje. Župan je bil z namero o razrešitvi bivšega direktorja KP Logatec seznanjen potem, ko so bili praktično vsi dogovori že zaključeni. Kot je bil kasneje neformalno seznanjen, naj bi le-ti potekali v »strogi tajnosti« v prostorih stranke, ki ji pripadata avtorja člankov. Tudi na zaključni sestanek, na katerem so bili prisotni še nekateri svetniki bivše koalicije, je bil župan povabljen le na izrecno zahtevo podžupana. V uvodu sestanka naj bi podpredsednik nadzornega sveta KP Logatec navedel dejanja, ki naj bi bila obremenilna za tedanjega direktorja KP Logatec, zatem pa je bil predstavljen že kandidat za novega direktorja, ki je v nadaljevanju tudi že podal vizijo svojega bodočega dela. Sledile so še nekatere aktivnosti v tedanji koaliciji ter formalno imenovanje novega vršilca dolžnosti direktorja KP Logatec na seji nadzornega sveta.

V zvezi s sklicem skupščine KP Logatec pa je potrebno razjasniti naslednje. V času dogovorov za sklic skupščine je bil nadzorni svet javnega podjetja na stališču, da imajo, glede sklicovanja in izvedbe skupščine javnega podjetja veljavni predpisi s področja gospodarskih družb, prednost pred predpisi, ki urejajo lokalno samoupravo. Navedeno je nadzorni svet utemeljeval s pravnim mnenjem odvetniške pisarne, ki je brez navedb pravne podlage zatrjevalo, da je kljub temu, da je nedvoumno, da gre pri KP Logatec za enoosebno

družbo, potrebno uporabiti določbe zakona, ki veljajo za večosebne gospodarske družbe. Ta navedba nima nobene pravne osnove. Specifični predpis, ki ureja delovanje javnih podjetij, torej tudi KP Logatec, je zakon, ki ureja gospodarske javne službe. V predmetnem zakonu je jasno določeno, da se predpisi, ki urejajo položaj podjetij oziroma gospodarskih družb, uporabljajo za javna podjetja le, če niso drugače urejena z drugim zakonom. Iz te določbe jasno sledi, da imajo določbe zakona, ki ureja lokalno samoupravo, in ki določa pravila glede delovanja občinskega sveta kot najvišjega organa lokalne skupnosti, prednost pred določbami zakona, ki ureja gospodarske družbe. Iz navedenega pa tudi nedvoumno sledi, da je prav župan tisti, ki ima vso pristojnost sklicati občinski svet, kot tudi preklicati njegov sklic, ne glede na to, ali gre za sklic občinskega sveta v »svojevlasti« skupščine KP Logatec ali gre za običajen sklic občinskega sveta kot najvišjega organa odločanja lokalne skupnosti. Kakršnokoli namigovanje, da gre v primeru preklica sklicane skupščine za nezakonito ravnanje ali celo za zlorabo položaja, predstavlja izključno politično podkrepljeno blatenje župana, ki nima popolnoma nobene realne podlage. Ob vsem navedenem glede sklica skupščine pa je potrebno tudi pojasniti, da je bil dnevni red predlaganega sklica skupščine vse prej kot namenjen seznanitvi župana s problematiko javnega podjetja. Nekaj o skritem namenu nekaterih posameznikov v zvezi s sklicem skupščine piše v svojem pismu že tudi avtor sam, vendar je potrebno pojasniti, da preklic skupščine ni bil namenjen preprečitvi zastavljanja neprijetnih vprašanj županu, ker v kolikor taka vprašanja obstajajo, jih svetniki županu lahko zastavijo na vsaki seji občinskega sveta, vsi pa jih lahko kadarkoli naslovijo na župana in bo na njih odgovoril. Že samo ciljanje avtorja na skrite namene sklica skupščine, pa potrjuje, da je očitno obstajala neka skrita agenda avtorja (kot podpredsednika nadzornega sveta) in njegovih somišljenikov za predlogom za sklic skupščine, ki se ni odražala v samem dnevnem redu, bi pa dobremu delovanju javnega podjetja prej škodovala, kot koristila, kar še dodatno podkrepi pravilno odločitev župana, da je sklicano skupščino preklical.

Vpliv Občine Logatec, kot ustanoviteljice, na KP Logatec

Avtor članka nadalje navaja, da je bil po njegovem vedenju župan v stalnem stiku z nekdanjim direktorjem KP Logatec, kar naj bi mu zagotavljalo vse informacije o delovanju podjetja. V zvezi s tem je potrebno pojasniti, ob upoštevanju dejstva, ki ga je že večkrat poudaril nekdanji direktor podjetja, da je nadzorni svet večkrat kršil pravila svojega poslovnika s tem, ko direktorja ni vabil na svoje seje in ga ni seznanjal z zapisniki sej, tudi župan ni mogel biti seznanjen z delom nadzornega sveta, ki je poleg skupščine (občinskega sveta) še edini organ, ki povezuje občino in KP Logatec in omogoča občini vsaj posreden vpliv na podjetje, katerega lastnik je, in kateremu pokriva nastalo izgubo v primeru, če do nje pride. Navedeno glede zapisnikov negira tudi navedbo avtorja o tem, da so vse informacije na voljo javnosti in tudi županu. Ob navedenem pa je potrebno izpostaviti tudi dolžnost nadzornega sveta javnega podjetja, ki jo določa odlok o ustanovitvi javnega podjetja, in sicer, da mora spremljati rentabilnost poslovanja javnega podjetja, njegova gospodarska gibanja in druge zadeve, ki se nanašajo na poslovanje javnega podjetja, o čemer mora obveščati ustanovitelja. Tudi v tem delu je bila komunikacija med ustanoviteljem (občino) in nadzornim svetom prekinjena.

Nadzor izvajanja zimske službe

Navedbe avtorja glede nepravilnosti občinske uprave pri kontroli računov za izvajanje zimske službe so ne samo pavšalne, temveč tudi neresnične. Občina je dolžna zagotoviti izvajanje javne službe vzdrževanja občinskih cest, kamor spada tudi zimska služba. Izvajanje te službe se financira iz občinskega proračuna na podlagi izstavljenega računa izvajalca, kar je v konkretnem primeru KP Logatec. Ob tem še dodajamo, da je KP Logatec tako po kadrovski strukturi kot po opremljenosti nemogoče samo izvajati zimsko službo za celotno območje občine Logatec, zato KP Logatec precejšen del nalog zimske službe odda preko javnega naročanja drugim izvajalcem, kar pomeni, da je KP Logatec v pogodbenem odnosu z neposrednimi izvajalci na terenu, zato je KP Logatec dolžno po pogodbi o oddanem javnem naročilu preverjati, ali so bila dela opravljena. KP Lo-

gatec za izvajanje zimske službe izstavi račun, kateremu priloži dokazilo o opravljenih storitvah. Občinska uprava po prejemu računa s strani KP Logatec izvede pregled tako, da se priglase količine preverjajo na podlagi rednih terenskih ogledov, gradbenih dnevnikov izvajalcev, opravi se preverba količine peska in soli ter delovnih nalogov za delovne stroje. Občina Logatec ima vzpostavljen sistem notranjih kontrol po prejemu računa, saj se preveri ali je bila storitev opravljena oz. blago dobavljeno, pri čemer se pravilnost preveri glede na podatke, ki jih dostavi KP Logatec, ki je izvajalec te javne službe in je po odloku in pogodbi odgovoren za strokovno pravilno in transparentno izvajanje le-te. Za pravilnost poslovanja KP Logatec pa je, kot že sam avtor navaja v svojem članku, ogovoren tudi nadzorni svet javnega podjetja. Ob vsem navedenem je potrebno izpostaviti tudi, da je v skladu z odlokom in pogodbo o izvajanju javne službe, občinska uprava dolžna nadzirati le izvajanje javne službe s strani izvajalca javne službe, torej KP Logatec, ni pa dolžna preverjati del, ki jih za javno podjetje opravijo njeni podizvajalci. To je naloga in dolžnost javnega podjetja, ki ima svoje organe poslovanja in nadzora.

Nadaljevanje gradnje Vrtca Rovte in zemljišče ob Notranjski cesti

Nadalje se v člankih kar večkrat pojavlja neresnica v zvezi s sredstvi za izgradnjo vrtca v Rovtah. Nedvoumno je jasno, da je vzrok prerazporeditve le-teh, stečaj dosejanega izvajalca del, to je podjetja SGP Tehnik d.d. iz Škofje Loke, tako investicija - vrtec Rovte v tem letu ne bo izpeljana do prvotno predvidene faze, v proračunu za tekoče leto pa se zagotavljajo sredstva v okvirni višini predvidene porabe in ta so za leto 2014 zagotovljena v zadostni višini. V proračunu za leto 2015 pa bodo za vrtec Rovte ponovno načrtovana in zagotovljena sredstva v zadostni višini.

Župan je na eni od sej občinskega sveta med drugim podal tudi informacijo v zvezi z morebitnim odkupom zemljišča ob Notranjski cesti. Ob tem je občinski svet seznanil z vsebino zahteve lastnika zemljišča ter z mnenjem pristojnega odbora občinskega sveta. Sam osebno v zvezi z omenjenim zemljiščem ne vodi nikakršnih drugačnih dogovorov, saj je jasno, da se cene zemljišč oblikujejo na trgu, v skladu

s ponudbo in povpraševanjem, slediti pa je potrebno, kot že rečeno, usmeritvi oz. odločitvi pristojnega odbora.

Stanje vakuumske kanalizacije v IOC Zapolje

V zvezi s problematiko urejanja prostora z oznako DL-7 v IOC Zapolje je potrebno poudariti, da mora, tako v tem primeru kot tudi v vseh drugih, župan oz. občina slediti predlogom svetnikov, s tem pa hkrati tudi širšemu krogu občanov, ki jih svetniki zastopajo pri odločanju o stvareh v javnem interesu. Občina mora pri tem predvsem paziti, da so vsi postopki izpeljani v skladu z veljavnimi predpisi.

V zvezi z Oceno stanja sistema podtlačne kanalizacije v IOC Zapolje (v nadaljevanju: Ocena) je potrebno izpostaviti, da je bila le-ta izvedena v letu 2012 in je, tako kot navaja avtorica drugega članka, dejansko ostala v predalu bivše podžupanje. In to kljub temu, da je bila slednja (kot odgovorni delavec) zadolžena za to zadevo ter da je bilo v zaključku Ocene posebej poudarjeno, da v kolikor se ne pristopi k takojšnji odpravi ugotovljenih pomanjkljivosti, lahko nastopijo motnje v delovanju sistema, s tem pa lahko nastane tudi velika gospodarska škoda. Po odhodu podžupanje, je Občina Logatec izvod Ocene s prej navedenimi opozorili odstopila KP Logatec, kot upravljavcu komunalne infrastrukture, z naročilom, da prioritetno pristopi k pripravi operativnega ter terminskega plana potrebnih aktivnosti kot tudi k sami odpravi pomanjkljivosti na terenu in z zaprosilom, da občino o izvedenih aktivnostih sproti obvešča. O morebitnih aktivnostih, kljub nujnosti le-teh, še nismo bili obveščeni.

Glede na to, da je, kot navaja avtor članka, prav, da župan o ničemer, kar se navezuje na KP Logatec ni in ne sme biti obveščen, župan dejansko nima vzvoda, da na drugačen način urgira in pospeši urejanje pomanjkljivosti, opredeljenih v Oceni. Pri tem pa ne gre prezreti niti velike odgovornosti (tudi odškodninske) nadzornega sveta, s tem pa tudi avtorja članka, ki mu jo nalaga kot članu in podpredsedniku nadzornega sveta Zakon o gospodarskih družbah. V zvezi z morebitno nadgradnjo vakuumske kanalizacije pa je potrebno posebej pojasniti, da nikoli ni bila mišljena, še manj pa sprejeta odločitev, da se le-ta, v

kolikor bi bilo potrebno, financira izključno iz občinskega proračuna, temveč se pri tem predhodno preuči vse druge možnosti. Podobna razmišljanja in pobude so bile podane že tudi s strani svetnikov, ki so podprli sklep v zvezi z urejanjem prostora z oznako DL-7 v IOC Zapolje.

Namesto zaključka

Kot je bilo že navedeno župan, oz. Občina Logatec, v tem mandatu vlaga ogromno truda v zagotovitev takih razmer, ki zagotavljajo in bodo tudi v prihodnje vsem prebivalcem naše občine zagotavljale čim kvalitetnejše in polno življenje v kraju, kjer živijo. In to na vseh področjih. Seveda pa pri tem ne gre zanemariti dejstva, da živimo v času hude finančne in gospodarske krize, ki je že zarezala v vse pore življenja. S tem se, žal, moramo sprijazniti in vsak se mora potruditi, da bo tudi v takih časih znal ostati »človek« in pomagati sočloveku oziroma drugemu občanu ter se truditi za pravično delitev tistega, kar je za deliti še ostalo. Najslabše, kar se lahko zgodi, je, če posamezniki izrabljajo krizo in s tem stanje v družbi in gospodarstvu zgolj za svojo lastno promocijo. Pri tem jim niso mar razne manipulacije in dezinformacije, niti pošten odnos do ljudi, ki zahteva odgovorno in iskreno poročanje. Tako smo v člankih lahko večkrat zaznali neresnične namige, kaj naj bi bil vzrok za razrešitev bivše podžupanje, čeprav je bil pravi vzrok že večkrat ustrezno in korektno pojasnjen. Sicer pa se brez večjih težav vsaj katerega

od vzrokov razbere tudi iz člankov avtorjev, kot tudi iz tega odgovora na njiju.

Tudi neresnični namigi, kdo je po zaslugi nekoga »zasedel svoj županski stolček«, so zelo diskutabilni, saj obstaja precej verjetna domneva, da je resnica ravno obratna. Tudi ni resnica, da je nekdo iz občinske koalicije izgnal eno od političnih grupacij, temveč obstaja velika verjetnost, da je samovoljnemu odhodu, v imenu cele grupacije, botroval egoizem ter povsem zasebni interesi posameznikov v tej skupini.

Na koncu želimo še enkrat poudariti, da za znosno oz. čim kvalitetnejše življenje v lokalni skupnosti niso potrebni, kot je navedeno v člankih, nobeni glasniki zmot, krute realnosti logaške scene, itd., temveč zgolj pošteno ter odgovorno delo nas vseh. Transparentnost naj se ne vidi in ne sliši samo na raznih pamfletih, temveč tudi v vsakdanjem življenju. Delo župana je vezano na delo za dobrobit vseh občanov, pri čemer sledi večinski odločitvi in usmeritvi svetnikov v občinskem svetu ob hkratnem spoštovanju vseh veljavnih predpisov. Menimo, da je ta način dela edino pravičen in demokratičen, vsako zastraševanje ter širjenje neresnic posameznikov pa ni niti demokratično niti pošteno, še manj pa odgovorno do občanov.

Zato še enkrat, spoštovane občanke in občani, le s poštenim in odgovornim delom ter resnico in sočutjem do slehernega človeka, občanke in občana, bomo skupno premagali tudi težke razmere, ki nam jih nalaga krizno obdobje.

Občina Logatec

BREZPLAČNA PRAVNA POMOČ V OBČINI LOGATEC TUDI V JUNIJU

KDAJ: 18. JUNIJ 2014 MED 12. IN 17. URO
KJE: UPRAVNI CENTER LOGATEC,
TRŽAŠKA CESTA 50A, LOGATEC
NADSTROPJE, SEJNA SOBA
OBVEZNE PREDHODNE PRIJAVE
NA TELEFONSKO ŠTEVILKO 01/7590-600

KOLOFON

Logaške novice, glasilo Občine

Logatec

ISSN 03509281

Logaške novice brezplačno prejmejo vsa gospodinjstva v občini

Izdajatelj: Občina Logatec, Tržaška 50 A, 1370 Logatec

Odgovorna urednica: mag. Neža Sautet, e-pošta: neza.perko@logatec.si, logaske@logatec.si

Uredniški odbor: Janez Gostiša, Tanja Slabe, Metka Bogataj, Jure Vodnik, Luka Škrlj

Grafično oblikovanje in tisk:

TISKARNA SKUŠEK d.o.o., storitve, proizvodnja in trgovina, Vodnikova cesta 272, 1000 Ljubljana

Grafični koncept: Nicolas Sautet

Datum natisa: 10. 6. 2014

Naklada: 4.500 izvodov

Naslovnica: Pevsko društvo Logatec vas 24.6. vabi na 30. večer ob vodnjaku. Foto: Nicolas Sautet

Logaške novice izhajajo enkrat mesečno. Roki izida in oddaje prispevkov so objavljeni na spletni strani občine Logatec. Prispevki naj ne bodo daljši od ene tipkane strani, pisava Times New Roman, pt 11. Pisma bralcev so lahko dolga največ eno tipkano stran, pisava Times New Roman, velikost pisave 11 pt. Prispevke s fotografijami pošljite na poštni ali elektronski naslov. Prispevki naj bodo kratki in jedrnat, pripišite ime in priimek avtorja prispevka in fotografije ter kdo oziroma kaj je na fotografiji. Nepodpisanih prispevkov ne bomo objavili, uredništvo si pridržuje tudi pravico do krajšanja in neobjave prispevkov.

ICONOTHECA VALVASORIANA V KNJIŽNICI LOGATEC

DEJANJA, NE BESEDE.*

Foto: Gvido Komar

Predaja listine Knjižnici Logatec

V četrtek, 22. maja zvečer, je v organizaciji Knjižnice Logatec v Narodnem domu v Logatcu potekal slavnostni dogodek, na katerem je Knjižnica Logatec prejela v last donacijo Fundacije Janeza Vajkarda Valvasorja pri SAZU – knjižno zbirko ICONOTHECA VALVASORIANA.

Na prireditvi v čast donatorjev in donacije nacionalnega pomena je direktorica Knjižnice Logatec, gospa Bibijana Mihevc, predstavila gosta: umetnostnega zgodovinarja, urednika zbirke, dr. Lojzeta Gostiša ter vrlega Logatčana Darka Slabeta, ki je s svojo osebno angažiranostjo pripomogel, da se je zbirka natisnila na ustreznem papirju vrhunske kvalitete. V nadaljevanju nam je umetnostni zgodovinar dr. Gostiša predstavil ta izredno zahteven in drag projekt, ki ga je SAZU kljub gospodarsko negotovim časom realizirala. Na platnu pa smo si ob strokovni razlagi ogledovali projekcijo vsebine teh knjig. Poudaril je tudi, da je navezan na Logatec, saj je bila njegova mati doma s Cest. Na koncu je dr. Gostiša direktorici Knjižnice Logatec predal listino, s katero se lastništvo zbirke, oštevilčene s številko 47 (od 100) prenese na Knjižnico Logatec. Listino je izdala Fundacija Janeza Vajkarda Valvasorja pri SAZU. Podpisala sta jo predsednik SAZU, dr. Matjaž Kmecl in dr. Lojze Gostiša, urednik zbirke. Zatem nam je dr. Gostiša odprl posamezne knjige, da smo si lahko od blizu ogledali vsebino teh unikatnih knjig.

Knjižnica Logatec je ena redkih slovenskih splošnih knjižnic, ki je prejela to bogato donacijo. Zasluge za to pa gredo predvsem domačinu g. Darku Slabetu, ki je tesno sodeloval z urednikom zbirke dr. Lojzetom Gostišo pri tehničnem delu priprave oz. hrambi in skladiščenju (z vso problematiko okrog tega) posebnega papirja za tisk te zbirke. Za neprecenljivo pomoč je dr. Gostiša nameraval v imenu Fundacije Janeza Vajkarda Valvasorja pri SAZU gospodu Slabetu v zahvalo podariti en komplet zbirke. Gospod Darko Slabe pa je velikodušno predlagal, da naj zbirko raje podarijo knjižnici v njegovem domačem kraju Logatcu. Oba bosta z zlatimi črkami zapisana v zgodovino Knjižnice Logatec.

Poleg Iconothece Valvasoriane pa je dr. Lojze Gostiša knjižnici poklonil še edinstveno izdajo zadnjega Valvasorjevega dela – Topographia Archiducatus Carinthiae, ki so ga na Slovenski akademiji znanosti in umetnosti posvetili pokojnemu predsedniku SAZU dr. Jožetu Trontlju.

Ostal je grenak priokus, ker kljub nacionalnemu pomenu in dragocенosti darovane zbirke žal ni bilo predstavnika občinske oblasti,

Foto: Gvido Komar

Zbirka Iconotheca Valvasoriana

ki bi se dr. Jožetu Gostiši in Darku Slabetu primerno zahvalil. Tak je protokol drugod po domovini in v svetu, pri nas žal ne. Tudi obisk je bil zelo skromen. Škoda.

Gvido Komar

ICONOTHECA VALVASORIANA

Monumentalna faksimilirana izdaja Valvasorjeve likovne zbirke Iconotheca Valvasoriana je sestavljena iz sedemnajstih zvezkov, v katerih je 7.752 grafičnih listov, akvarelov in risb. Izdala jo je Fundacija Janeza Vajkarda Valvasorja pri Slovenski akademiji znanosti in umetnosti. Faksimilni natis ima dodano znanstvenokritično obdelavo celotnega gradiva.

Valvasorjeva likovna zbirka Iconotheca Valvasoriana je izjemen kulturnozgodovinski spomenik. Nastajala je med letoma 1659 in 1672, ko je Janez Vajkard Valvasor (1641–1693) potoval po Avstriji, Nemčiji, Italiji, Švici in Franciji. Kupoval je knjige, rokopise, grafične liste in risbe, zbiral starine, matematične in astronomske naprave in druge predmete. Vse to je hranil na gradu Bogenšperk, kjer je imel tudi grafično delavnico in tiskarno. V tej tiskarni je leta 1689 natisnil svoje življenjsko delo Slava vojvodine Kranjske in ob tem zašel v velike finančne težave. Prisiljen je bil zapreti grafično delavnico, prodal je svoje zbirke, tudi Iconotheco Valvasoriano in nazadnje tudi grad Bogenšperk ter knjižnico. Knjižnico je najprej ponudil v odkup Kranjskim deželnim stanovom, ki pa niso pokazali zanimanja zanjo. Leto dni po izidu Slave vojvodine Kranjske je Iconotheco Valvasoriano odkupil zagrebški škof Aleksander Mikulić in danes je skupaj z 2600 knjigami Valvasorjeve knjižnice shranjena v nadškofjski Biblioteki Metropolitani v Zagrebu.

Zbirka je sestavljena iz grafičnih listov in risb Albrehta Durerja, Lucasa Cranacha, Jacquesa Callota, Martina Schongauerja in številnih nemških, nizozemskih, flamskih, francoskih, italijanskih in domačih mojstrov druge polovice 15. ter 16. in 17. stoletja. Obsega grafike, risbe in akvarele različnih formatov, ki jih je Valvasor razporedil po tehnikah, nacionalni pripadnosti avtorjev in po temah. Celotno zbirko je razvrstil v osemnajst zvezkov, pri čemer je bil po Valvasorjevi smrti četrti zvezek izgubljen, vendar je upoštevan pri številčenju, zato zadnja, sedemnajsta faksimilirana knjiga v zbirki, nosi številko XVIII. Zvezki so razporejeni po tematiki in tehniki izdelave grafik, akvarelov in risb. Ker različna dogovarjanja o tem, da bi se Valvasorjeva zbirka kdaj vrnila v Slovenijo, niso obrodila sadov, je umetnostni zgodovinar dr. Lojze Gostiša s sodelavci pripravil faksimilirano izdajo. V osmih letih, kolikor je potekal projekt, so vsako grafiko v zbirki znanstveno obdelali in opisali v slovenskem, hrvaškem in angleškem jeziku.

MOZAIK DOMISELNOSTI

ZAKLJUČNI KONCERT ZBOROV OŠ TABOR LOGATEC

Človek bi si nekako predstavljal, da v 33 letih, kolikor **Zdravko Novak** že poučuje glasbeni pouk in vodi otroške in mladinske zборе na OŠ Tabor Logatec, ne more priti več do povsem izvirnih prijemov pri organizaciji in izvedbi letnega koncerta teh zborov. Resda mu življenjska sopotnica **Branka** vedno stoji ob strani in prispeva pomemben delež, a vendar... Še nikoli mi ni bilo dolgčas, kljub temu da pač otroci pojo, Zdravko pa dirigira in **Miha Nagode** brzi po črnobelih tipkah. To se ni spremenilo. Ali pač. Letos smo v tako imenovani pripravnici za zборе videli **Andrejo Kržišnik**, ki je skupino 'uvedla' v skrivnostni skupnega začetnega muziciranja. Sicer pa je vse ostale zборе s sebi lastno vztrajnostjo Zdravko Novak predstavil v maniri in kakovosti, ki je OŠ Tabor uvrstil med 'kulturne šole', kot je občinstvo o tem pritrjevalno kimalo ob koncu koncerta. Peli so Hotenjski pa otroški in mladinski zbor matične šole z nekaj ustaljenimi pesmimi, veliko pa – kot vedno – je bilo novosti, vseh niti ne morem naštet.

Posebna pozornost je veljala pevcem, ki so od svojega vstopa v 1. razred do 9. razreda prepevali v zboru. Ravnateljica jim je izročila posebno priznanje, ki so ga prejeli v navzočnosti polne dvorane Kulturnega doma Tabor in v prisotnosti 100, da sto, pevcev. Najbrž v bližini Logatca ni veliko šol s 100 aktivnimi pevci, čeprav Slovenci slovimo po svetu, da sta pač že 'dva Slovenca zbor' in da je v družinah petje nekaj običajnega. Pa vendar so se na tem letnem koncertu pevci radi spomnili nastopa v Cankarjevem domu v Ljubljani, kjer jih je poslušala in zaploskala največja množica

Foto: KRAS

OPZ Tabor Logatec in zborovodja Zdravko Novak

naenkrat.

Posebej hvala staršem, so dejali otroci v nagovoru. Ki razumejo in podpirajo pevsko dejavnost. Med obiskovalci pa je bilo mnogo tudi takih, ki niso starši otrok na odru, ampak so ljubitelji otroškega petja. To je iskreno in bogati duha bolj, kot si morda mislimo. Žal vam je lahko, če niste bili tega petka popoldne v Taborski dvorani, ampak Zdravko bo poskrbel, da bo do prihodnjega maja nekaj koncertov potekalo v šoli in Kulturnem domu. Pridite takrat!

KRAS

OD MIŠK DO ZELENIH ŠTUMFOV

GLEDALIŠKI MARATON V ROVTAH

Včasih se nam kar stoži po nekdanjih časih, čeprav imamo sedaj vsega dovolj. Res je, da imamo materialnega dovolj, žal pa nam manjka tistega notranjega, duhovnega.

V Rovtahn smo včasih vsaj enkrat na leto napolnili dvorano, kajti kulturno društvo in njeni zavzeti člani so pripravili kakšno zanimivo, znano igro. Ni bilo težko hoditi v mrzlih zimskih večerih na vaje v še bolj mrzlo dvorano, kajti nagrada je bila do zadnjega kotička napolnjena dvorana in igro se je navadno ponovilo še v nedeljskem popoldnevu. Ljudem so bile najbolj všeč drame, kasneje tudi nekoliko bolj moderne komedije. Kje je zdaj vse to?

Vsaj malo okusa po preteklosti s pridihom sodobnosti pa so skušali pričarati osnovnošolci s svojimi mentorji in pripravili zanimiv gledališki maraton. Štiri prijetne, a tudi zelo različne predstave so se zvrstile v predprazničnem popoldnevu, 26. 4. 2014, v Domu krajanov Rovte. Najprej so se predstavili gostje z Vrha sv. Treh Kraljev, kar vsi učenci tamkajšnje podružnice. Alenka Buh je bila njihova mentorica in tudi avtorica igrice Mišja zgodba. Vrhovci so pač dobri igralci in podmladek jim uspešno sledi. Torej na Vrhu tradicija še živi. Povsem drugačna je bila glasbena pravljica Mire Voglar Klip klop, v kateri so zaigrali, zapeli in jo glasbeno ter igralsko izoblikovali vsi učenci od prvega do petega razreda OŠ Rovte. Ni mačji kašelj pripraviti igrice kar z vso to živahno množico. Veliko prizadevnosti in dobre volje je bilo potrebno. Otroci pa so bili seveda ponosni, da so se lahko pokazali staršem tudi na nekoliko drugačen način.

Veliko nas je v mladosti prebralo znano pravljico o Petru Panu, prebrisanem fantiču, ki zna celo leteti. Učiteljica in hkrati mentorica nekoliko večjih gledališnikov se je igrice lotila na svojstven način

in nastala je prikupna predstava, ki so ji iznajdljivi igralci dodali tisto piko na i. Prepletanje s pravljicnostjo in resničnostjo je imenitno teklo in aplavz je bil pričakovan. Najstniško obarvana pa je bila zadnja predstava večera Prekletstvo zelenih štumfov. Facebook, zaljubljenost, mladost, svoboda, raztresenost in vmes še čarovništvo so bile nitke, s katerimi so osmošolci spletili predstavo, kjer jim skoraj ni bilo treba igrati, saj takšni pač mladi so. Igralci so navdušili, požel aplavz in končni rezultat večera je bil SUPER. Pohvaliti je treba čisto vse, ki so prispevali, da je bil gledališki maraton tak, kot je bil. Mentorji, igralci, vodji ozvočenja, hišnik, učitelji, ki so skrbeli za red za odrom, čisto vsi si zaslužijo oceno odlično.

Nekaj pa vendarle malce boli. Kje je tisti najpomembnejši del gledališča, to so gledalci? Malo več kot polovica stolov je bilo zasedenih, ostali so samevali. Mar niso mladi zaslužni, da jih vsaj njihovi najbližji pridejo pogledat in jim dajo pogum in spodbudo za naprej? Ali res znamo videti samo tisto, česar ne naredijo prav, videti le njihove ocene in se nad slabimi pritoževati? Samo z ocenami ne bodo ti mladi postali odrasli. Potrebujemo nas, da jih pohvalimo, ko nekaj naredijo dobro. In to, kar so naredili, so naredili dobro, celo zelo dobro. V upanju, da morda le ni šlo samo za nerodno postavljen datum, so se mentorica Mojca in njeni igralci odločili, da še enkrat povabijo krajane ob blizu in daleč. 10. maja so dve predstavi ponovili, a žal spet pred napol prazno dvorano. Poraja se dvom, kaj v prihodnje. Se iti v šoli zgolj pouk, drugo naj počaka na boljše čase, ali v mladih razvijati tudi tisto, s čimer se lahko tudi tisti manj uspešni dokažejo? Kljub vsemu zagotovo ne bomo vrgli puške v koruzo. Kmalu se bomo odpravili na zaslužene počitnice, po nove ideje, po nove moči. Kaj bomo pripravili za naslednje leto, pa boste videli, če boste bolj pridni pri obiskovanju predstav.

Metka Bogataj

JOLANDA OVSEC – ANDA

STEKLENE, FUNKCIONALNE UMETNINE

Steklo je material, ki ljudi navdušuje že stoletja. Zaradi svoje krhkosti in prosojnosti spodbuja tudi domišljijo ustvarjalcev, ki lahko iz njega zaradi njegove trdnosti izdelajo mnoge funkcionalne, zanesljive in estetske izdelke.

Jolanda Ovsec – Anda je za izdelke iz stekla navdušil prijatelj Danijel Krivec, ki ji je pokazal postopek izdelave izdelkov iz stekla pred približno tremi leti. Gospo Ando je to zaznamovalo, saj se še vedno močno spominja občutka, ki jo je preveval, ko je v rokah držala svoj prvi izdelek iz stekla. Od takrat je zaljubljena v ta material. Fuzija stekla je postopek, pri katerem se steklo segreje do 830 °C. Ohlaja se počasi, peč se odpre šele tretji dan po pečenju, sicer bi izdelki popokali. Peč je močno izolirana, zato se zrak v njej hladi počasi, ko pa se jo odpre, temperatura pade zelo hitro. Preden nastane pladenj ali skleda, je steklo v osnovi ravno in ploščato. Če je izdelek namenjen kot okras stene, se peče na ravni podlagi. Če je zelena oblika drugačna, recimo oblika posode, se steklo peče na modelu v tej obliki, in sicer so ti modeli iz gline – tudi te Anda izdeluje sama –, saj slednja prenese izredno visoke temperature. Med pečenjem se steklo ukrivi po obliki posode, na kateri se peče. Kaj pa rezanje stekla? Za to se seveda uporablja ostre steklarske nože. Gospa Jolanda pove, da se pri svojem delu zelo pogosto ureže, saj je steklo izredno ostro. Barva pa ga s posebnimi barvami, ki so pred pečenjem vse skoraj enakega, sivega odtenka. Slednje se ji je zdelo ob njenih začetkih ukvarjanja s steklom nenavadno. Barve se na steklo posipa in od količine teh je odvisna (ne)prosojnost pobarvanega dela. Zaradi te lastnosti morajo biti posodice z barvami jasno označene. Pri fuziji je dobro, da so vse komponente izdelka iz istega tipa stekla, saj imajo različni tipi različne temperature, pri katerih se talijo. V nasprotnem primeru lahko izdelki počijo, zato so Andini izdelki v celoti iz enega samega kosa stekla: tako osrednja ploskev posode, kot tudi okraski, ki jih napravi z rezanjem in barvanjem. V postopku fuzije se spojijo med sabo tako steklene ploskve, kot tudi barva, ki je na osnovi s steklom kompatibilnega materiala. Naša tokratnja sogovornica vneto išče nova znanja o fuziji, vendar opaza, da se v Sloveniji s tem ne ukvarja mnogo ljudi. Z veseljem bi se

udeležila kakšnega tečaja in se česa novega naučila, a je do informacij težje priti.

Peč, ki je primerna tudi za pečenje gline, ima gospa Jolanda doma. Zanimiva pa je zgodba, kako je do te peči prišla. Izmisli si je namreč zelo inventiven in nekonvencionalen način praznovanja petdesetega rojstnega dne. Svoje bližnje je namreč povabila na razstavo svojih izdelkov iz stekla, kjer so se povesečili in pogostili. Namesto, da bi kupili darila, z izbiro katerih bi porabili mnogo časa, so gostje kupili enega njenih izdelkov in s tem prispevali za peč za steklo in glino, ki jo je Jolanda nato kupila. Njen rojstni dan je bil tako res nekaj posebnega, darilo, ki so ji ga tako pripravili, pa zares koristno in njej v veselje.

Jolanda dela, kot sama pravi, izdelke, ki so ji všeč. Med temi so krožniki, skleda, milnike, stenske slike ... v vseh mogočih variacijah. A vendar včasih naredi kak kos, ki ji estetsko ne godi najbolj oziroma se ji zdi, da se ji ni najbolj posrečil. Prav takrat je včasih presenečena, saj je komu isti izdelek nadvse všečen: *De gustibus non est disputandum*. Rada ima preproste oblike in uporabne izdelke, za katere ve, da bodo v stanovanju dobili svojo namembnost. Igra se s prosojnostjo, ki jo pri steklenih umetninah rada ohranja, in barvnimi nanosi. V posode različnih velikosti med dvema stekloma s tehniko vitraža vstavi tudi idrijsko čipko. Čipko pa z barvnim odtisom nariše tudi na samo steklo – v enem obdobju svojega ustvarjanja jo je ravno čipka najbolj navduševala. Ne mara delati nakita, bolj so ji blizu večji dekorativni kosi in posode. Za popestritev rada uporablja cvetlične motive, ki omogočajo uporabo svežih barv, naravna svežina katerih se še bolj izpostavi v kombinaciji s prosojnostjo stekla. Ti izdelki so trdni in se ne razbijejo zlahka. Poleg drugih dogodkov, na katerih je razstavljala svoje izdelke – ki so sicer težki za transport in katerih prenašanje je vse kaj drugega kot prenašanje drobnega nakita –, se je gospa Jolanda udeležila tudi logaške umetniške tržnice. Sogovornica v Logatcu pogrša malo več povezovanja med kulturnimi dogodki, ki bi – če bi se odvijali bolj strnjeno – pritegovali več ljudi. Upa, da se bo v Logatcu povečalo sodelovanje med organizatorji različnih dogodkov, ki bi slednje učinkovito povezali v bolj obiskane sklope širše kulturne ponudbe.

Kako bi z nekaj pridevniki opisali la-

Foto: arhiv Jolande Ovsec

Jolanda Ovsec na razstavi njenih izdelkov iz stekla.

stnosti stekla kot materiala za umetniško ustvarjanje?

Steklo je res zanimiv material. Ko ga pogledaš ne vidiš nič, niti barve ne – samo prosojnost, ki jo moraš ohraniti ali zapolniti. Predvsem se ga ne smeš bati, ampak zarezati oblike, včasih tudi samo razbiti in zopet sestavljati skupaj – odvisno od navdiha in domišljije. Z njim moraš ravnati pazljivo, saj se ti nepazljivost kaj hitro maščuje z puščanjem krvi.

Kaj bi izdelali iz stekla v svetu brez kakršnihkoli omejitev?

Izdelala bi mavrico, ki bi povezovala dobre ljudi. Imela bi svoj začetek in konec, videti bi jo bilo mogoče tudi ob lepem vremenu in nikoli ne bi izgubila svojih barv.

Ivana Zajc

KO ZAPOJEJO SPOMLADI 2014

46. OBMOČNA REVIIJA ODRASLIH PEVSKIH ZBOROV

Foto: Klara Krizaj

Na letošnji območni reviji se je prvič predstavil mešani zbor Objem z zborovodjem Marjanom Grdadolnikom.

V petek, 16. maja se je v Jožefovi dvorani medgeneracijskega doma Marije in Marte v Logatcu odvila 46. območna revija odraslih pevskih zborov občine Logatec »Ko zapojejo spomladi 2014«. Nastopilo je pet dolnjelogaških zborov in gostujoča skupina s Cerknškega.

Nekaj let je nazaj je bilo domačih (odraslih) malih vokalnih skupin in zborov toliko, da je bilo treba revijo razdeliti na dva dela, da bi ne trajala predolgo. Čas in druge neprijazne okoliščine so povzročile velik osip, tolikšen, da sta se pri življenju obdržala le dva stanovska zbora, upokojenski in obrtniški, zbor pevskega društva, ki mu kri poganja sodelovanje z zborom iz sosednje občine, in Adoramus, ki je kakovostno tako visoko, ker ga vodi izjemno sposobni zborovodja in dirigent. Na reviji se je predstavil širšemu krogu poslušalcev doslej neznani mešani zbor Objem. Zdi pa se, da se revije niso udeležili vsi zbori, ki bi se je lahko. No, kljub omembi številčne skromnosti pa je komisar – strokovni spremljevalec revije, Tomaž Pimat ocenil, da je bila celotna revija kakovostno višja, kot so prenekatere številčno bogatejše.

Najprej se je predstavila gostujoča skupina iz Dolenje vasi pri Cerknici pod vodstvom Jožeta Oblaka. Pevci, opravljeni v slikovite paradne uniforme, s sabljami za pasom so zapeli najboljše, kar jih je bilo doslej slišati. Na programu so imeli pesmi, značilne za obdobje, v katerega po oblekah sodijo. Prvi med logaškimi zbori se jeza njimi predstavil ženski zbor društva invalidov in upokojencev pod vodstvom Matija Logarja. Zboru se pozna, da želi napredovati in želi peti, zavedajoč se svojih meja, kar je dobro.

Nato je zapel novinec, mešani zbor Objem. Zbor je nastal iz želje zakoncev, ki se srečujejo v zakonskih skupinah, da bi tudi zborovsko zapeli. Nekako dve leti se srečujejo na vajah. Zborovodja Marjan Grdadolnik je zboru dal svojo roko in duha, pa je bilo petje na reviji slišati prav spodobno. Obrtniška »Notranjska« pod vodstvom Janeza Gostiša sledi svojemu vodilu: peti kolikor toliko svež program in dosegati poslušljivo kakovost. Z zanimivim sporedom se je predstavil mešani zbor PD Logatec. Solistka Špela Petkovšek je suvereno odpela solistični del v pesmi Spev z gore. Posebej zahtevna pa je bila tretja skladba, Slovenska pesem skladatelja Ubalda Vrabca. Za študij takšne skladbe moraš biti kar drzen. Kot vrhunec revije je izzvenel sklepni nastop mešanega zbora Adoramus z Marjanom Grdadolnikom. Čeravno zdesetkan, je pokazal vse, kar mora dober zbor pokazati: sledenje zborovodjevi roki, dinamiko in uravnoteženost glasov in skupno, izpovedno muziciranje. Po eno skladbo Objema in Adoramusa je spremljala Janja Nagode, niti vezne besede pa je gladko in prijazno tkala Sanja Rejc.

Letošnja revija je izzvenela. Koga je spremljevalec uvrstil na medobmočno in višje ravni, je bilo poslušalstvu jasno. Za prihodnje leto je želeli, da bi bila revija še za kak razloček kakovostnejša in, predvsem, tudi bogatejša po številu sodelujočih domačih zborov.

Janez Gostiša

DAN LJUBEZNI TUDI V 2014

Leto dni po odmevnem dogodku, imenovanem Dan ljubezni, ko so pred Narodnim domom v Logatcu zapeli združeni zbori s pevci skupine Pepel in kri ob spremljavi Pihalnega orkestra Logatec, hkrati pa so to pesem različni izvajalci peli še na 75 krajih po Sloveniji in v tujini, se je ta pesem v Logatcu 23. maja znova oglasila. V združenem zboru so sodelovali pevci Objema, »Notranjske« in Adoramusa. Orkestru in zborom je dirigiral Marjan Grdadolnik.

Tudi letos se je 23. maja ta simbolna prireditve, ki naj bi s skupno pesmijo ob istem času povezala vso Slovenijo, odvijala še po več deset krajih. Dan ljubezni pa so istega dne, pod vodstvom Zdravka Novaka, zapeli tudi pevci OŠ Tabor na zaključnem koncertu šolskih pevskih zborov.

Jan Turk

Foto: J.G.

24. 6. 2014 - 30. VEČER PRI VODNJAKU NA ČEVICI

DOSLEJ ŽE LEPO ŠTEVILO SODELUJOČIH

Foto: Miro Malneršič

Pevsko društvo Logatec na nastopu ob vodnjaku v preteklih letih.

Pevsko društvo Logatec bo na letošnji kresni večer pripravilo v soju bakel jubilejni 30. Večer pri vodnjaku na Čevici ter proslavo na predvečer ob Dnevu državnosti.

Leta 1984 se je prireditev imenovala »Večer na vasi«. Ob vodnjaku je zbor prvič zapel meseca junija 1985 ob Evropskem letu glasbe. 12. junija 1986 zvečer se je zbor na svetega Janeza dan predstavil logaškimi poslušalcem, zbranim okoli Tollazzijevega vodnjaka na Čevici. Od leta 1988 pa nosi naslov »Večer pri vodnjaku na Čevici«. Organizator se vseskozi zaveda pomembnosti Večera, ki ga domače občinstvo z obiskom podpira. Ker je bilo v teh 30. letih veliko nastopajočih in sodelujočih, omenimo le nekaj pomembnih dogodkov, ki so oblikovali kresni večer.

22. 6. 1991 je bil pokrovitelj večera Predsedstvo občine Logatec, ker je bilo posvečeno svetovnemu slovenskemu kongresu. Gospod župan Anton Antičević je pozdravil gosta večera: Spomenko Hribar in doktorja Bojana Brezigarja. 24. 6. 1993 je bila posebnost prireditve ponovno odprtje vodnjaka /na poteg s posebnim vzvodom je pritekla voda/. Z 20. prireditvijo so se pevci vrnili k prepevanju in obujanju tradicionalnih kresovanjskih običajev in pesmi. Več let je bil moderator in napovedovalec Večera Milan Trobič, ki je popestril prireditev z gosti; ti so predstavili umetno in domačo obrt. Leta 2002 je nastopila folklorna skupina PYRZJ iz Katowic na Poljskem. Leta 2004 je jubilejni koncert umetelno oblikovala Branka Novak, nekdanja pevka in članica zbora. Leta 2012 je zapel Moški zbor Pevskega društva Logatec z zadnjim zborovodjem Primožem Sarkom. Gostovali pa so: fantje iz Rovt, citrar Miha Dovžan, ljudski godci iz Svečine pri Mariboru, mažoretna skupina DMG Logatec, skupina Trinajsto prase. Leta 1990 so gostovali pari Ohceti v Ljubljani.

Do sedaj so na večerih pri vodnjaku sodelovali še Čukovi godci iz Smrečja, Notranjski pevci in godci iz Blok, Rajko Žakelj, harmonikar, profesorica Dušica Kunaver, lončar France Kremžar iz Komende, citrar Marjan Beton, družina Kavčič iz Ljubljane, družina Jakob iz Lipovcev, Kamniški koledniki, trio Pišaci iz Kopra, Bojan Tollazzi, skupina Deseti brat iz Trebuše, harmonikar Albin Grožonič iz Gažona nad Kopro in rezbar Bogomir Samec, sedlar Franc Kokalj, Milče Stegu z Logaškim kvartetom, Janez Podjed, Greta Kralj, Katja Kokalj, trio Stari Ravenčani iz Raven pri Šoštanju, družina Breznik iz Slovenj Gradca, Postojnski rogisti, magister Rado Radešček, Društvo pletarjev Trebnje, pritrkovalci

KD Raskovec iz Vrhnike, tesač Alojz Rupnik, večkrat so nastopili pevci Logaškega okteta, logaška pevca Matilda in Štefan Molk, vedeževalec Danilo Furlan, Franc Rupnik Bizarjev, harmonikar, Tomaž Rauch z ljudskimi glasbami, Petra Plestenjak Podlogar, Jože Podpečan, izdelki domače in umetne obrti, tamburaši Kulturnega društva Fara, Peter Repše na citrah, doktor Marija Stanonik, etnologinja, Postojnski rogisti, folklorna skupina Turističnega društva Babiunci pri Ljutomeru, družina Volk iz Ilirske Bistrice, Janko Samsa, domača in umetna obrt iz Žirja pri Sežani, Janez Žakelj, harmonikar iz Medvedjega Brda, Dr. Marko felih, arheolog, Pa kolkr tolk, Oktet OŠ 8 talcev Logatec, Frančiška Zalaznik, peka kruhkov, Trio škorci, Slovenja vas pri Ptuj, Jože Albret, harmonikar iz Rovt, Marko Kostanjšek, mojster domače obrti iz Podsrede Kozjanske, Franc Albreht iz Cest, izdelovanje škafov, mladi Logaški pritrkovalci, Šavrinske pupe en ragaconi, Istra, Marija Mojca Berce, izdelovanje narodnih noš iz Selc na Gorenjskem, Franc Pogačar, izdelovalec miniaturnih kozolcev, Toni Slovša, Vrzenec - vaški godec, Ludvik Zelenc, Hotedršica, tamburaški orkester Biserica, Rateče pri Škofji Loki, Branko Žnidaršič, izdelovalec mask iz Kanala ob Soči, prof. Tomaž Pavšič /kontrabantarji/, Brane Vegelj, rezbar iz Petkovca, Karel Žejn, Medvedje Brdo, citrarki Mirjam Treven in Barbara Župančič, Rok Klemenčič iz Sv. Treh kraljev, Družinsko gledališče iz Vač, Pristavške ščuke, ljudski godci, Žažarski fantje, ljudski pevci, izdelovanje zobotrebec - Marija Košir in Tončka Hren, kresnici Danaja Kek in Tina Rupnik, Vokalni kvartet VEMM, otroška folklorna skupina Miklavževega vrtca, Duo citer Ana in Maruša Pišljar, ženski zbor KD Dolenja Trebuša, Moški pevski zbor KD Dolenja Trebuša, Vokalna skupina Zlati zmaj, Pevsko društvo Flora, Folklorna skupina KD Dolenja Trebuša, folklorna skupina Klas Prosvetnega društva Horjul, dekliška vokalna skupina Komrade iz Dobrove, kvartet Krehovci iz Stare Oselice v Poljanski dolini, KD Vipavski tamburaši, Mešani pevski zbor iz Planine, Franc Jeraj iz Logatca s harmoniko, Micka in Franc Anzeljc, Petračeva, ljudska pevca iz Hudega vrha iz Blok, Oktet Castrum iz Ajdovščine, ljudski pevci in godci TD Vrtanek iz Gornjih Petrovcov, Trlce, ljudski pevci iz Ligojne, Karmen Razborknik iz Borovnice, harmonika, Urša Matjašec iz Logatca, citre, ljudske pevke KUD Domžale, Folklorna skupina KUD RAK iz Rakeka, Manuel Šavron, harmonika, Ženski komorni zbor »Mens sonora«, Ljubljana, Duo Nadja Černe in Katarina Maček, tamburice in citre, Logatec, Ljudske pevke »Predice«, Kamnik z ljudskim godcem Jožetom Jagodicem, Rok Stoševski, Logatec - harmonika, Folklorna skupina, Hotedršica, Kvartet »Štirje deci«, Podolnica, MePZ »Iskra« Kranj, harmonikar Lenart Treven, Duo Mir, Medvedje Brdo, orgličar Miro Božič, Idrija, Vaške pevke iz Pristave, Vokalnoinstrumentalna skupina Vandrovci iz Logatca, Folklorna skupina KTD Hotedršica, Kulturno društvo Golidarice iz Čenturja, Trio Emilija Erbežnik, Lilijana Stepic in Jože Jese-novec, Ansambel Burkle iz Logatca, Dragonarji iz Dolenje vasi pri Cerknici. Nastopala so skoraj vsa logaška društva in skupine. Čevčanske žene pa vsako leto napečejo dobrote za obiskovalce in nastopajoče.

Za vodenje zbora Pevskega društva Logatec gre zahvala zborovodju Lovru Gromu, ki zbor vodi od leta 1990 /prej Društvo mladih glasbenikov/.

Marinka Petkovšek

BARVNA PRELIVANJA

Z RAZSTAVE AKVARELISTOV

Ker je bila v četrtek 16. maja zvečer v Jožefovi dvorani revija odraslih pevskih zborov, je bilo odprtje razstave akvarelistov že ob 18. uri, kot običajno v Stekleni dvorani večnamenske športne dvorane Logatec. Morda je bilo tudi zato manj domačinov, so pa napolnili prostor pred galerijo obiskovalci od drugod: od Sežane pa do bele Ljubljane in še krajev vmes, od koder so pač doma razstavljalci. Tokrat smo spoznali dela avtorjev, ki se v tehniki akvarela urijo pod mentorstvom Petra Lazarevića, pa tudi onih, ki pri ustvarjanju in ocenjevanju svojih dosežkov ostajajo predvsem v družbi samega sebe. Razstavljali so: Dare Hering, Ivanka Krasnik, Janez Ovsec, Jože Matjašec, Krunoslav Sabo, Ljubica Krivec, Marija Strnad, Marija Malovrh, Marinka Mohar, Martina Starc, Tea Širca, Olga Petrovčič, Marija Franinović, Peter Kozin, Vera Banić Vukadin, Zvezdana Zatler in tudi Petar Lazarević. Najbolj priljubljen motiv je pokrajina, ki predstavlja včasih romantična, drugič dramatična vzdušnja, vedno pa na nek nov, drugačen način. Precej je bilo rož in drugih tihožitij, vmes pa tudi človeški lik. Literarna kritičarka Anamarija Stibilj Šajn je zelo lepo predstavila razstavo in razstavljalce, v bistvu se tokrat ni čisto ravnala po zapisanem, ampak je v veliki meri sledila trenutnemu občutju in navdihu razstavljenih slik. Ni pa pozabila omeniti, da »je likovno delovanje vseh zaznamovano z napredovanjem, pa tudi s sledenjem novim izzivom, novim ciljem. Vse to posameznika spodbuja tudi v raziskovalnosti in popolni predanosti tehniki, ki te zaradi posebnosti in specifičnosti očara in prevzame.«

Foto: Brane Pevec

Najbolj priljubljen motiv akvarelistov je pokrajina, precej je bilo rož in drugih tihožitij, vmes pa tudi človeški lik.

Obiskovalce pa je prevzelo tudi petje Dareta Heringa, ki ga poznamo kot pevca gospela; tokrat jim je pripravil tri popolnoma nove pesmi. Razstavo je v sodelovanju z razstavljalci in ob finančni podpori Občine Logatec organiziralo Društvo likovnikov Logatec. Odprta je bila do 1. junija letos.

Brane Pevec

POSEBNOSTI V NAS SAMIH

Naše življenje je naše, naša pot, naš način, drugačen od drugih, saj je vsak od nas svoj individuum. Izstopanje je bilo v preteklosti nezaželeno, sedaj pa to prihaja vedno bolj v ospredje, vedno bolj je pomembno.

Velikokrat so taki ljudje deležni več dvoma in obrekovanja drugih. Na splošno ljudje niso vajeni slediti svojim srčnim željam ali pa ne slišijo oziroma nočejo slišati notranjega glasu. So blede črno-bele kopije, po standardih dandanašnje družbe, po okvirih revij in večernih poročil, po okovih konzervatizma. Srečni, energični in veseli ljudje so jim zatorej čudni, nenavadni, izven okvirov, kar velikokrat pripelje do nesprejemanja

in kritiziranja teh ljudi. Razlog za tak odnos je tudi v tem, da se »kopije« boji sprememb, ki so jih v svoje življenje vnesli »posebni« ljudje, saj spremembe prinašajo določeno tveganje, negotovost.

Brez poguma težko naredimo spremembe in strah pred spremembo prevlada, ta strah pa z nesprejemanjem in negiranjem zrcalimo na tiste, ki jim je to uspelo. Hkrati je poleg še nevoščljivost, ko vidimo, da je nekomu bolje. Vse skupaj pa prinese rezultat, nestrpnost do drugačnih.

Ko poslušamo srce, delamo stvari, ki nas delajo srečne, to pa je tisto, česar

si vsi želimo. Miru in sreče. Želim vam ušesa, ki slišijo, kaj govori notranji glas, um, ki bo to vzel v zakup, in pogum, s katerim boste pričeli stopati po poti srca in miru.

Miha Pečenik

O HOTENJSKEM MAČKU

ZBADLJIVKE IZ NAŠIH KRAJEV

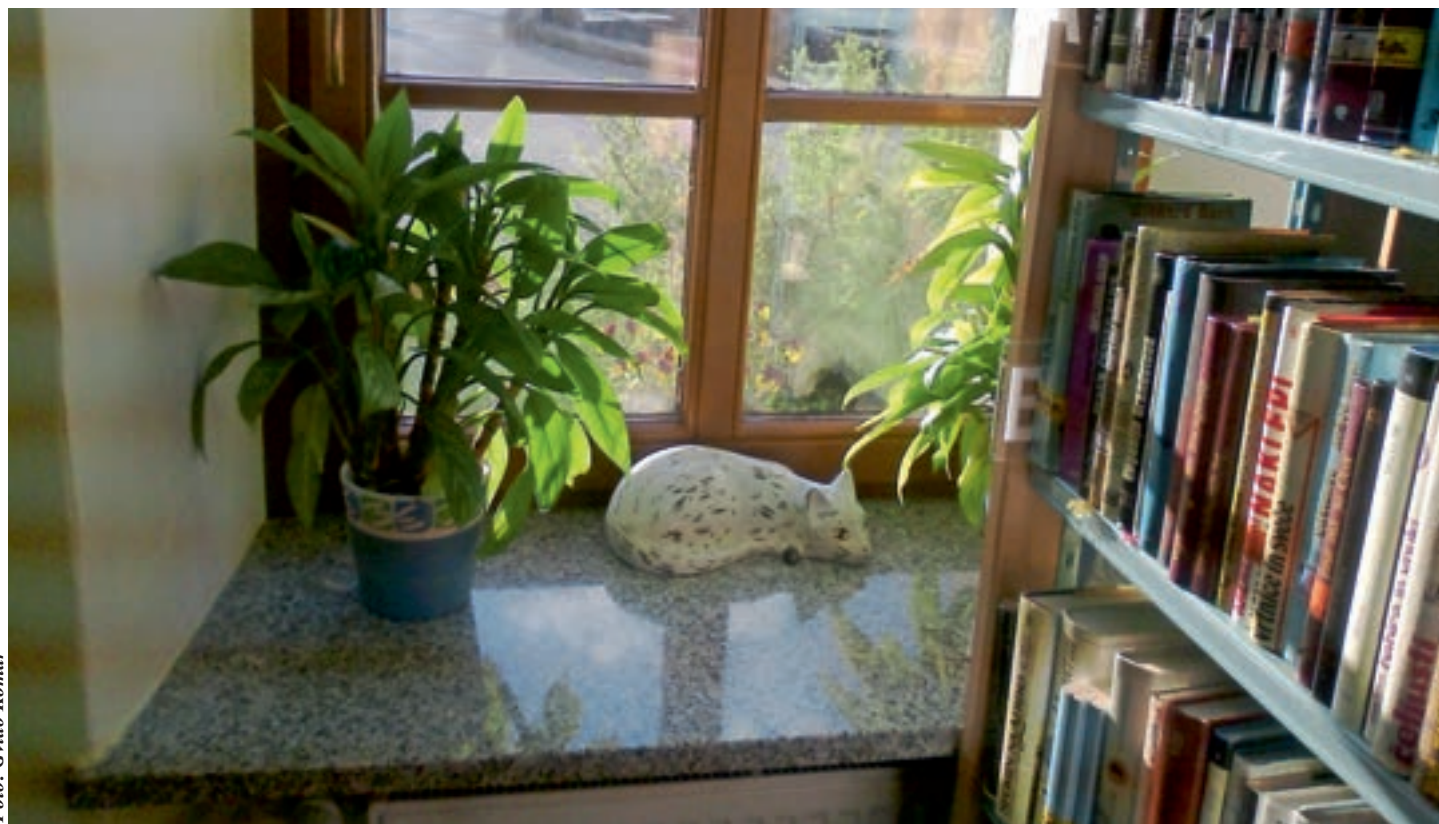

Foto: Gvido Komar

Maček v hotenjski knjižnici predstavlja domačnost in toplino kulturnega prostora.

Kar je bil za Logatčane bob, je bil za Hotenjce maček. Če je prišlek hotel ohraniti celo glavo, nikar ni smel povprašati za mačka ali ga omeniti. To je bila strašna zbadljivka. Maček je bil tabu, prepoved. Koroški šolnik, pisatelj, zbiralec narodnega gradiva in etnograf, Vinko Möderndorfer (1894-1958) je v svoji knjigi »Verovanja, uvere in običaji Slovencev« (5. knjiga) navedel, da so v Hotedršici nekoč na ženitovanju zaradi »mačka« ubili dva človeka.

Pisatelj Ivan Albreht (1893-1955) iz Hotedršice pa je v svojem neobjavljenem delu »Prelom« zapisal: »Rod se je tu z leti umikal rodu kakor povsod, ali mlado je vselej ostalo staremu zvesto. Res kasneje ni šlo več za zlati blesk, svojo prevročo kri pa je na vasi prav lahko odtočil do zadnje kaplje vsakdo, če je takole v nedeljo stopil v to ali ono vaško krčmo in malo popraskal po mizi. To je pomenilo klicati mačka na boj. In mački so bili vsi vaščani. Kar je drugje pomenilo žaliti državno ali narodno zastavo, a med visoko gospodo plemiški grb, to je veljala tukaj žalitev spoštovanega vaškega mačka. Živali sami ljudje niti niso imeli posebno v čisljih in jo je človek brez posebne zamere lahko ubil, kjer jo je srečal, če ga je bila volja, kdor pa se je s praskanjem po mizi drznil žaliti hotenjski mačkovski čut, ga je to lahko veljalo življenje, najmanj pa precej zrahljane in premlačene kosti. Dvakrat si takega pouka ni želel nihče, pa naj je bil še tako razigran in objesten, saj so Štefinovega Andreja z Veharš z gnojnimi vilami nabodli na hlevska vrata zaradi take žalitve in s kopačami z umirajočega trgali obleko in meso.«

Čeprav je bil »maček« prepovedana beseda tudi v Trzinu, Vevčah, Moravčah in pri sv. Duhu pri Škofji Loki, je mogoče ravno od-

mevnost krvavega dogodka zaradi zbadljivke vplivala na pisatelja Frana Milčinskega, da je to vzel za motiv v svoji humoristični pripovedi O Butalcu v smreki in o mački, ki ni marala pipca: »Če tujec prideš v Butale in stopiš v krčmo, previden bodi, nikar pipca ne jemlji iz žepa, nikar ga očitno ne polagaj poleg sebe na mizo! In nikar, da bi naročil za groš kruha, zraven pa objestno kazal pipec, češ, klobaso že imam. In naj te ne kaznuje bog, da bi se spozabil in bi pipec pomolil mački pod nos, češ, muca, na klobaso! Že marsikdo je bil za take in enake besede tepen na nevšečne viže.«

Zanimivo, da so l. 2011 v Hotedršici snemali humoristično serijo »Trdoglavci«, ki naj bi bila moderna verzija Butalcev. So pa menda Butale menda bolj spadale v okolico Cerknice (pisatelj Milčinski je bil rojen v Ložu na Notranjskem). Veliko samoironije pa so imeli mladi iz Hotedršice, saj v Logaških novicah (št. 6, julij 1986, str. 4) preberemo naslov članka: »Izšel je MIJAV«. To je bilo glasilo Osnovne organizacije mladine iz Hotedršice (prva številka je izšla l. 1985). V glasilu je bila objavljena tudi prisrčna pesmica »Mačja pesem« takratne drugošolke Špele Brenčič.

Pred leti je bila obnovljena stara šola v Hotedršici. V njej domuje majhna, a zelo lepa knjižnica (v drugi polovici 19. stoletja je tu že domovala šolska knjižnica) – Krajevna knjižnica Hotedršica. Na okenski polici v knjižnici leno leži porcelanasti maček, ki pa ni Hotenjcem v posmeh, temveč predstavlja domačnost in toplino kulturnega prostora, malo je pa tudi spomin na stare čase, kakršni so pač bili.

Gvido Komar

MARATONCI ODTEKLI ČASTNI KROG?

ZGODOVINA KINA V LOGATCU IV. DEL

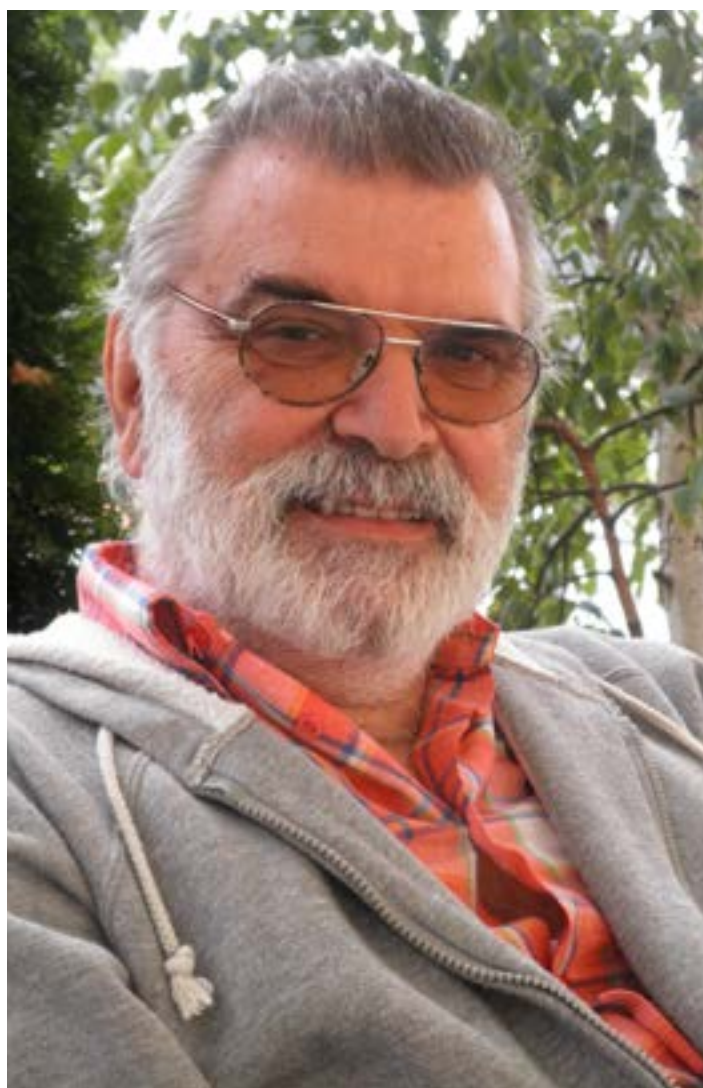

Foto: osebni arhiv Primoža Sarka

Primož Sark, nekdanji upravnik Kina Logatec

Pogovor z nekdanjim upravnikom Kina Logatec, gospodom Primožem Sarkom, velikim ljubiteljem in poznavalcem filma

Gospod Sark, kakšne so bile razmere, ko ste prevzeli vodenje Kina Logatec v decembru l. 1977?

Kinopredstave so bile: ob torkih (za filmske sladokusce), petkih, sobotah in nedeljah. V petek zvečer in v nedeljo popoldne je bil isti film; in tudi v nedeljo zvečer je bila repriza sobotnega večernega filma. Torej trije filmi tedensko. Oprema je krasno delala. Imeli smo veliko dvorano, največjo med Dolgim mostom (Ljubljana) in Koprom. Občasno so sicer bili problemi z redom. Objestneži so med predstavo kadili ter konzumirali alkohol in hrano. Vendar je vedno točna, vestna in stroga biljeterka Amalija Nagode uspešno ukrepala. (Kako je danes drugače! V Koloseju je celo zaželen čim večji vnos hrane, seveda nabavljene pri njih. Filmska kultura je zreducirana na nivo kockic! Op.p.) Na splošno pa je bil trend obiska v padanju. Da bi privabili več gledalcev, sem uvedel spremembo - v Logaških novicah je začel izhajati kratek opis filmov ob programu za tekoči mesec.

Seveda, da je lahko kino deloval, je bilo potrebno ogromno dela, ki ga publika ni poznala. Nam lahko prikazete takratni utrip upravnega odbora in tehnične ekipe?

Za program smo skrbeli sami. Kino se je sam financiral, saj je zaradi velikega obiska prinašal dobiček. S strani občine ali države ni dobival nobenih dotacij. Tudi dvorana je bila zastonj. Zlato obdobje je trajalo še kakšnih 5-6 let. Plačevali smo biljeterja, blagajnika, kinooperaterja, računovodkinjo. Anamarija Maček je vestno skrbela za naše poslovanje. Hodil sem na filmske sejme, kjer so distributerji predstavljali nove filme. Zastopani so bili distributerji iz cele Jugoslavije (Triglav, Vesna, Zeta film, Croatia film, Avala film, itd.). Takrat je bil v veljavi zakon, da se morajo v Sloveniji predvajati filmi s slovenskimi podnapisi (razen Kinoteke, ki je zaradi posebnosti imela drugačen režim). Podobno je bilo kasneje v Makedoniji. Zato smo bili za ene filme prikrajšani. Posebnost: Mali distributer – Zeta film iz Budve (Črna gora) – je za določene filme uvedel dvojne podnapise: srbske in slovenske. Menjavali so se paralelno - vertikalno. Tudi v Ljubljani je bil 3-dnevni filmski sejem. Dvakrat na leto. Običajna je bila vezana prodaja. Poleg filmske uspešnice si moral vzeti še kakšne manj pomembne filme, »B produkcija«. Pri filmih, ki bi prinesli več dobička, je distributer zahteval procent od prodaje. Dvakrat ali trikrat sem šel tudi v Dubrovnik na večdnevni filmski sejem, kjer se je nabavljalo najboljše, kar je prišlo v takratno Jugoslavijo (oz. kar je bilo dovoljeno).

Tudi s samimi filmi je bilo poleg predvajanja veliko dela. Filme je bilo treba vedno ročno prevrteti.

Tako je še danes (kadar seveda ne gre za digitalizirane verzije). Po filme je bilo potrebno iti na železniško postajo z vozičkom (3x tedensko). Ravno tako je bilo z vračilom. Film je običajno prišel dan pred predstavo. Leta in leta je tako funkcioniralo, ne glede na vreme. Za vse to je poleg kinooperaterstva, prodaje kart in obveščanja javnosti s filmskimi plakati dolga desetletja skrbela vestna in logaškemu kinu predana družina Jereb. Vrteli smo tudi predstave za otroke – šolske predstave v povezavi z osnovnima šolama. S tem v zvezi je bil tudi Kinoklub (v okviru šolskih predstav). Otroci so imeli filmske izkaznice. Filmski spored je bil kreiran v dogovoru z učitelji (okrog 5-6 predstav letno).

Kaj pa same filmske predstave?

Film »V vrtincu« je bil kljub starosti nenehno v distribuciji in je vedno bil obiskan ter prinašal dobiček. Zelo obiskan je bil tudi film »Deset zapovedi«. Imeli smo pet predstav. Ogledal si ga je celo stari »Zimovc«, ki drugače nikoli ni hodil v kino. Nekatere filme smo zaradi naše angažiranosti dobili celo pred Ljubljano (nekateri filmi so krožili v več kopijah). S tem smo hoteli pridobiti gledalce (predvsem študente), ki so raje obiskovali ljubljanske kinodvorane. Za filme smo skoraj za celo leto naprej določili datume. Za mano je kino prevzel legendarni vrhniški upravnik kina, gospod Košir. Film so se takrat vrteli le še 1x tedensko (mislim, da ob sobotah), ker je obisk že zelo upadel. Drugače pa je bilo tudi nepredvidljivo. Če je bila gledališka predstava ali nastop pevcev, smo predstavo premaknili na drug termin. Vedno smo šli na roko.

Do zadnjega ste se borili za večji obisk. Kako?

Na določene premiere slovenskih filmov smo povabili ustvarjalce. Gostje so prišli brezplačno. Povabili smo jih le na pijačo. Režiser Božo Šprajc je bil moj mladostni znanec, zato sem ga ob premieri takrat zelo popularnega njegovega filma povabil v Logatec skupaj z ostalimi ustvarjalci. Poleg njega sta prišla še Teja Glažar in Ivo Ban. Velikega zanimanja pa ni bilo.

In konec?

S filmom sem končal konec 80-ih. Nadaljeval je gospod Košir. Ironično, da je na koncu bila našemu kinu konkurenca video-teka, ki je obratovala praktično v isti stavbi - v prizidku Narodnega doma, v prostoru, kjer je danes oddelek za najmlajše v Knjižnici Logatec. Kljub slabi kvaliteti filmov je velik obisk videoteke zabil še zadnji žebelj v krsto logaškega kina.

Se spomnite kakšne anekdote tistega časa?

Seveda. V spominu mi je ostal spor z oblastjo. Zaradi večjega obiska in popularizacije našega kina sem dolnjelogaškemu župniku ponudil, da bi prodajali karte (določeno število) za film »Deset zapovedi«. Z občine so mi zagrozili, češ, kaj se grem, saj je Cerkev ločena od države. Gospodu župniku Tonetu Komparetu sem se opravičil in vrnjene karte so šle spet v normalno prodajo.

Posebnost vašega obdobja je bila tudi kinotečna ponudba.

Kinotečne filme smo dobili od Slovenske kinoteke zastonj, saj

Filmski program	
FILMSKI PROGRAM JANUAR 1978	
30. 12. 1977 - 1. 1. 1978	ameriški akcijski DESET SEKUND ZA BEG
3. 1.	ameriška psihol. drama KRINKA
6. 1. - 8. 1.	ameriški western POMAGAJTE ŠERIFU
7. 1. - 8. 1.	ameriški avantur. DOKTOR DIVJAK
10. 1.	franc. drama PODIVJANA OVCA
13. 1. - 15. 1.	amer. western VRNITEV ČLOVEKA Z IMENOM KONJ
14. 1. - 15. 1.	ital. ljub. drama BOŽANSKA ŽENSKA
17. 1.	brazilsko-franc. melodrama OTALIA IZ BAHIE
20. 1. - 22. 1.	amer. zgod. spektakel SPARTAK
21. 1. - 22. 1.	ameriška kriminalka PRIVATNI DETEKTIV
24. 1.	angleška drama ROMANTIČNA ANGLEŽINJA
27. 1. - 29. 1.	amer. western ZANDYJEVA NEVESTA
28. 1. - 29. 1.	ameriška melo-drama MAHOGANY
31. 1.	amer. avantur. AVANTURE SREČNE LADY

Logaški kino je svoj program redno objavljalo v Logaških novicah.

vabimo vas

Gotovo bo mesec junij minil v znamenju predvsem enega samega filma ki je pred meseci že pretresal (in to dobesedno!) Ljubljano in Kranj, iz drugih slovenskih krajev pa nismo prejeli tako pretresljivih novic. Gre za film POTRES, za katerega sicer ne moremo zagotoviti takih potresnih sunkov, kot so jih bili deležni nekateri drugi slovenski kraji, vendar bo ta film zagotovo odigral svojo vlogo v vsej svoji veličini superspektakla. V njem nastopajo znani igralci kot recimo Charlton Heston, film pa nas prevzame zaradi izredno prepričljivih scen premikanja zemlje in rušenja velikih ameriških nebotičnikov skoraj preko odra v dvorano. Tiste gledalce, ki nimajo zelo dobrih živcev, bi rad opozoril, da Logaški Kino ni poskrbel za nizkofrekvenčne sunke in vas zato ne bo v resnici treslo, kot se je to dogajalo baje v Ljubljani, ko so nekoga morali odnesti iz dvorane. Upam, da pri nas temu ne bo tako.

Posebna zanimivost junjskega programa bo tudi celovečerna risanka iz Disneyevega studia ROBIN HOOD, namenjena starim in mladim. V njej nastopajo po Disneyevem vzorcu živali v vlogah ljudi. Robin Hood je simpatičen lijak, zloglasni šerif je tiger itd. Glasove v tej risanki so posodili znameniti igralci kot Peter Ustinov in to tudi povečuje vrednost tega filma, ki je poln duhovitosti in zabavljk na račun človeških slabosti in lastnosti sploh.

V juniju imamo še nekaj odličnih filmov. V prvi vrsti naj omenim italijanski film VONJ PO ŽENSKI, sicer komedijo, a polno svetovljanstva v vlogi imenitnega Vittoria Gassmana. Film prikazuje skozi črni humor skoraj vso Italijo. Film se ponala s premnogimi mednarodnimi priznanji. Potem je tu še odlična francoska komedija v dveh delih AVANTURE ŠTIRIH MUŠKETIRJEV, kjer nastopajo bratje komedijanti Les Charlottes v vlogah nepozabne četverice in predvsem skozi komičnost prikazuje vse vrline modernega cirkusantstva, obenem pa napeto izpeljujejo dejanje. Film za mlado in staro! - V juniju bomo srečali tudi Belmonda (6. 6.) in Alaina Delona. Zanju že vemo, da sta zadosten razlog, da nas pot popelje v kino. 27. 6. zvečer pa bo na sporedu odličen francoski film PRIZNANJE z Yvesom Montandom v glavni vlogi. Film je posnet po literarni predlogi Arthurga Londona z istim naslovom, govori pa o resnični zgodbi avtorja knjige, ki je preživel Stalinovo čistko na Češkoslovaškem in končno poravnal račune z njim, ko je objavil svojo lastno zgodbo, znameniti režiser Costa-Gavras pa jo zrefiriral. Vsekakor priporočam gledalcem, posebej tistim, ki se še spominjajo infoembrojevičine in Stalinovega pritiska na našo deželo.

Primož Sark

Primož Sark je za večji obisk uvedel novost: poleg programa je objavljajo opise filmov.

niso bili v distribuciji. Bila pa je zelo zapletena procedura. Pa tudi nekaj posebnosti je bilo. Npr. film »Ne čakaj na maj« smo dobili od Kinematografov Zagreb s hrvaškimi podnapisi. Zelo so bili obiskani: Mama Huanita, Prodajalka vijolic, Tretji človek.

Kateri filmi, režiserji in igralci so na vas napravili prav poseben vtis?

Kvalitetnih igralcev je preveč, da bi se lahko odločil. Med režiserji pa so me zaradi svojih pristopov k filmu najbolj prevzeli: Luis Buñuel, Ingmar Bergman in Federico Fellini. Seveda so tudi danes odlični režiserji, vendar po mojem mnenju nobeden tako ne izstopa od večine, kot so takrat ti trije.

Gospod Sark, najlepša hvala za razgovor in za vaš doprinos k filmski kulturi v Logatecu.

Gvido Komar

SREČAL SEM LJUDI VELIKODUŠNEGA SRCA

RAFAŁ ANDRZEJ KĘDZIERSKI, POLJAK V LOGATCU

Nam lahko na kratko zaupate svojo življenjsko zgodbo? Kje ste bili rojeni, kje ste živeli in odraščali?

Rojen sem bil v Varšavi leta 1978. Imam mlajšo sestro, ki je poročena. Moji starši in večina sorodnikov živijo v Varšavi, tako da je največ lepih spominov iz otroštva povezanih s tem mestom. Ko gledam slike izpred dvajset in več let, na njih zmeraj najdem fantka, ki je nasmejan in vesel. Rad sem igral nogomet, košarko ali odbojko s prijatelji, kot dijak in študent pa sem rad hodil na izlete v naravo. Želel sem si doživeti pustolovščine in zelo me je zanimal svet. S prijatelji smo hodili na koncerte in v kino. Poleti smo se vozili na kanuju in kolesarili. Brali smo knjige Henryka Sienkiewicza, Alfreda Szklarskiego, Kornela Makuszyńskiego in druge. V naši družini je bila vera pomembna. Velikokrat sem videl mamo, ki je dolgo molila na kolenih, tudi očeta, potem, ko se je spreobrnil. Ni obstajalo nič bolj pomembnega kot nedeljska Sveta maša. Skoraj vsak dan smo skupaj zvečer molili in brali sveto pismo; rad sem poslušal svetopisemske zgodbe o Noetu, Abrahamu, Jakobu, Mojzesu in Jezusu. Spomnim se, da sem imel veliko vprašanj o veri. Rad sem poslušal duhovnike, ki so pripovedovali o tem, kako je na misijonu v Afriki, Ameriki in Aziji. Kot mlad fant sem si želel imeti dekle, a vendar sem razmišljal tudi o duhovništvu. V srednji šoli sem spoznal neko dekle, a pozneje so se najina pota razšla. Leta 2000 sem šel s prijatelji na romanje v Rim. Ob srečanju s papežem Janezom Pavlom II. so se me njegove besede dotaknile, kot bi mi govoril sam Bog. Potem sem se odločil za misijonsko semenišče. Ko sem se prijavil v semenišču, nisem pričakoval, da bom še tisto leto sprejet. Moja odločitev je zelo presenetila moje starše, sorodnike in znance. To je bil čas mnogih vprašanj; najbolj pomembno je bilo vprašanje, ali me res Bog kliče, da bi postal duhovnik. Po dolgem času sem dobil potrditev od Boga in Cerkve. Kako srečen sem bil, ko sem se pripravljal na dan Mašniškega posvečenja!

Kaj vas je pripeljalo v Slovenijo?

V Slovenijo me je pripeljal misijonarski duhovniški poklic. Končal sem misijonsko semenišče v Varšavi. V tretjem letniku vsak bogoslovec opravlja misijonsko pra-

Foto: Anže Mihevc

Rafał Andrzej Kędzierski: »Doslej sem spoznal toliko ljudi, pripravljenih pomagati, da sem prav srečen.«

kso. Rektor me je leta 2002 poslal v Kazahstan, da bi pomagal v župniji v Aktubinsku, in bilo je zelo zanimivo. Prvič sem šel živeti za več časa tako daleč od doma, v popolnoma drugačno državo.

Kaj delate in kako dolgo že živite v Sloveniji?

V Slovenijo, v dolnjelogaško župnijo Sv. Nikolaja, sem prišel 12. septembra 2012 na prošnjo ljubljanskega nadškofa. Tukaj služim kot duhovni pomočnik. Razen zakramentalne pastore imam verouk za otroke in njihove starše, mladinski verouk, pastoralo oskrbovancev v domu Marije in Marte ter neokatehumenske skupnosti.

Kakšno mnenje imate o Sloveniji in Slovencih? Ste imeli takoj ob prihodu občutek, da so vas lepo sprejeli?

Od samega začetka sem bil dobro sprejet. Srečal sem ljudi odprtega in velikodušnega srca. Prvo leto sta mi pri slovenščini največ pomagala Neža Sautet in Marcel Štefanič. Moral sem se navaditi, da se v slovenščini naglas premika, da obstaja dvojina, da je več izjem kot pravil ... Veliko dela sta imela tudi Wojtek in Marjeta Grudziński, ki sta mi vsak teden prevajala homilijo za nedeljsko Sveto mašo, g. Stanislav iz doma Marije in Marte pa mi je napisal naglase v berilih. Doslej sem spoznal toliko ljudi, pripravljenih

pomagati, da sem prav srečen. Če bi hotel šteti, bi gotovo zmanjkalo prostora v časopisu. Spomnim se zadnjih dogodkov, ko je bil žled; koliko ljudi si je prizadevalo za pomoč drugim! Lahko rečem, da imajo Slovenci v sebi veliko dobrega potenciala. V aprilu je naša župnija sprejela za prenočišče po družinah čez 70 mladih romarjev iz Poljske, ki so šli na kanonizacijo papeža Janeza Pavla II in Janeza XXIII v Rim. Bil sem prav vesel, da je toliko gostoljubja v Logatcu!

Če primerjate svojo domovino s Slovenijo, kakšna se vam zdi?

Seveda najdem razlike. Vsaka država ima svojo karakteristiko, vendar ne bi hotel reči, kaj je boljše, kaj je slabše. Povem to, kar v Sloveniji cenim. Všeč mi je, da je veliko Slovencev kljub različnim težavam vernih. Lahko bi jih postavil kot vzor. Veliko je družin, ki se ne bojijo imeti več otrok. Veliko je tudi mladih, ki so jim Bog, vera, cerkev in evangelij pomembni. Všeč mi je, da Slovenci cenijo poštenost, so prijazni in radi pomagajo.

Kaj tu pogrešate? Kdaj pogrešate svojo domovino?

Pogrešam predvsem moje starše, sestro, sorodnike in prijatelje, prav zato sem vesel, ko dobim kakšen obisk iz Poljske ali grem sam v Varšavo. Včasih pogrešam kakšno hrano, na primer zupę pomidorowa (paradižnikova juha, op.a.) ali wieprzowinę pieczoną ze śliwkami! (svinjska pečenka s slivami, op. a.) Poljsko malo pogrešam vsak dan, vendar se po drugi strani v Logatcu počutim dobro sprejetega, tako da lahko rečem, da je Slovenija postala moja druga domovina.

Kakšno se vam zdi življenje v Logatcu?

Življenje v Logatcu je gotovo bolj mirno kot v Varšavi. Težko si predstavljam, da bi se na primer v Varšavi na poti iz župnišča v cerkev lahko nekajkrat ustavil, se pogovarjal z mimoidočimi. Tukaj se nikomur tako ne mudi.

Najti miren trenutek v tem stresnem življenju je res še kako pomembno; v molitvi, v naravi, kakor nam pač ustreza. Včasih nas morajo na to opomniti drugi, kajne. Rafału (in nam) lahko le zaželim, da bi še čim več let ostal z nami.

Luka Škrlić

Z DELOM SMO PRIČELI TAKOJ

PROGRAM VSO

Občinski odbor združenja za vrednote slovenske osamosvojitve (VSO) Logatec je že takoj po ustanovitvi 24. februarja letos začel z svojim poslanstvom. Že na prvem sestanku smo si zadali nekaj nalog. Tako za dan državnosti pripravljamo mašo za domovino in za dva fanta, ki sta izgubila svoji mladi življenji v dnevih vojne za Slovenijo. Maša bo v Rovtahn 25. 6. ob 10. uri. Vodil jo bo dr. Jože Plut ob somaševanju duhovnikov naše dekanije. Pridružil se nam bo tudi predsednik združenja Aleš Hojs. V soboto 12. julija bomo organizirali 1. spominski pohod na Cesarski vrh, kjer se bomo spomnili tragičnega dogodka, ko sta življenje izgubila dva mlada vojaka osamosvojitelja.

Tudi na področju domoljubne vzgoje ne bomo sedeli križem rok. Opažamo, da vse premalo ljudi izobešajo državne zastave ob državnih praznikih. Zato bomo v ta namen ob vseh naših aktivnostih ob dnevu državnosti 25. junija brezplačno podarjali slovenske zastave.

Naše aktivnosti pa so vidne že sedaj. Tako smo se nekateri člani udeležili prireditve ob 25 letnici Majniške deklaracije, ki je potekala v nabito polni dvorani slovenske filharmonije. Majniška deklaracija je bila

prvič prebrana na protestnem zborovanju po drugi aretaciji Janeza Janše na ljubljanskem Kongresnem trgu 8. maja 1989. Majniška deklaracija je najpomembnejši politični dokument v zgodovini slovenskega naroda in kot takšen je bil podlaga za slovensko osamosvojitve ter izhodišče za poznejše listine, ki so bile sprejete v slovenskem parlamentu junija 1991. Bili smo prijetno presenečeni, ko nam je pesnik Tone Kuntner prebral novo Majniško deklaracijo, pisano za današnji čas, saj tretja točka Majniške deklaracije izpred 25 še ni v celoti uresničena. Pomenljive so bile besede gospoda Peterleta, ki je v nagovoru dejal: »Zgodilo se je 8. maja 1989, na znanem kraju, z znanimi storilci, po vnaprej znani uri.« ' »Takrat smo se podpisali pod besede, ki ne delijo, ampak združujejo,« je zatrdil Peterle in dodal, »da sedaj tičimo v krizi brez primere. Brez sramu nam razlagajo, da so za to krive demokracija, osamosvojitve in Evropa. Tisti, ki so denar spravili v Švico, opozicijo sprašujejo, kje je sedaj Švica?« Glede nove deklaracije je dejal, da je podlaga vrednotam slovenske osamosvojitve. »Podpisal sem jo zato, ker verjamem v drugačno Slovenijo!« Po končani prireditvi smo to novo deklaracijo v preddverju tudi podpisali. Pri zbiranju podpisov smo ostali aktivni in jih zbiramo še naprej. Tako smo se v velikem številu

udeležili podpore Majniški deklaraciji, ki je potekala na Prešernovem trgu v nedeljo 18. maja. Lepo je bilo videti veliko množico ljudi s slovenskimi zastavami. Čutiti je bilo, da se Slovenska pomlad znova prebujata in da je duh Majniške deklaracije še vedno zelo živ.

Vse zainteresirane vabimo, da si na spletni strani združenja www.vso.si preberete več o našem združenju. Če želite sodelovati pri našem delu, pa vas vabimo, da se nam pridružite in da kot aktivni državljani naredimo nekaj dobrega za našo prelepo domovino.

*Predsednik VSO Logatec
Jože Leskovec*

MAŠA ZA DOMOVINO

Z NOVIM PREDSEDSTVOM V KOALICIJO S KRAJANI

Vabimo vas, da se ob praznovanju Dneva državnosti 25. junija ob 10.00. uri v cerkvi Sv. Mihaela v Rovtahn udeležite:

MAŠE ZA DOMOVINO IN PADLA VOJAKA OSAMOSVOJITVENE VOJNE ANTONA ŽAKLJA IN MIROSLAVA MOLJKA.

Sveto mašo bo vodil msgr. dr. Jože Plut – vojaški vikar ob somaševanju duhovnikov. Po maši sledi krajša spominska slovesnost v spomin padlim osamosvojitvenim vojakom, na kateri bo prisotne nagovoril Aleš Hojs, predsednik VSO Slovenije.

*Vabljeni vsi domoljubi in veterani Vojne za Slovenijo.
Občinski odbor VSO Logatec*

MOČNI STARŠI – STABILNI OTROCI

MIHA KRAMLI - TERAPEVT IN VODJA CENTRA ZA ZDRAVLJENJE ODVISNOSTI

Gost majskega Nikolajevega srečanja, Miha Kramli, vodja ambulante za zasvojenosti pri ZD Nova Gorica, je eden redkih strokovnjakov v Sloveniji, ki si upa na glas in odločno povedati, da je slovenska družina v hudi krizi, da mnogi starši iz svojih otrok delajo čustvene invalide in da otroci potrebujejo pokončne starše, ki bodo vodili otroka. Spregovoril je o močnih in enotnih starših in posledično stabilnih otrocih. Dotaknil se je tudi različnih odvisnosti in zasvojenosti ter podal nasvete, kako težave pri vzgoji in odraščanju preprečevati, in kako otroku pomagati, če skrene s prave poti.

Najprej je spregovoril o treh načelih, ki jih morajo starši imeti:

1. Miselna enotnost. Otroci vedo, da kljub izsiljevanju ne bodo nič dosegli, če starša držita skupaj. Miselna enotnost v pomembnih stvareh, kot so pogled na spolnost, drogo, šolske in domače obveznosti ... ponudi otroku izkušnjo, da pogleda v svojo notranjost in prihodnost. Kot je povedal Kramli, se v otroku že zgodaj zasidra spoznanje, da ne potrebuje alkohola ali kakšne druge zasvojenosti, npr. z računalnikom ... Če bosta starša miselno enotna in močna v teh stvareh, se bo otrok veliko lažje soočal s preizkušnjami. Poudaril je, da so se starši dolžni vsaj enkrat mesečno preveriti in se pogovoriti o svoji enotnosti.

2. Nadzor. Do 5. leta poteka s pozicije moči staršev, ki pazijo na otroka. Opozoril je, da starši ne smejo vse otroštvo ostati v poziciji moči, ampak morajo to pozicijo nadgrajevati in delati skupaj z otrokom. Tako se, po besedah Kramlija, morajo naučiti pravega nadzora. Otrok se bo počasi naučil predvidevati in dobil sposobnost, da si sestavi cilje v življenju. Če mu starši tega ne dopustijo, mu nič ne pomaga njegova inteligentnost, postal bo len. Otroku se na tak način ne bodo razvile notranje zmogljivosti, da bi znanje razvijal in se zanj boril. Tako ne bi imel prave notranje moči. Starši morajo delati skupaj z otrokom, kar mu polni „notranji akumulator“, da bo znal znanje širiti. Istočasno otrok nadzoruje svoje starše. Če je oče „copata“, mama pa „histerična“, otrok ponotranji šibke starše, lahko se začne zapirati v sobo in dvomiti o življenjsko pomembnih odločitvah. Otrok, ki je v prvih letih življenja ponotranjil močne starše, čuti moč in energijo, da ne bo naredil slabe stvari. Kramli je poudaril, da je nadzor starši–otroci enakovreden. Pomembni so cilji, ki jih mora imeti otrok, in podoba, ki si jo vtisne o starših. Le-ta mu pomaga v puberteti in odraslosti.

3. Postavljanje meja. Starši morajo biti kos čustvenemu izbruhu otroka in se ga ne smejo bati. Vzorci, ki jih otrok dobi, se ponavljajo v vrtcu, v šoli in v družbi. Meje, ki jih postavijo starši, morajo biti jasne, uresničljive in smiselne. Če ne bodo, bo otrok našel razlog, da se staršem upre. Kramli je predstavil tudi tri vrste družin: V *trdni družini* veljajo stroga pravila, otrok sodeluje, vendar ni sprememb. Otrok zato ne dobi vrednosti za lastno ceno. Ko bo šel na ulico, bo hitro dostopen, lahko bo celo zapadel v zasvojenost. Naučil se bo, da mu morajo drugi postavljati meje, ne pa sam sebi. *Mehkužna družina*, kjer sta prisotna le lepo vedenje in govorjenje, otroka ne uči lastnega razmišljanja. Ko gre iz družine in je vedno manj predvidljivih situacij, otrok postane vodljiv, ker ne zna

Foto: Marian Verč

Miha Kramli meni, da je slovenska družina v hudi krizi.

razmišljati z lastno glavo, je zelo ranljiv. *Fleksibilna družina* je družina, ki dela na psihičnem, fizičnem in duhovnem področju. Otroci imajo tako najboljše možnosti za »zdravo« odraščanje v odgovorne odrasle. Starši se morajo pogosto spraševati, kakšen slog vzgoje imajo, in jo analizirati.

Kramli je nato spregovoril o pravicah in poudaril, da so danes vse preveč v ospredju pravice otrok, pozabljamo pa na pravice staršev, kot so pravica do miru, pravica, da so postreženi in pravica do obnove partnerskega odnosa. Govoril je tudi o puberteti in težavah, ki lahko nastanejo v času odraščanja. Starši morajo biti zelo pozorni na otroka, še posebej na spremembe v vedenju. Če se zapira v svojo sobo, ima kar naenkrat slabše ocene, menjava razpoloženja, ga je treba hitro vključiti v aktivnosti družine in se z njim temeljito pogovoriti. Pozorni morajo biti tudi na družbo, v kateri se otrok giblje. Preden gre najstnik ven, so ga starši dolžni vprašati: kdaj, kje in s kom se bo dobil. Starši imajo pravico in dolžnost pregledati otrokovo torbo in omaro, če opažajo spremembe v vedenju. Želje otroka starši ne smejo vzeti kot njegove potrebe.

Pomemben je čas, ki ga družina ob večerih preživi skupaj, v pogovoru, pri verujočih tudi v molitvi. Otroke je treba vzgajati duhovno, fizično in psihično. Vsa ta področja so enako pomembna. Predavatelj se je res izčrpno dotaknil partnerskega odnosa in vzgoje otrok. Starši morajo držati skupaj, biti morajo enotni v odločitvah in vzgoji. Zato naj velja rek: »močni starši, stabilni otroci«.

Luka Škrlič

PRVI MAJ 2014

TRADICIONALNI POHOD PO OBČINI LOGATEC

Vse se začne že pred novim letom – s pogledom na koledar in vprašanjem: koliko dni bo prostih za prvomajske praznike? Šolarji imajo počitnice, običajno trajajo od 27. aprila, ko je na koledarju z rdečim označen praznik, ki se trenutno imenuje Dan upora proti okupatorju, v spomin na ustanovitev Protiimperialistične fronte, kasneje preimenovane v Osvobodilna fronta, do drugega dne v maju, ki je ostal dela prosti dan, čeprav so lani ob ukinitvi drugega januarja bili predlogi tudi o ukinitvi tega prostega dne. Letos je 27. april »padel« na nedeljo, sta bila pa zato 1. in 2. maj proti koncu tedna, tako, da so se prazniki zaključili s četrtnim majem – kakor leta 1980, ko je umrl Josip Broz Tito. Zadnje dni aprila je sledilo vneto poslušanje vremenske napovedi: ne velja za tiste, ki jim je bilo vseeno, ker so rezervirali počitnice v krajih precej dlje od Istre in Kvarnerja. Zadnji dan je zanimala vremenska napoved nas, ki smo ostali doma. Iti na kres, bo dovolj toplo? Tako se zagotovo ni spraševal Branko Rupnik, ki je kot leta poprej, tudi letos bil na kresovanju v Žibršah, od koder je poslal fotografijo. Pred leti je takole zapisal za Logaške novice: »V Žibršah ob kresovanju ni govornikov. Zberejo se ljudje, ki jim je noč pomladnega prebujanja priložnost za druženje in nova poznanstva«. Ne glede na vreme se na Sekirici 1. maja zjutraj zberejo minerji, ki jih vodi Slavko Rupnik iz Rovt, pri čemer jim pomagajo tudi logaški lovci, da v času streljanja ne bi kdo nepoklican hodil tam okoli. Točno ob šestih desetkrat ustrelijo z možnarjem. Logatčane pa ne prebudijo samo strelji, ampak tudi logaška godba. Godbeniki začno igrati v Dolnjem Logatcu, gredo do Gornjega, potem pa še po vaseh naše občine.

Foto: Miran Antončič

Logaška godba je tudi letos pozdravila prebivalce.

Že vrsto let pa se Logatčani ob dvanajstih zberejo na prvomajskem srečanju. Zadnja leta je bilo v prostorih bivše vojašnice nad Blekovo vasjo. Letos so organizacijo prevzeli lovci (s finančno podporo občine Logatec) in srečanje preselili k lovski koči. Kljub manjši zmedi pri organizaciji pohoda do kočice smo vsi, ki smo se namenili, prišli tja. Tam je že dišalo po lovskem golažu, ki so ga pripravili Brenčič Nace, Vidmar Tone in Andrej Koren. Posebnega programa letos ni bilo. Himno je zapela nečakinja našega župana Alja Menard, ki je pozneje zapela še nekaj pesmi, nekaj besed so prazničnim obletnicam namenili: župan Berto Menard, predsednik lovske družine Logatec Alojz Albreht in podpredsednica društva ZB za ohranitev tradicije NOB Vesna Jerina. Potem pa je raztegnil meh Florjan Masle iz Grčarevca. Prijetno popoldne se je nadaljevalo z neobveznim klepetom, pritegnili smo melodijam harmonike, nekateri so tudi zaplesali. Nato so bili še trije prosti dnevi ...

Brane Pevec

PRIHAJAJO NAJBOLJŠE POČITNICE V POLETNI ŠOLI 2014!

LETOS DEL SOFINANCIRALA TUDI OBČINA LOGATEC

Leto je naokoli in najdaljše počitnice znova trkajo na vrata vseh osnovnošolcev. Otroci se jih neskončno veselijo, njihovi starši pa trepetajo, saj vsi ne vedo, kako do zanesljivega varstva.

Pri Dlan na Dlan bomo že drugo leto organizirali **aktivno poletno varstvo otrok**, kjer poskrbimo za varnost, prehrano, športne, poučne in zabavne vsebine. Raznolik program s pestrimi vsebinami lahko otroci obiskujejo v juliju in avgustu, **od ponedeljka do petka, od 7. ure zjutraj in vse do 17. ure popoldan.**

Nadgradili smo poznane tematske sklope ter dodali novosti, ki vas vedno znova pozitivno presenetijo. Sledili bomo športnemu duhu in privzgapjali udeležencem Poletne šole 2014 veselje do gibanja in spodbujali zdrav življenjski slog. Čakajo nas: tečaj rolanja, akrobatika, odbojka na mivki, balinanje ter številne elementarne in moštvene igre. Vzporedno pa bomo čas počitnic izkoristili tudi za vseživljenjsko učenje. Ogled kmetije in skrb za živali, obisk gasilskega doma, izdelovanje domačega mila, sotorjenje, kuhanje in druge aktivnosti bodo poskrbeli za oblikovanje novih koristnih izkušenj.

Počitnice si najbolj zapomnimo po vseh zabavnih pustolovščinah, igrah in prijateljstvu. Le-teh ne bo manjkalo! Iskali bomo skriti zaklad, skakali v napihljivi deželi, sestavljali Lego kocke in ... no, vsega vam ne izdamo, saj vam ne želimo pokvariti presenečenja. Sedaj pa pohitite, saj tisti najhitrejši zasedejo mesta, ki jih v manj-

šem deležu sofinancira tudi Občina Logatec. Tako želimo vsi skupaj, starše vsaj malce razbremeniti. Prijave v Dlan na Dlan, Poletno šolo 2014 že potekajo, zato vabimo k vpisu prav vse pogumne in zabave željne otroke.

Tina, Dlan na Dlan

Foto: arhiv Dlan na dlan

Tudi letos bo Poletna šola športno obarvana.

KAMEN NA KAMEN – PALAČA, TRENING NA TRENING – SVETOVNO PRVENSTVO

O USPEHIH LOGAŠKIH MAŽORET

Foto: Miran Antončič

Starejše udeleženske državnega prvenstva v twirlingu so dosegle odlične rezultate.

Čeprav je šele junij, ima Twirling klub logaških mažoret za seboj že velik del tekmovalne sezone 2014. S prvo preizkušnjo v okviru državnega prvenstva so dekleta opravila že januarja, ko so na predtekmovanju Mažoretne in twirling zveze Slovenije sodnikom pokazale svoje znanje obveznih elementov s palico in telesnih gibov (sestavljenih iz baletnih in gimnastičnih prvin) na različnih zahtevnostnih stopnjah ter kratki program na glasbo v najvišjem nivoju. V začetku marca so mlajše članice stopile na parket v kategorijah solo in dance twirl ter se potegovala za čim višjo oceno in uvrstitev v rang za zlato, srebro, bron ali priznanje. Domov so prinesle 2 bronasti, 5 srebrnih in 14 zlatih medalj, s čimer je bilo za nižje nivoje tekmovalje v kategorijah za posameznice zaključeno.

Po odličnih rezultatih so se z veliko vnemo podale še proti finalnemu dejanju državnega prvenstva v disciplinah twirling športa, kjer so tako mlajše kot starejše tekmovalke nastopile s skupino, starejše pa so čakala še tekmovalja v kategorijah solo, solo prosti program, solo dve palici in par. Mlajša skupina (group nižji nivo kadet) je za las zgrešila medaljo in zasedla nevhvaležno četrto mesto, starejša skupina pa je (kljub

končnemu drugemu mestu) po sodniškem sistemu svetovne zveze WBTF v kategoriji team elite osvojila najvišje število točk in se s tem uvrstila na svetovno prvenstvo, ki se bo avgusta odvijalo v Nottinghamu v Veliki Britaniji. Na to prestižno tekmovalje se je Sara Pečkaj uvrstila tudi v boju med posameznicami, še pred tem (v začetku prihodnjega meseca) pa je na vrsti evropski pokal, kamor so se z odličnimi nastopi uvr-

stile tudi Arlina Letonja (solo dve palici), Tajda Buh (prosti program), Neca Kenda in Tina Gorkič (solo) ter par v sestavi Tamare Antončič in Nece Kenda.

Ker so taka tekmovalja stresna in napor-na, se nanje rade pripravljajo z različnimi nastopi. Dva tedna pred finalom so bile še v okviru praznovanja materinskega dne predstavljene točke, s katerimi je bil klub zastopan na prvenstvu (dogodek je sfinancirala občina Logatec), mlajše članice pa so na povabilo pevca Marjana Uljana nastopile na prireditvi šolskega sklada Jezek. Tudi tiste, ki se s palico šele dobro spoznavajo, so že stopile pred ocenjevalno žirijo in se z nastopom na Vrhniki uvrstile na regijsko plesno revijo. V različnih zasedbah so na povabilo sodelovale še na 12 drugih prireditvah in skladno z dolgoletno tradicijo prvega maja navsezgodaj zjutraj zakorakale po ulicah Logatca ter potrenirale še točke, s katerimi bodo nastopile na državnem prvenstvu v klasični mažoretni disciplini v Sevnici.

Čeprav zgleda, da je delo opravljeno, jih najtežji del šele čaka – priprave in zahtevni treningi celo poletje, skupina (v sestavi Tamare Antončič, Tajde Buh, Tine Gorkič, Kristina Ilić, Nece Kenda in Sare Pečkaj) ter ponosna trenerka Barbara Čuk pa že nestrpno pričakujejo avgust, ko bodo na svetovnem prvenstvu zastopale našo državo.

Kristina Ilić

Foto: Blaž Lah

Mlajše udeleženske državnega prvenstva v twirlingu so pokazale svoje znanje.

OGLED LOGATCA Z OKOLICO POSTAJA TRADICIJA

4. TRADICIONALNI POHOD PO LOGATCU

Foto: Marinka Petkovšek

Pohodniki 4. pohoda po Logatcu; letos jih je bilo že okrog 80.

V nedeljo, dne 25. maja 2014, se je na zbirnem mestu 4. tradicionalnega pohoda po Logatcu, ki se je pričelo ob 9. uri na parkirišču pri Železniški postaji v Logatcu, zbralo okrog 80 planincev in pohodnikov. Pohod v okviru dejavnosti izvajata Planinsko in Jamarsko društvo Logatec.

Vodja pohoda Nejc Rus je pohodnike seznanil s traso pohoda po obronkih Logatca. Prvi ogled je bil nedaleč od zbirnega mesta - pri obnovljeni muzejski parni lokomotivi ob Železniški postaji Logatec, ki sodi v zadnje obdobje parne vleke v Sloveniji. Gre za zelo okretno potniško lokomotivo – tendrovko, zasnovano na madžarski tradiciji, po projektu, ki je nastal tik pred prvo svetovno vojno.

Druga ogledna točka je bila pri Jamarski koči. Najprej so pohodniki varno prečkali železniško progo ter cesto pred cestninsko postajo. Jamar Verbič je povedal kako so nastale koliševke in o dejavnosti jamarjev. Kolona se je razmaknila, ker se je nadaljeval pohod po gozdni stezi, kjer so vidne posledice žledoloma. Ob poti je bil kot tretja posebnost - ogled obnovljenega vojaškega bunkerja. Nekaj dogodkov iz ustnega izročila je Nejc povedal pri veliki obcestni Korenovi skali. Sredi lepega dopoldneva

je kolona prišla mimo lovskega strelišča do Lovske koče, kjer je oskrbnik povedal nekaj besed o dejavnosti lovcev in pome-nu koče. Po krajšem počitku in malici iz nahrbtnika je pot vodila čez most nad avto-cesto pri Lomu. Vodnik je opozoril na spo-menik v Lomu s spominsko ploščo Francu Štritoфу- Tončku, po katerem se je v Kališah imenoval dom, ki je bil priljubljena pohodniška točka Logatčanov. Pred prečkanjem ceste Laze – Logatec pelje cesta od Loma pod železniškim mostom. Nato se je gozdna pot strmo dvigala. Naslednji po-stanek je bil na kraju, kjer rastejo smreke Duglazije, ki so eno največjih dreves na zemlji, saj lahko zrastejo v višino do 75 m ali več in imajo debelo skorjo. Poraščajo velike gozdove Severne Amerike in ima-jo hitro rast. Drevo je spadalo v rod jelke, sedaj pa se imenuje po botaniku Davidu Douglasu, ki je semena prinesel v Evro-po. Vodnik Nejc je pohodnike opozoril na različne znake ob poti, ki označujejo pot / Jakobova pot, Jamarska pot, Notranjska planinska pot, Gozdna učna pot, kamniti možici/. Sredi opoldneva je vodnik pripe-ljal pohodnike do stolpa v Kališah. Ta je bil v 80. letih zgrajen zaradi učne poti za osnovnošolce, sedaj pa propada. Naslednja postaja je bilo Gradišče /vrh 646 m/, od koder je bil viden del Logatca. Tudi skale imajo posebne oblike, ena je celo logaški

Triglav, kjer je bila napravljena skupinska slika pohodnikov.

Naslednji postanek je bil pri jami Gra-dišnica ali Vražja jama, ki se nahaja pod Gradiščem, južno od naselja Logatec. Ja-mar Nagode je povedal zgodovino jame in pokazal slike prvih raziskovalcev. Jama je bila znana že sredi 19. stoletja. Prvi se je vanjo spustil z vitlom slavni raziskovalec našega podzemlja Viljem Putic, leta 1886. Velikansko brezno dimenzije 25 x 35 me-trov čez rob zazeva 70 metrov globine in je globoko 201 m. Na njenem dnu se nahajajo blatni sifonski rovi, po katerih tečejo vode iz Planinskega polja in nato prihajajo na dan v izvirih Ljubljani pri Vrhniku. Ob visokih vodah vode zalijejo jamo okoli 60 m visoko.

Po cesti, ki pelje proti Logatcu /Martinj hribu/, smo se ustavili pri skali z napisom Kupa. Vodnik Nejc je zaključil vodenje, se zahvalil ekipi redarjev, jamarjem za poda-no strokovno razlago ter vsem pohodni-kom za prijetno druženje.

Marinka Petkovšek

SLOVENIJA JE VELIKA

UROŠEVIH 1205 KILOMETROV OKOLI SLOVENIJE

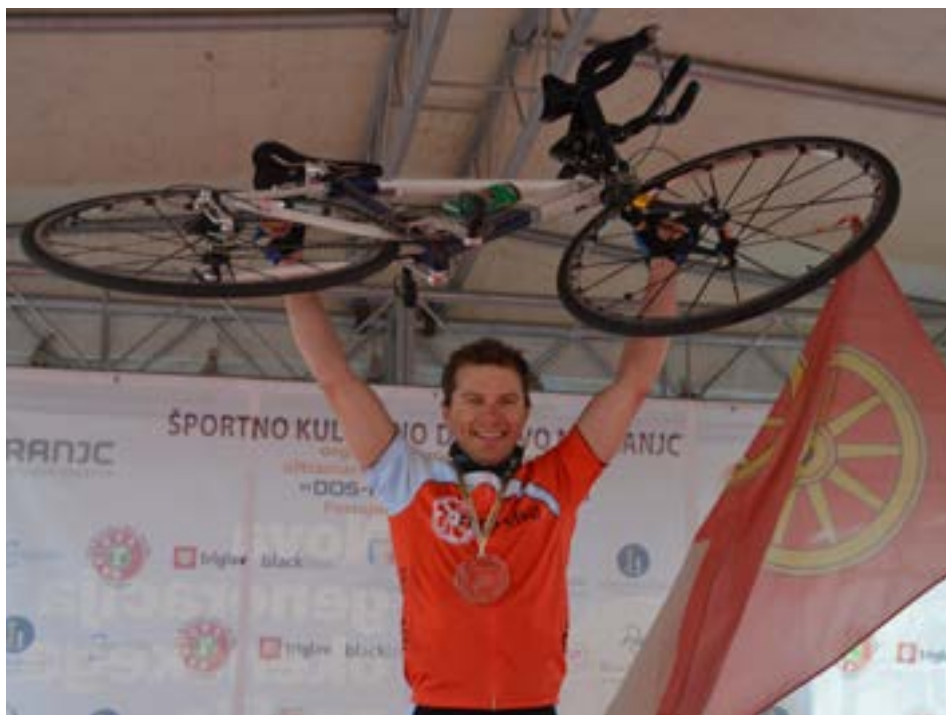

Foto: arhiv Uroša Šemrova

Nasmeh z Uroševega obraza ni nikoli izginil.

V življenju vsakega posameznika je mnogo stvari in dogodkov, ki mu dajejo smisel. Vsakdo od nas se na neki točki začne spraševati, kaj je že dosegel, kaj bi še rad, si zastavljamo vedno nove in drugačne cilje. Kaj si zastavimo, je odvisno od nas, naše osebnosti in predvsem od naše volje. Nekaj je prav gotovo takih, ki nam pomenijo majhno ali veliko prelomnico v sicer enolični vsakdanjosti. Med tiste, ki si cilje postavljajo vedno višje in zahtevnejše, pa gotovo sodijo športniki. Iščejo meje, ki jih je še sposobno premagati njihovo telo. Mednje sodijo tudi kolesarji. Mnogo kilometrov je treba premagati in nešteto vrtljajev je treba narediti, da se lahko kolesar poda na tako pot, kot so razne dirke po Italiji, po Franciji in drugje po svetu. Za kolesarskega junaka v Sloveniji pa velja tisti, ki je sposoben v določenem času prevoziti določeno razdaljo. To je seveda vsem dobro znana dirka okoli Slovenije, kratko imenovana DOS. Le malo je takih junakov, ki si upajo reči da, ko gre za to preizkušnjo fizične in predvsem tudi psihične moči. To besedo je izrekel nedavno tudi Uroš Šemrov, smučar, kolesar in vsestranski športni navdušenec iz Logatca. Ko so ga člani športnega društva Furman iz Logatca vprašali, če je pripravljen, da se pomeri s to razdaljo, je skoraj brez premisleka pritrdil. Kako je potekala priprava in

sama tekma, smo se pogovarjali z Urošem in Dušanom (Jerina, predsednikom ŠD Furmani). Nastal je prav prijeten in doživet potopis, tako s strani kolesarja kot s strani spremljevalcev, katere vodja je bil Dušan.

Kdaj je padla odločitev, da se udeležiš te kolesarske preizkušnje?

Uroš: Mesec dni pred tekmo sem se odločil, da grem. S pripravami sem seveda začel že prej, nekje meseca februarja. To je seveda za tako preizkušnjo vsaj enkrat premalo. Tisti, ki so se tega že udeležili, vedo, da se je treba pripravljati skoraj celo sezono.

Dušan: Naša ekipa, ekipa Furmanov se je DOS-a udeležila do sedaj že trikrat. Ker naš dosedanji tekmovalec Boris Meze letos na dirko ni mogel, smo se podali na pot iskanja novega predstavnika. Preko športne zveze smo k sodelovanju povabili Uroša. Vedeli smo, da je dober športnik, kolesar in da ima željo enkrat udeležiti se DOS-a. Zelo sem bil vesel Uroševe privolitve. Bil mi je všeč, saj ima res vse » pošlihtano v glavi«. Tak kolesar je lahko kos tej naporni zadevi.

Kako so potekale priprave na tekmo, ki je predvsem tekma s samim seboj?

Ker sem celotno sezono posvetil smučanju, sem kar se da hitro, ko je seveda vreme to dopuščalo, sedel na kolo. S samo fizično

pripravljenostjo ni bilo tako veliko težav. Potrebna pa je v veliki meri predvsem psihična stabilnost in priprava. Kolesariti sem skušal v vseh vremenskih pogojih, ki sem jih imel na razpolago. Ker kilometrine ni bilo zelo veliko, saj je bilo časa zelo malo, sem ves razpoložljivi čas skušal pametno izkoristiti.

Kakšni so bili občutki, ko se je tekma bližala?

K sreči sem imel ob sebi enkratno ekipo, ki je vse izjemno dobro pripravila in organizirala. Tako sem jaz imel delo le s samim seboj, za ostalo so poskrbeli drugi. Je pa treba poudariti, da je z organizacijo ogromno dela, kajti za udeležbo na DOS-u so potrebne tri osnovne stvari: kolesar, ekipa in finance. Če tega ni, je udeležba zgolj pobožna želja ali utopija. Zaradi vseh organizacijskih dolžnosti hvala bogu nisem skoraj imel časa misliti na samo preizkušnjo.

Napočil je tisti 8. maj, ko so se v Postojni zbrali najbolj pogumni kolesarji iz Slovenije in iz tujine. Kako je stati ob kolesu na startnem odru in v mislih potovati po Sloveniji? Si bil bolj živčen ti ali tvoji navijači ob odru, predvsem žena Urška?

Zase vem, da sem bil zelo živčen, lagal bi, če bi rekel drugače. To sem najbolj občutil, ker sem imel tako povišan pulz, da je bilo kaj. Za navijače sicer ne vem, vem pa, da sem bil presrečen, ker sem videl, kakšno podporo imam. Vse se mi je odvijalo v glavi kot v nekem filmu, ne veš točno, v kaj se podajaš, greš tako rekoč v neznano, ne veš, ali boš zdržal ves napor, ne veš, kaj vse se ti na poti lahko pripeti. Spomnim se tega, da me je napovedovalec sicer nekaj spraševal, a ne vem, kaj sem mu odgovarjal. To pa so živci. Tudi očala kar niso hotela stati na nosu in so mi celo padla na tla.

Si vedel, v kaj se spuščaš?

Seveda ne in bolje je bilo tako.

Kaj se je podilo po tvoji glavi na prvih kilometrih proge?

V prvi uri in pol sem imel veliko tremo. Vse kar sem hotel narediti je bilo, da umirim povišan pulz, ki je bil krepko čez 150 udarcev. V začetku si poln moči, energije, adrenalina je na pretek. Pomislil sem, da ne

smem iti prehitro, peljati po pameti je bilo moje vodilo v prvih kilometrih.

Proga, ki jo je bilo potrebno prevoziti, je bila polna klancev, ubijajoče ravnine, nočnih voženj. Kako si se psihično pripravil na to?

No, ravnine je bilo bolj malo, le nekaj v Prekmurju in na Dolenjskem. Še tisto pa smo prevozili ponoči, tako, da je praktično nismo videli. Je pa bilo zato klancev veliko več, kjer pa je treba že prej biti previden, da ga ne zagrabiš prehitro, paziti moraš na hrano, da imaš dovolj energije, pa na oblačila, da ti ni mraz ali prevroče, pitje je tu izjemnega pomena. Predvsem pa moraš voziti v svojem ritmu.

Proga je dolga kar 1205 kilometrov. Si se pred tekmo zavedal, kako daleč je to?

Vesel sem, da se tega prej nisem zavedal. Vsaj nisem vedel, kaj me čaka.

Dušan, ti si glavni krivec Uroševe kolesarske avanture po Sloveniji. Lahko predstaviš ekipo?

Kot sem že omenil je naše športno društvo Furmani, kolesarska in pohodniška sekcija, že trikrat pospremila tudi logaškega predstavnika na DOS-u. V ekipi, ki je spremljala Uroša, so bili poleg mene še Peter Kobal, Aleš Bolčina in Brane Kavčič. Spremistvo je moralo poskrbeti za vse, kar je na taki poti potrebno, kuhanje, skrb za zdravstveno stanje tekmovalca, počitek, spremstvo s kombijem. Seveda je bilo že prej treba zagotoviti finančna sredstva, ki niso majhna, in za podporo se je treba zahvaliti vsem sponzorjem in Občini Logatec. Seveda moram omeniti tudi Uroševo spremstvo, kjer so njegove dobre slabe trenutke spremljali Gašper, Anže, Dejan, Robi, Martin in še en Gašper. Kjer je bilo najhuje, so za spodbudo tekli ob njem. Res so bili posrečeni, polni energije in res enkratni. Konec koncev je smisel te tekme predvsem, da drug drugemu pomagaš. Seveda moram pohvaliti predvsem Uroša, ki mi je bil že takoj vseh zaradi tega, ker ima vse »pošlihtano« v glavi. Tako z uigrano ekipo kot z Urošem bi si upal na katero koli tekmo, saj smo spoznali, kako pomembno je timsko delo in medsebojno sodelovanje. Tega ne doživiš z vsako skupino. Navsezadnje pa je v ozadju tudi ekipa soprog, mater, prijateljev, ki so nam pripravili kaj dobrega za pod zob, pa

sodelavcev, sorodnikov, ki so se zbirali ob progi širom Slovenije, kjer smo jih morda najmanj pričakovali in nam vlivali moči za nadaljevanje.

Uroš, na kratko nam opiši to tridnevno kolesarsko mučenje ali morda uživanje?

Gotovo je bil prvi in najtežji klanec na Vršič. Prisotna je bila že tista prva fizična utrujenost, ko po neprespani noči premaguješ te presnete ovinke proti vrhu. Zadnja plat je tudi že ječala. Druga težka etapa pa se mi je zdela v okolici Ptuja, ko so se začela oglašati kolena in mi skoraj ne bi dovolila nadaljevati. A moji zvesti sotrpini so mi pomagali z vsemi mogočimi nasveti in masažami, da je tudi tu šlo. Tretja noč na Vahti pa je seveda že načenjala moje moči in kolena ter zadnjica sta združeno protestirala. A nisem se dal in šlo je. Navsezadnje smo celo v nebesih naredili dober vtis, da so nam dali tako lepo vreme.

Si kdaj pomislil, da bi odstopil?

Ne, nikoli. Dušan je sicer bil pripravljen tudi na to. Tudi spanja nisem preveč pogrešal, na kolesu se mi sploh ni preveč dremalo. Občasno smo se za par minut ustavili, malce počivali, trenutek oddremali in naprej. Vsega skupaj smo morada spali malo več kot štiri ure.

Veliko si imel navijačev, ki so te spremljali v živo ali preko spleta. Si si mislil, da toliko ljudi »kolesari« podnevi in ponoči s teboj?

Niti približno ne. To je bilo neverjetno. Ko pogledam sedaj vse odzive, me preveva občutek radosti in sem še toliko bolj srečen, da sem lahko tudi druge osrečil in izpolnil njihova in seveda svoja pričakovanja in želje.

Prihod v bližino domačih krajev je bil nekaj izjemno lepega. Te je pomoč navijačev, ki so te pričakali že v Planini, še bolj vzneseno ponesla preko Planinskih rid do končne Postojne?

Lepo je bilo to videti, ni besed, ki bi opisale te občutke. Pa tudi to, da sta me celo že na Dolenjsko prišla pričakati in nato spremljala dva dosovca, ki sta pred menoj opravila s progo. Hvala, Mitja Rok in Boris Meze. Hvala tudi županu Bertu za udeležbo in prav vsem, ki sem jih bolj ali manj videl.

Ko si po 2 dneh, 17 urah in nekaj minutah v Postojni ponovno stopil na oder, od koder si se podal na mučni izlet okoli Slovenije, si bil gotovo zopet poln adrenalina, utrip je bil verjetno spet povišan. A tokrat se gotovo nisi ukvarjal z njim. Se ti je prikazovala le še postelja?

Oh ne, saj sem bil sicer srečen, da sem se znebil tega sedeža, s katerim sva se družila noč in dan, pa kolena so tudi bila hvaležna. A videl sem navdušene domače, ženo, malo hčerkico Kristino, ki seveda še ne ve, zakaj je ati kar tri dni ni nič pocrkjal, pa sorodnike, prijatelje, sosede. Kar pol Logatca se mi je zdelo, da mi je zaploskalo. Seveda sem bil ponosen, ko mi je župan Berto Menard okoli vratu nadel medaljo in mi stisnil roko. In moje kolo, ki mi je tako zvesto, brez vsakih težav služilo, je imelo čast, da sem ga vzdignil visoko v zrak in se mu seveda zahvalil.

Sedaj si se že odpočil, vse je za tabo. So te kaj razvajali doma?

Seveda, moja žena si zasluži velik aplavz, saj mi je dajala vseskozi spodbudo, mi oprala velike kupe umazanih in preznojenih oblek. Sedaj tudi jaz malo razvajam njih in na sploh uživam. Morda se udeležim še maratona češenj in Franje seveda.

Kaj pa novi izziv?

Trenutno ga še nimam, a ga bom gotovo našel. To je v moji naravi.

Klepet je bil seveda veliko daljši, kot je tale zapis. Pa saj je bila tudi pot dolga, kajne. Ob koncu sta tako Dušan kot Uroš želela izreči hvala vsem, ki so kakorkoli pomagali, da je DOS v očeh logaške ekipe uspel. Kar veliko je bilo sponzorjev, ki so omogočili finančno plat dirke. Uroš pa je pristavil tudi tole misel: Pa pravite, da je Slovenija majhna. Kar pojdite jo prekolesariti, pa bo vaše mnenje takoj drugačno. Je zeeelooveeeeeee velika in zelo razgibana. Nekaj pomembnega pa naj pristavim ob koncu. Še mnogo več kot sam uspeh je pomembno to, da smo med seboj stkali prijetne prijateljske vezi. Uroš nas je na nek način tudi povezal. Želimo mu lahko, da bi na svoji športni in življenjski poti razveseljeval ljudi okoli sebe in vedno z nasmehom premagoval ovire tako, kot jih je na DOS-u 2014. Srečno, Uroš.

Metka Bogataj

OLIMPIJSKI ŠPORT TUDI V LOGATCU

O LOGAŠKEM DRUŠTVU TEMPO

Taekwondo je v osnovnem pomenu samoobrambi namenjen neoborožen boj. Taekwondo v dobesednem prevodu pomeni: Tae – nožna tehnika, Kwon – ročna tehnika in do – umetnost ali način življenja. Sama borilna veščina je sestavljena iz tako imenovanega sparringa ali borb, form ali tehnike, samoobrambe in testa moči. Pri izvajanju taekwondo tehnik sodeluje celotno telo. Poudarek teh tehnik je na delu z nogami in je zato svetovno znan kot ena najatraktivnejših in učinkovitih borilnih veščin. Posebnost te plemenite borilne veščine je v tem, da je zaradi zaščitne opreme, ki se uporablja pri sami vadbi in borbah, prisotnost poškodb minimalna, kar pomeni, da je ta veščina primerna tako za najmlajše, kot tudi za starejše učence. V borbi se uporabljajo ščitniki za podlahti, ščitniki za goleni, ščitnik za telo, ščitnik za zobe, ščitnik za genitalije, zaščitni copati za zaščito narta, rokavice ter čelada. Borilna veščina pozna dve različici in sicer ITF in WTF, omeniti pa je treba, da je WTF različica, ki jo vadijo tudi v Logaškem društvu Tempo, olimpijski šport. Taekwondo pa je mnogo več kot samo popoln sistem samoobrambe, je tudi način življenja, je pot, je učenje in prizadevanje za popolno ravnotežje telesa, uma in duha, edinstven pristop, ki vodi k življenju v harmoniji. Taekwondo klub Tempo je v naši občini prisoten že 14 let, delovati je namreč pričel že leta 2000, od samega začetka pa ga vodi priznani trener Goran Divkovič, ki je hkrati tudi trener Slovenske reprezentance za kadete, pri WTF Taekwondo zvezi Slovenije. V vseh teh letih se je v klubu izoblikovalo kar nekaj borcev, ki dosegajo vidne rezultate na tekmovanjih na državnem in tudi svetovnem nivoju. V letu 2013 se klub Tempo lahko pohvali z naslednjimi rezultati:

- Evropsko kadetsko prvenstvo v Bukarešti, Romunija, 5. mesto, Aleks Rogič, do 33 kg,
- Evropsko juniorsko prvenstvo na Portugalskem, 5. mesto Jakob Jereb do 80 kg,
- Balkansko prvenstvo, Budva Črna Gora, 1. mesto Patrik Divkovič, kadet, do 53 kg,
- Austria Open Innsbruck, 2. mesto Patrik Divkovič, kadet do 53 kg,
- Austria Open Innsbruck, 3. mesto Jakob Jereb, junior do 80 kg,
- Bavaria Open Nemčija, 1. mesto Patrik Divkovič, kadet do 53 kg,

Foto: arhiv društva Tempo

Prizor z ene od tekem

- Bavaria Open Nemčija, 2. mesto Aleks Rogič, kadet do 33 kg,

Treba je še omeniti srebrno in bronasto plaketo ter priznanje za perspektivnega športnika leta 2013 za dosežke v letu 2013, katere so prejeli Jakob Jereb, (srebrno), Patrik Divkovič (bronasto) in priznanje za perspektivnega športnika Aleks Rogič.

Tudi na letošnjem državnem prvenstvu, ki se je odvijalo 13. 4. 2014 na Vrhniki, so člani kluba dosegli izredne rezultate, saj so pobrali tri prva in tri tretja mesta. 1. mesto so dosegli: Jakob Jereb, član, do 87 kg, Patrik Divkovič, mladinec, do 63 kg, pokal za najboljšega mladince in Aleks Rogič, kadet, do 37 kg. 3. mesto pa so dosegli Goran Ferbišek, član, + 87 kg, David Rekar, mlajši kadet, do 51 kg in Nika Zalar, mlajša kadetkinja, do 51 kg.

Treningi so razdeljeni na dve skupini. V prvi skupini so otroci od 6 do 14 let, v drugi skupini pa so mladinci in člani od 14 let dalje. Treningi so ob ponedeljkih, torkih, sredah in petkih. Ob četrtek se člani kluba pridružijo drugim klubom v Ljubljani, kjer potekajo medsebojne borbe. Oprema za začetnike v prvih dveh mesecih je lahko trenirka, potem pa je potrebna kimona. Ko se začnejo tekmovanja, pa je potrebna

še zaščitna oprema, kot so ščitniki za noge, roke, glavo, genitalije. Najprimernejša starost za vpis je od 5 do 6 let, zgornje meje pa kot že rečeno ni, saj se lahko trenira tudi rekreativno. Trije člani kluba Tempo Logatec so tudi v državni reprezentanci, in sicer kadet Aleks Rogič, mladinec Patrik Divkovič in član Jakob Jereb. V klubu Tempo stremijo predvsem za vrhunskimi rezultati, kot so medalje z večjih tekmovanj (evropska in svetovna prvenstva), ter največjim ciljem, da bi iz Logaškega kluba uspeli izklesati kakšnega olimpijca. Za vse dodatne informacije glede vpisa in delovanja kluba smo dosegljivi na telefonski št. 041-770-387, ali na elektronskem naslovu tkdtempo@gmail.com.

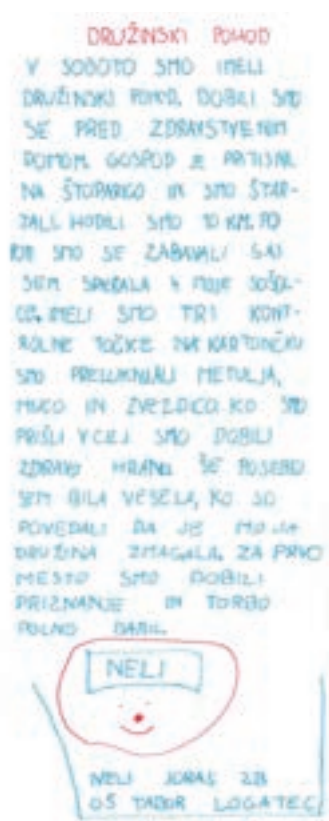
Športno društvo Tempo

DRUŽINSKI POHOD TROJK

NAVDUŠENA TUDI DRUGOŠOLKA NELI

Vsoboto, 17. 5. 2014, smo v okviru zdravstveno-vzgojnega centra Zdravstvenega doma Logatec izvedli dogodek z naslovom Družinski pohod trojk po Blekovskih gmajnah. Moto sobotnega dne je bil »Razgibajmo družino, imejmo se fino«. Premalo gibanja in nezdrava prehrana ter posledično prekomerna telesna teža so pogosto vzroki za nastanek različnih kroničnih nenalezljivih bolezni. Ne le odrasli, tudi otroci se premalo gibljejo in čedalje več časa preživijo pred televizijskimi sprejemniki ali računalnikom. Naš namen je bil spodbuditi družine, da aktivno preživljajo svoj prosti čas, se družijo in se ob tem tudi zabavajo ter pozitivno prispevajo k svojemu zdravju.

Sobotnega dogodka se je udeležilo 78 udeležencev različnih starosti v 26 skupinah. Pot se je začela pred zdravstvenim domom in se nato nadaljevala preko Broda in Blekove vasi v Blekovske gmajne. Po prehojenih 10 km se je pot končala pred zdravstvenim domom. Vsaka skupina je prejela nagrado sponzorjev in donatorjev dogodka, najhitrejšje skupine pa so bile še dodatno nagrajene. Na cilju je bila izvedena tudi promocija zdrave prehrane. Udeleženci so lahko ob poizkušanju zdravih dobrot tudi

Opis dogodka ene od udeleženk.

kupili v domačem okolju pridelano moko in žitne izdelke, olje ter mleko in mlečne izdelke. Ob prijetnem druženju smo dopoldne zaključili z željo, da bi se takšen dogodek organiziral tudi v prihodnjih letih in da bi se ga udeleževalo vse več krajanov.

Ob koncu se zahvaljujemo vsem udeležencem, ki ste se odzvali našemu povabilu in sobotno dopoldne aktivno preživeli v naši družbi. Še posebej se zahvaljujemo generalnemu sponzorju PharmaSwiss ter ostalim sponzorjem in donatorjem, ki ste z vašimi prispevki omogočili izvedbo tega dogodka.

Zdravstveni dom Logatec

VELIKO ŽRTVOVANJA JE BILO POTREBNEGA

Člani krajevne organizacije združenje borcev za vrednote NOB Tabor Logatec so 25. maja organizirali že četrti pohod k spominskemu obeležju, posvečenemu Logaški četi nad sotesko Laih kamen pri Žibršah. Pohodniki so se ustavili pri spomeniku, kjer je bil krajši kulturni program. Predsednik KO ZB NOB Tabor Branko Rupnik je spregovoril o delovanju Logaške čete. Ustanovljena je bila 18. 4. 1942 in delovala na tem območju do 26. maja istega leta, nakar se je z Vrhniško četo združila v četrti bataljon Notranjskega odreda, ki se je poleti preoblikoval v Dolomitski odred. Kratek zapis izpod peresa borca Logaške čete Karla Leskovca Križpotja je prebral Guido Komar. V njem je avtor spregovoril o prvih začetkih čete, o možeh in fantih, ki so zapustili varna domača ognjišča in šli v gozd, od koder so organizirali oborožene akcije proti okupatorju. Pesem Petra Levca in eno Minattijevo

Ob obeležju, posvečenem logaški četi.

je recitiral Luka Komar, drugo Minattijevo pa Zvonka Gantar. Partizane je na njihovih poteh pogosto spremljala harmonika, tudi tokrat ni šlo brez nje. Imel jo je Matic Klevišar, ki je zaigral nekaj pesmi, med drugim tisto Ob tabornem ognju, ki so jo pohodniki tudi zapeli. Pot jih je potem vodila do domačije Tumletovih, ki so, tako kot so poskrbeli za borce med vojno, tudi tokrat postregli poho-

dnikom z dobro malico. Ob koncu še k misli iz naslova: »Veliko žrtvovanja, pa tudi žrtev je bilo potrebno, da je upor uspel, na tisoče rok je bilo po vojni potrebno za obnovo domovine, pa je uspelo ...« Ko pomislimo na to, bomo lažje premagovali tudi težave, ki nas pestijo danes.

Brane Pevec

KAKO NAPISATI PESEM

OB ZAKLJUČKU PRAVLJIČNIH URIC

Foto: Metka Bogataj

Miškolinka Damjana nas je izvrstno popeljala v svet glasbe, pravljčnosti in vse skupaj začinila še s ščepcem učenja.

Poletje se bliža, dnevi se daljšajo in narava vabi ven. Tako smo tudi v knjižnici Rovte rekli nasvidenje uram pravljic, katere so malčki zvesto obiskovali od meseca oktobra. Slovo je bilo lepo, prijetno, spet pravljčno. Za to je poskrbela knjižnica Logatec, ki je otroke obdarila z brezplačno predstavo Kako je Miškolinček napisal pesmi. Avtorica in izvajalka je Damjana Urh, ki prihaja iz Postojne in je tudi sama mamica trem hčerkam, zato ji delo z malčki gotovo ni tuje. V predstavi se je preimenovala kar v Miškolinko Damjano.

Miškolinka Damjana nas je izvrstno popeljala v svet glasbe, pravljčnosti in vse skupaj začinila še s ščepcem učenja. Mali Miškolinček je želel napisati pesem in je skušal vse mogoče, da bi mu uspelo. Pa mu je? Seveda. Treba je samo iti v naravo, prisluhniti njenim glasovom in pesem se kar ponuja, da jo zapišemo in zapojemo. Tudi otroci so ustvarjali, peli in se imeli lepo. Damjana je dokazala, da tudi učenje ni prav nič težko, le lotiti se ga je treba na pravi način. Številke kar same skočijo v glavo in tam ostanejo. Pa še pesmico lahko ob tem zapojemo. Pa še nekaj je otroke naučila Miškolinka Damjana. Ni dobro pojesti veliko sladkarij. Bolje je ugrizniti v hruško, jabolko ali pozobati nekaj jagod. To pomaga zobem, trebuščku in možganom. Če pa se pojavi nemir, kaj hitro Miškolinček nekje tam zgoraj pokaže svojo glavico in v trenutku je vse tiho.

Predstava je bila prijetna za oko, ušesa in uho. Damjana zna izva-bit iz otrok tisto, kar je v njih najlepše. Radost, sreča in veselje je to. Da je temu res tako, priča dejstvo, da je knjižnico v Rovtah 29. 5. 2014, napolnilo zelo veliko otrok in njihovih spremljevalcev. Kar okoli devetdeset smo jih lahko našli. Miškolinček je nazadnje za slovo še vsakega malčka pobožal, mu zaželel lepe počitniške dni in izginil je v Damjanini košari. Ure pravljic so most, po katerem otroci pridejo do knjig, ki jih bodo lahko brali. Knjiga pa je naša večna učiteljica, so nam rekli že naši predniki. Res je tako. Damjana pa naj z Miškolinčkom le še naprej tako lepo vabi v svojo bližino male in velike otroke.

Metka Bogataj

NOČ KNJIGE NA OSNOVNI ŠOLI 8 TALCEV LOGATEC

PRAZNOVANJE DNEVA KNJIGE TOKRAT MALO DRUGAČE

Svetovni dan knjige 23.4. nam bo v OŠ 8 talcev ostal v prav posebnem spominu, saj se je dan knjige prevesil v noč knjige. Prireditve Noč knjige, ki je letos prvič zajela tudi našo državo, smo pričeli že dopoldan, ko so starejši učenci pripovedovali in brali pod šotori pravljice učencem 3. razredov. To aktivnost izvajamo v okviru projekta Beremo skupaj, ki na naši šoli poteka že več kot deset let. Pripravljamo jo v prav posebnem pravljčnem vzdušju, ko prostor in šotore spremenimo v tematsko pravljčno podobo. Letos je bilo to mesto pravljic Ele Peroci, ki je zaživelo pod likovno podobo Urške Župec Mele. Učenci so v mesto vstopili skozi staro hišo št. 3, šotori pa so bili pravljčne hišice. Navdušenju kar ni bilo konca.

Popoldan smo se zopet zbrali v pravljčno oblečeni avli šole in prisluhnili japonski tehniki pripovedovanja pravljic. Učiteljici Simona Kavčič in Simona Nagode sta pripovedovali pravljico na prav poseben način - v Kamišibaju, preko ilustracij in govora sta predstavili dve čudoviti slovenski pravljici. Potem so imeli mlajši otroci ponovno možnost poslušati pravljice pod šotori. Pripovedovanje je potekalo kar tja do sedme ure.

Nadaljevali smo s tihim branjem v posebno prirejenih bralnih kotičkih in glasnim branjem v knjižnici šole. Za glasno branje smo

izbrali mladinski roman Nejke Omahen: Življenje kot v filmu. Na rdečem naslonjaču ob svetlobi nočne lučke se je zvrstilo več kot 20 bralcev, ki so z glasnim in doživetim branjem delili bralno potovanje skozi napeto zgodbo. K branju so spontano pristopali učenci, starši, učitelji in povabljeni gostje iz matične knjižnice. Do 22-ure nam je uspelo prebrati tretjino romana, in če bi nas naslednje jutro ne čakal delovni dan, bi v naši knjižnici še dolgo brlela nočna lučka. Vzdušje med udeleženci je bilo tako prijetno in branje tako čarobna dogodivščina, da smo se odločili, da bomo tudi naslednje leto skupaj brali pozno v noč. Nikar ne oklevajte, kje boste vi preživeli naslednjo Noč knjige - (Z)beremo se na OŠ 8 talcev.

*Simona Kavčič
Sergeja Šorli Letonja*

DOGAJALO SE JE V DS LOGATEC

MAJA PREJELI CERTIFIKAT DRUŽINI PRIJAZNO PODJETJE

Kar nekaj časa je že minilo, odkar smo se nazadnje oglašali iz naše hiše. Seveda to ne pomeni, da smo le počivali, saj se je neprestano nekaj dogajalo. V januarju smo organizirali Tombolo oziroma Bingo za stanovalce, kjer ni manjkalo smeha in zabave. V februarju je žled poskrbel za mnoge strahove in skrbi. Še dobro, da ima dom svoj agregat, da nas vsaj zeblo ni. Obiskala nas je tudi Ministrica za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti. Ogledala si je, kako delujemo v času izrednih razmer, saj je žled opustošil precejšen del logaške narave in infrastrukture.

Po tako žalostni naravni katastrofi pa smo 11. februarja okrasili dom v znamenju pusta. Nekateri stanovalci so se našemili v zdravstveno osebje, tudi osebje je sodelovalo pri pustovanju s svojimi maskami.

V marcu se je sonce izkazalo in zdelo se je, da bo pomlad zelo topla in sončna. Kot vse druge mesece, smo tudi v marcu šli na sejem, kateri je bil veliko bolj obsežen, saj je bil Gregorjev. Obiskali so nas iz Društva upokojencev Logatec, kateri so nam najprej zapeli, potem zaigrali in na koncu povedali še nekaj štorij iz njihovih življenj. Tudi zaplesali smo skupaj z njimi. Res nam je lepo, ko nas obiščejo sokrajani.

V aprilu smo bili deležni številnih obiskov. Najprej so nas obiskali pevci Mešanega pevskega zbora Litostroj. Obiskale so nas tudi študentke Univerze za tretje življenjsko obdobje iz Logatca in nam prikazale prelep ples - Gibanje ob glasbi. Vsak ponedeljek je v našem domu organizirana delavnica Gibanja ob glasbi.

Imeli smo tudi Velikonočne delavnice, kjer smo izdelovali butarice in pa okraske za okrasitev doma. Prav tako smo naredili majhne piščančke in putke in seveda tudi pirhi niso manjkali.

Na Dan Zemlje, 22. aprila, smo zaposleni imeli prostovoljno čistilno akcijo okrog našega doma.

Foto: arhiv DS Logatec

Stanovalci, našemljeni v zdravstveno osebje.

Na 23. aprila pa nas je obiskal Mešan pevski zbor Društva invalidov Vrhnika. Zapeli so nam kar nekaj lepih pesmi, ob katerih se nam je srce ogrelo. Takšnih obiskov smo zelo veseli. V maju pa imamo veliko dela, saj smo v polnem zagonu zbiranja in urejanja člankov naših stanovalcev za letni domski časopis. Člankov na temo »Spomini na počitnice« se je nabralo veliko, zato bo letošnja izdaja obsežnejša. Petek, 16. Aprila, je bil za naš dom poseben dan. Prejeli smo pomemben certifikat »Družini prijazno podjetje«. Certifikat je podelil gospod Dejan Levanič, državni sekretar na Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, prevzela pa ga je Helena Primc Kalan, direktorica. Le-tega smo zelo veseli in s ponosom pokažemo nanj, saj smo drugo podjetje v občini Logatec, ki mu je bil ta certifikat podeljen. Operacijo Certifikat Družini prijazno podjetje delno financira Evropska unija, in sicer iz Evropskega socialnega sklada.

Ivana Kitanovič

ZAHVALA

Foto: arhiv GZ Logatec

Skupinska fotografija ob predaji donacije

Slovenska Filantropija z organizatorko Terezo Novak in prostovoljkami, so letos že tretjič v Logatcu pripravili »Dan za spremembe«. Letos so se odločili glede na naravno nesrečo Žled in poplave, da zbrana sredstva od obiskovalcev - donatorjev v višini 2.302,40€ namenijo Gasilski zvezi Logatec.

Gasilska zveza Logatec se zgoraj omenjeni organizaciji lepo zahvaljuje za donacijo. Zbrana sredstva bodo namenjena dodatnemu izobraževanju gasilcev in gasilk. Z gasilskim pozdravom NA PO-MOČ!

Predsednik Gasilske zveze Logatec
Anton Čuk

RAZSTAVA ROČNIH DEL V ROVTAH

OD VEZENIN DO ČIPK

Društvo podeželskih žena Rovte, ki mu predseduje Mateja Hodnik, je na pobudo prizadevne članice in bivše predsednice Terezije Bolčina drugi vikend v aprilu pripravilo zanimivo razstavo ročnih del.

K sodelovanju so povabili vse krajanje, pri organizaciji in sami pripravi razstave pa so pomagali tudi Osnovna šola Rovte, natančneje ga. Marija Logar, Društvo upokojencev Rovte in Kmetijska svetovalna služba Logatec.

Na razstavi je bilo na ogled največ vezenin v različnih tehnikah, poleg tega pa še izdelki iz lesa, keramike, papirja in podobno. Razstavljene so bili predvsem izdelki, ki so nastali v zadnjih letih. Ob otvoritvi razstave v petek 11. aprila je nastopil ženski pevski zbor Društva upokojencev Rovte pod vodstvom ge. Mari Žižek ter harmonikarja Monika in Ožbe.

Predsednica Društva podeželskih žena Rovte Mateja Hodnik je v uvodnem nagovoru poudarila: »Ob ročnem delu se ljudje zavemo svojih rok. Prepogosta uporaba računalniške tehnologije povzroča, da izgublamo stik z ročnim delom.

Ročna dela nam tako dajejo možnost, da v naš digitaliziran vsakdan vnesemo nekaj

Foto: Tone Snoj

Na razstavi ročnih del v Rovtah je bilo na ogled največ vezenin v različnih tehnikah.

otipljivega ter da izdelkom vrnemo pristnost in izvirnost.

Vendar pri ročnem delu ni poudarek samo na spretnem in smiselnem delovanju rok. Z rokami se namreč izrazi srednji del človeškega bitja – srčni del. Zato imajo tako narejeni izdelki čustveni naboj in so popolno nasprotje množični produkciji.

Razstavni prostor je popestrila tudi velikonočna miza. Na njej so bile predstavljene značilne jedi, ki so v preteklosti zaznamovale velikonočni čas. Ob otvoritvi razstave so ženske v živo prikazale, kako nastajajo

nekateri ročni izdelki (vezenine, klekljane čipke, pleteni izdelki).

Razstava je bila odprta še v soboto in nedeljo in ogledalo si jo je veliko število obiskovalcev, predvsem krajanov Rovt in okolice.

Članice Društva podeželskih žena Rovte so bile ponosne na opravljeno delo in zadovoljne, da so lahko prispevale dogodek k popestritvi dogajanja v domačem kraju. Hkrati se zahvaljujejo vsem, ki so kakor pomagali pri pripravi razstave in ohranjanju te vrste dediščine v našem okolju.

Mojca Vavken

KSS Logatec, KGZS-Zavod LJ

PRAZNUJMO TA LEPI DAN

V SPOMIN NA OSVOBODITEV LAZ IN JAKOVICE

Četrtega maja leta 1945 sta bili osvobodjeni vasi Laze in Jakovica. Konca druge svetovne vojne so se tudi letos, devetinšestdeset let pozneje, spomnili v soboto 3. maja popoldne s pristrčno prireditvijo Praznujmo ta lepi dan, ki je bila v dvorani Podružnične osnovne šole Laze. Prišli so prebivalci obeh vasi, prišli so tudi iz sosednjih vasi, pa nekaj Logatčanov, med njimi župan Berto Menard in podpredsednica ZB za vrednote NOB Logatec Vesna Jerina ter gosta iz pobratenega Repentabora: župan občine Repentabor Marko Pisani, predsednik krajevne sekcije VZPI-ANPI (vsedržavno združenje partizanov Italije) Repentabor Walter Milič in član Janko Škrabar.

Po pozdravnih besedah predsednice KO ZB za vrednote NOB Laze Nade Čamernik je sledil program, ki ga je pričel Duo Mir. Milena in Irena sta se v pesmi spraševali »bohve ktera bo ravnina grob dajala mi enkrat ...«. Franc Nemgar, komandant Bazoviške brigade iz Laz, ki je padel v zadnjih bojih za osvoboditev Trsta, najbrž ni pričakoval, da bo njegov grob v Italiji na pokopališču Repentabor. Za njegov grob so poskrbeli domačini, še več, rodilo se je sodelovanje in prijateljstva, ki so privedla do pobratenja. Pozneje sta se pevki predstavili še z dvema pesmima, Branko Simšič

je prebral odlomek iz dela Okrvavljena roža dr. Francija Derganca, Maja Facija pesem Karla Destovnika Kajuha Po tisoč letih, Magda Lipovec je ob violinski spremljavi Ane Pupis brala izbrane misli o domovini, Eva Pupis in Natalija Kermavner sta recitali dve pesmi Toneta Pavčka. Program je zaključila Folklorna skupina Bloke. Nastopajoče je z iskrivimi mislimi povezovala Vanda Lavrič.

Po koncu programa so spregovorili gostje, ki so bili tako kot vsi v dvorani, navdušeni nad programom, ki so ga pripravili Lažani. Predsednica ZB za vrednote NOB Logatec se je posebej zahvalila gostom iz Repentabora, logaški župan je med drugim omenil, da je treba spoštovati zgodovino, saj tisti narod, ki pozablja na zgodovino, počasi izginja. Walter Milič z druge strani meje pa je dejal, da moramo vse lepe misli prenesti naprej našim mladim, ki prihajajo za nami.

Medtem so na mize že prihajale dobrote, ki so jih pripravile domače gospodinjice. Našla se je harmonika in mladi Nataliji ni ostalo drugega, kot da jo vzame v roke. Melodijam so obiskovalci prireditve z veseljem prisluhnili, kmalu še sami zapeli ... in ta lepi dan se je počasi prevesil v večer.

Brane Pevec

ROZALIJI SEDEJ V SPOMIN

1942–2014

Foto: arhiv DUL

Rozalija Sedej, s srcem in dušo pripravljena pomagati.

Na nebu se je pravkar pokazalo sonce in rodilo se je pomladno jutro 5. maja 2014. Novica o tvojem odhodu, ki ji nisem mogel verjeti, je bila zelo boleča. Vem, da nas vse čaka enaka usoda, pa vendar tvoja leta še niso klicala k usodnemu slovesu. Nisi še dokončala svojega dela; nekaj si nam ga pustila, da ga mi

dokončamo. Zapustila si tudi na stotine zapiskov, ki se bodo s tvojo lepo pisavo ohranjali nam in še poznim rodovom. Imela si sposobnost, ki se je ne da naučiti; z njo se rodiš in potem deliš na široko vrline svoje srčne kulture. Nikomur nisi nikoli sodila, ne da bi pretehtala, kako lahko sodba prizadene sočloveka.

Včasih smo ljudje preveč sebični, ne znamo okoli sebe niti soseda, da bi ga prijazno ogovorili, da bi ga povabili na kavo, na klepet ... Težko je, ko ima nekdo vsega v izobilju in še več, drugi pa nima še za kruh. Ti pa si nam vselej znala ponuditi svoje vrline: nenehno si delila in nikoli pričakovala, da ti kdo vrne – še zahvale ali lepe besede ne. Lepa beseda in nasmeh lahko odpreta še tako zaprta vrata. Zaradi obojega, draga Rozi, so ti bila vrata odprta povsod; v vsakem domu si bila zaželen gost.

Bila si s srcem in dušo pripravljena pomagati s svojim bogatim znanjem. Dvajset let si bila tajnica v Društvu upokojencev Logatec. Rada si imela ljudi, ki so živeli nekje na robu človeku vrednega življenja. Razumela si njihovo stisko; ljudem nisi nikoli vlivala lažnega upanja, poslušala si jih in jim delila, jim pomagala s svojo pleme-

nitostjo prek bednih težav in stisk. Ali te je kdaj, draga Rozi, kdo vprašal, kako se počutiš, ali česa potrebuješ? Pa vendar si imela pravico do svojih skritih želja; kdo jih pa nima.

Poti, posejane z rožicami, nisi poznala, nihče ti jih ni natrosil. Verjela si v svobodno življenje, v katerem bi ti nihče ne krojil usode, ne obljubljal gradov v oblakih. Cenila si pa dobro družbo, se rada poveselila in na tak način dopolnjevala svoj duševni mir.

Seveda, nihče pa ni zavarovan pred smrtjo, tako si tudi ti dospela na konec svoje življenjske poti. Odšla si, da smo komaj opazili tvoj odhod iz življenja, ki si ga zaznamovala iskrično, častno in pošteno. Prav zato, Rozi, smo bili radi del tvoje družbe, se s teboj veselili, včasih tudi zapeli. Zdaj je ugasnila tvoja bodrilna beseda, tvoj vzpodbudni nasmeh; tudi pesmi, ki si ji bila zvesta skozi življenje, ne bo več.

Ostal pa bo blag spomin nate, na tvojo vedrino in na tvoje človekoljubno poslanstvo, ki si ga tako nesebično razdajala, naša draga Rozi.

Vinko

DAN EVROPE NA OSNOVNI ŠOLI TABOR

DESETLETNICA VSTOPA SLOVENIJE V EU

Letošnjo ledeno ujmo smo ob toplem pomladnem soncu in ob prijetnih druženjih na piknikih že malo pozabili. Učenci Osnovne šole pa so devetega maja še zadnji dan nadomeščali med ledeno ujmo odpadli pouk.

9. maja, na Dan Evrope, so imeli učenci v popoldnaskem času skupni kulturni dan, ki so ga posvetili obeležitvi desete obletnice vstopa Slovenije v Evropsko unijo.

Učenci so v starostno mešanih skupinah spoznavali posamezne članice Evropske unije, nato pa je v šolski telovadnici sledila njihova predstavitev. Na čelu vsake skupine je bila marjetica z imenom države članice, ki jo je skupina predstavljala. Za uvod so učenci zbrane pozdravili v več jezikih. Za predstavitev so si učenci pod vodstvom mentorice poslužili znanih osebnosti, znamenitosti, nekateri so celo zbrali pogum in

Foto: Jure Vodnik

Vsaka skupina je svojo marjetico odložila na skupen evropski travnik 28 enakopravnih držav.

zapeli ali odplesali za državo značilno pesem ali ples. Vsaka skupina je svojo marjetico odložila na skupen evropski travnik, ki ga je ob koncu prireditve krasilo 28 cvetlic, ki so ponazorile Evropsko unijo

– skupnost 28 enakopravnih držav članic. In kot morajo vrtnarji skrbeti, da marjetice v gredici lepo cvetijo in ne jemljejo sonca ali na primer vode druga drugi, tako morajo države članice in njihovi predstavniki v Evropskih institucijah z dogovarjanjem poskrbeti, da najdejo najširše možno soglasje o skupnih politikah Evropske unije. Domiselne in izvirne predstavitve članic EU so navdušile učence, učitelje in ostale prisotne in hkrati lepo ponazorile Evropsko unijo – skupnost različnih, a enakopravnih. Kulturni dan Dan Evrope na Osnovni šoli Tabor je bil prijeten, poučno zabaven, na trenutke smešen, a pohvale vreden dogodek, ki je prostoru in času primerno obeležil deset let našega članstva v EU.

Jure Vodnik

SESTAVLJANJE – RAZSTAVA, KI »JE PAŠA ZA OČI IN BALZAM ZA DUŠO«*

IZDELKI UČENCEV UTŽO

* Tako je bil na odprtju razstave del študijske skupine društva Univerza za tretje življenjsko obdobje Logatec Keramika in mozaik navdušen profesor Janez Kavčič iz Idrije, ki je v Logatcu tudi mentor pri programu Umetnostna zgodovina: »Obe tehniki se na razstavi lepo povezujeta- na primer amfore, cvetlični lončki okrašeni z mozaičnimi vzorci. Prav dobri so tudi mozaiki v obliki slik, naj gre za tihožitja ali portrete. Veliko je ogledal, ki so res lahko v okras. Čudovite so tudi figurice, izdelane v raku tehniki. V skupini je prisoten kolektiven duh, kjer pa posamezniki lahko sposobnosti izražajo po svoje. Skupne pa so jim ustvarjalnost, potrpežljivost in natančnost ter mentorica Vesna Stražišar.« Predsednica UTŽO Logatec Metka Rupnik je povedala, da se z razstavo zaključuje drugo študijsko leto, jeseni pa vabi tudi nove člane, da se jim pridružijo. Letos je bilo okoli 120 članov, ki so obiskovali vsaj eno od dejavnosti (jezikovni tečaj, računalništvo, gibanje ob glasbi, vrt ...). Pohvalila je mentorje, ki so znali spodbuditi člane društva pri ustvarjalnem delu. »Veseli pa me, da se kljub težkim gospodarskim razmeram še najde kdo, ki prislужne našim prošnjam za pomoč. Tokrat so to Kavarna in slaščičarna Kljukec, Steklarstvo Zgonec in

Foto: Brane Pevec

Razstava skupinskih izdelkov v tehniki raku.

občina Logatec,« predsednica ni pozabila na sponzorje. Razstavljali so: Mirka Braniselj, Bojana Čik, Metka Čuk, Vera Gagič, Ivica Glušič, Nadja Ivanuša, Jana Jerina, Minka Mihevc, Livija Knez Peršl, Metka Rupnik, Vesna Stražišar, Pavla Vachl in dva predstavnika »močnejšega spola« Stevo Olip in Janez Mihevc, katerega dela je Kavčič še posebej

pohvalil (deček in deklica). Odprtje je bilo 5. maja zvečer v Stekleni galeriji večnamenske športne dvorane Logatec, povezovala ga je Majda Cirman, z zvoki harmonike nas je pobožal učenec Glasbene šole Logatec Vanja Jeriček. Dela pa so bila na ogled teden dni. Jeseni pa je v programu že tretja razstava: ročna dela- kvačkanje.

Brane Pevec

TUDI PO ŽLEDU SONCE POSIJE

Foto: Branko Rupnik

Turoben pogled na daljnovid 2. februarja letos po žledolomu

Takole lahko je bilo sončnega 20. maja videti obnavljanje 220 kV daljnovid Kleče - Divača na Marekah, ki se je zrušil pod težo ledu v začetku februarja. Če si za hip

Foto: Branko Rupnik

Obnovitvena dela maja letos.

prikličemo v spomin turobno sliko, ki je bila posneta 2. februarja prav tam, ne moremo mimo pregovora, ki pravi, da še po taki tegobi posije sonce.

Branko Rupnik

KONCERTI

sobota, 21.6.2014 ob 10. uri:

Lahkih nog po Hotenjskem naokrog

Domačijsko pohodniški in glasbeni dogodek v soboto, 21. junija. Zbor ob 10. uri pri Tomažinovem mlinu, ogled etnoloških zanimivosti, pohod do cerkve sv. Barbare, kjer se približno ob 13. uri pohod sklene s koncertinom OMePZ »Notranjska«. Organizator »Notranjska«, za stik pokličite 041 705 755. E-pošta: omepz.notranjska@gmail.com. Prijavnine ni.

Torek, 24. 6. 2014 ob 20.30 uri, pri vodnjaku na Čevici:

30. večer pri vodnjaku

Tradicionalna prireditev Pevskega društva logatec je posvečena šegam in navadam na kresni večer. Pevci mešanega zbora v svojo sredo povabijo različne skupine in sestave ki prepevajo in igrajo ljudsko glasbo. Sodelujejo okoliški prebivalci in žene s peko peciva in drugih domačih dobrot. Prireditev se odvija pri starem vodnjaku, v starem zaselku Logatca imenovanem Čevice. Letos bo prireditev obenem posvečena tudi praznovanju dneva državnosti. S pozdravnim govorom logaškega župana in zasaditvijo drevesa – simbola ljubiteljske kulture, se prireditev vključuje v praznovanje tedna vseslovenske ljubiteljske kulture, ki bo z več kot 500 dogodki potekal po vsej državi in v zamejstvu. V primeru slabega vremena bo prireditev ob enakem času v dvorani Narodnega doma Logatec. Organizacija in info.: Pevsko društvo Logatec in JSKD OI Logatec, E: anton.jerina1@siol.net, T: 03 769 448

DELAVNICE

Torek, 17. junija 2014, ob 18. uri, Prešernova dvorana (v Narodnem domu):

Tolkalska delavnica za otroke in odrasle

Namen delavnice je spoznati različna tolkala, prikazati nekaj tolkalskih osnov in s tolkali ustvariti različne ritme. Org in info: Kulturno društvo »Novi oder«, 041 436 319, spela.delux@gmail.com

torek, 17. 6. 2014 od 17.00 – 17.45, Prešernova dvorana / Narodni dom Logatec, Tržaška 44:

Gledališka delavnica za otroke

Otroci spoznajo osnovne gledališke izraze, izvajajo dihalne in govorne vaje ter se preizkusijo v kratkih improvizacijah. Organizacija in info.: Kulturno društvo »Novi oder«, E: spela.delux@gmail.com T: 041-436-319

Ponedeljek, 7. 7. 2014, prostor pred Knjižnico Logatec:

Pravljичne urice pod lipo

Poleti bomo v Knjižnici Logatec pričeli s počitniškimi pravljичnimi uricami pod lipo. Potekale bodo vsak ponedeljek ob 10. uri. Po prebiranju pravljice bo vsakokrat sledila ustvarjalna delavnica. Vabljeni! Org. in info: Knjižnica Logatec, 01/7541 722

Do 3. oktobra 2014, ob 17. uri, Tršarjeva hiša, Laze 3 ob Planinskem polju:

Tečaj keramike oziroma kiparstva s poudarkom na ohranjanju naše naravne in kulturne dediščine

Izdela bomo večinoma uporabne predmete in skulpture po vaših željah, pri katerih se bomo naučili veliko zakonitosti in tehnologije: posode, krožnike, pladnje, police, podstavke za pecivo, figure in posode za samodejno zalivanje lončnic in vrta, nabiralnike, okvirje za ogledala in slike, solnice, milnike, kropivnike, obešalnike, posode za lončnice, čebulo in dišave ter posode za kuhinjske mrežice ter gobice za pomivanje posode (npr. tudi v obliki živali), svečnike, jaslice, šahovske figure, igre, nakit, gumbi, prizore s panjskih končnic, portrete naših domačih ter hišnih ljubljencev, napajalnike, ptice in cvetove za na palice, žabe ter druge drobnarije za vas, vaše vrtove in bivališča ... Vse pa bomo lahko okrasili z našimi poslikanimi ali modeliranimi ljudskimi vzorci in ornamenti ter drugimi okraski v žgani terakoti, glazirani keramiki ali majoliki tehniki. Triurne delavnice z materialom ter žganjem stanejo 15€, razen večjih skulptur, pri katerih bo po potrebi treba doplačati glino in žganje. Prijava na delavnico: 031 380 398 / 01 7544 803.) Org in info: Nataša Prestor, mojstrica za ohranjanje kulturne dediščine in unikatna oblikovalka, kiparka keramičarka in diplomirana slikarka

PRIREDITVE

petek, 20.6.2014 ob 17.00. uri, GRC Zapolje, Zapolje, IOC Zapolje, III/5:

Zaključna prireditev twirling kluba logaških mažoret

Članice TKLM bodo na že tradicionalni zaključni prireditvi predstavile tekmovalni plesni program letošnje sezone. V kratkih koreografijah, ki ga bodo prikazale skupine od najmlajših pa do najstarejših članic, boste videli vse, kar so se naučile v letošnjem letu. Organizacija in info.: Twirling klub logaških mažoret, E: Nives.Varga@as.si, T: +38617543431, M: +38631303081

ŠPORT

Sobota, 21. 6. 2014, Grajski park Vitez v Logatcu:

Festival športa in zabave

Prireditev bo potekala od jutra do večera, zato vabimo prav vse, da se z nami razmigajo. Predstavili se bodo programi Športne šole Dlan na Dlan: najmlajši se bodo zabavali v napihljivi deželi in premagovali poligone, odrasle čakajo zdrave in zabavne naloge, vsi pa se lahko udeležite Dlančkovega teka.

julij in avgust 2014:

Poletna šola 2014

V Športni šoli Dlan na Dlan bo aktivno poletno varstvo fantov in deklet od 4 leta naprej potekalo od ponedeljka do petka, od 7.00 do 17.00, v Gornjem Logatcu.

ODGOVOR NA PISMO ZORANA MOJŠKERCA

Pravzaprav se na pismo bralca z naslovom *Neznosna lahkost delovanja politike v Občini Logatec*, ki ga je spisal Zoran Mojškerc, sicer podpredsednik Nadzornega sveta Komunalnega podjetja Logatec d.o.o. (v nadaljevanju: Komunalno podjetje), nisem mislil odzvati, vendar jih je Zoran Mojškerc nakvasil toliko, da je nanje treba odgovoriti. Zoran Mojškerc ima pač težave z drugače mislečimi, hkrati pa vidi povsod teorijo zarote. V nadaljevanju se bom na kratko opredelil le do nekaterih zmot Zorana Mojškerca.

Prva zmot – sklic skupščine

Najprej vprašanje Zornu Mojškercu, in sicer s katerimi pravniki se je Nadzorni svet posvetoval in koliko so ti posveti stali Komunalno podjetje? Vprašanje je toliko bolj utemeljeno, ker je na Komunalnem podjetju zaposlena univerzitetna diplomirana pravica, pa je Nadzorni svet niti ni vprašal za njeno strokovno mnenje. Zanimivo je tudi, da avtorica pravnega mnenja, na katerega se sklicuje Zoran Mojškerc, uvodoma v svojem mnenju ugotovi, da je občina 100% lastnik Komunalnega podjetja, nato ugotovi, da je Komunalno podjetje netipična enoosebna družba, in v nadaljevanju še, da vsak član občinskega sveta smiselno opravlja vlogo družbenika družbe. To seveda pomeni, da bi bili člani občinskega sveta smiselno upravičeni do udeležbe na morebitnem dobičku Komunalnega podjetja. O sancta simplicitas. Očitno je, da je pravno mnenje spisano po želji in diktatu, verjetno ti-

stega, ki ga je naročil. Nadalje pa se postavlja tudi vprašanje, kakšna je vrednost pravnega mnenja, če avtorica uvodoma izjavlja, da je mnenje pripravljeno na podlagi najboljšega znanja in osebne presoje, hkrati pa izjavi, da to ne pomeni, »da organ, ki bo morebiti presojal zadevo, ne bi mogel odločiti drugače.«

Druga zmot – privatiziranje upravljanja odlagališča

Navedba Zorana Mojškerca, da je nekdanji direktor želel privatizirati upravljanje odlagališča na način, da bi občina še vedno nosila finančno breme saniranja, pa je zrasla na zelniku Zorana. Zanimivo je, da so se v letu 2011 pojavljale ideje, da se telo odlagališča Ostri vrh odpre, da se že odloženi odpadki mehansko obdelajo, telo odlagališča prezrači in obdelani odpadki ponovno odložijo. Strošek za mehansko obdelavo naj bi po informativnih cenah znašal 9,60 EUR/t, strošek prezračevanja pa 9,75 EUR/t, kar znesne pri približno 200.000 m³ odloženih odpadkov 3.870.000 EUR. K temu znesku je treba prišteti še stroške bagerskega doziranja v sistem drobljenja, stroške nalaganja in prevoza odpadkov na območje odlaganja, stroške sistema odzračevanja, priklop na električno omrežje, stroške porabe električne energije. Skratka Občini Logatec in Komunalnemu podjetju bi šli stroški, zaslužek pa izvajalcu del, da niti ne omenjam negativnih vplivov na okolje in zdravje izvajalcev del ter bližnjih prebivalcev.

Tretja zmot

Zoran Mojškerc ugotavlja, »da se pogodba o izvajanju zimske službe ni ustrezno spoštovalo, čeprav je direktor dajal drugačna zagotovila«. Zoran Mojškerc govori o pogodbi št. JN 01/2009 o izvajanju rednega vzdrževanja javnih občinskih cest v občini Logatec v obdobju november 2009-oktober 2013, zamolči pa seveda, da je bila sklenjena 21. 10. 2009, torej skoraj dve leti pred mojo zaposlitvijo na Komunalnem podjetju. Zoran Mojškerc mimogrede še navrže, da: »Nadzornemu svetu tako ni preostalo drugega, kot da ukrepa, in sledil je odpoklic direktorja.« Očitno je kratkega spomina, saj je bil prisoten, ko je bil sklenjen med menoj in Komunalnim podjetjem sporazum, s katerim se je sporazumno uredil moj status na Komunalnem podjetju, po mojem odstopu s funkcije direktorja Komunalnega podjetja.

Četrta zmot

Podpisan nisem odstopil s funkcije direktorja Komunalnega podjetja »zaradi zavajanja in neizvrševanja sklepov nadzornih organov,« kot zatrjuje g. Zoran Mojškerc, temveč iz preprostega razloga, ker sem ocenil, da je sodelovanje z Nadzornim svetom Komunalnega podjetja nemogoče, saj Nadzorni svet vehementno obvladuje g. Zoran Mojškerc oziroma njegovi strici, oprostite, tete iz ozadja.

Marjan Gregorič

1. MAJ

OPOZORILO POLITIKI IN KAPITALU!

VSloveniji smo prvič praznovali 1. maj 1. 1890. Praznik, ki simbolizira boj za delavske in socialne pravice, opozarja, da ljudje nismo blago in da se moramo v času brutalnega neoliberalizma upirati združeni in povezani. Ste vedeli, da 1.800 ljudi poseduje 94 % celotnega svetovnega bogastva? Prav ste prebrali, 1.800 ljudi gospodari nad 7 milijardami prebivalcev tega planeta. Kapital je dosegel, kar si je od nekdanj želel: odvzeti družbi najmočnejše orožje: kolektivno moč! Glede na to se lahko upravičeno vprašam, ali demokracija res obstaja in ali bi se vse to zgodilo, če pri tem ne bi sodelovala politika. Zaskrbljujoč je tudi podatek, da na območju EU vsako leto ponikne za 1 bilijon eurov ustvarjenega premoženja. Še en dokaz več, da politika že dolgo časa ni več servis državljanom, ampak kapitalu. Da pa Slovenci ne bi prekinili

naše folklore in ne bi delovali bolj papeško od samega papeža, smo tovrstno kapitalsko politično sinergijo še malce dodelali. Predalčkanje na prave in neprave s pomočjo strankarskih izkaznic pri nas poteka že od osamosvojitve naprej z jasnim namenom, da se neka majhna skupina ljudi nemoteno okorišča. V dobrih 20 letih samostojnosti je ta elita uspela naš majhen narod spreti in to vsake toliko časa (ponavadi pred volitvami) podpihuje z izjavami iz polpretekle zgodovine. Tovrstnega pridobivanja političnih točk nikogar več ne bi smelo zanimati, pa očitno še vedno deluje in ljudje še kar naprej nasedajo! In rezultat takšnega »gospodarjenja« je tu. Slovenija je iz ene izmed najrazvitejših in prosperajočih držav bivšega komunističnega bloka postala država nesposobne politične elite in apatičnih državljanov, kjer mladi izhod iz težav vidijo v tujini, malce

starejši pa v filozofiji »kdo bo koga«. Poleg tega pa lahko izpostavim še en pomemben in uničujoč dejavnik za naše gospodarstvo. Slovenska politika se ni sposobna poenotiti glede dolgoročnih strateških ciljev; politiki nimajo programske razvojnih idej ali pa jih ne želijo deliti z nami. Edina kontinuiteta je slovenski delavec, sicer vedno bolj obubožan, a še vedno željan dela. Ste vedeli, da so povprečni stroški delodajalca za uro dela v zasebnem sektorju v EU leta 2013 znašali 23,7 eur, na Švedskem 43 eur, v Sloveniji pa 14,3 eur? Slovenski delavec je v evropskem merilu še kako konkurenčen. Polovite in kaznujte vse, ki so zavozili Slovenijo, nato pa vse sile usmerite v to, da bo slovenski delavec ponovno delal, zato da živi, in ne zato, da preživi.

Janez Istenič

ZAHVALA

*V vsakem človeku je nekaj,
več od vseh ljudi na svetu,
v katerem sta skupaj 60 let živela,
veliko ustvarila in dosti pretrpela,
kljub vsemu sta se rada imela.*

*Zdaj sta skupaj odšla,
skupaj kot dve lastovki
na zadnji let odletela.*

ALOJZIJ GOSTIŠA
17.05.1929-01.04.2014

FRANČIŠKA GOSTIŠA
23.04.1933-26.04.2014

Tiho sta skupaj odšla eden za drugim k večnemu počitku. Ob slovesu od tete in strica se zahvaljujemo vsem, ki ste ju spremljali skozi življenje in jima lepšali dneve. Hvala vsem za izrečeno sožalje, tople besede.

Hvala gospodu župniku Janezu Komparetu za sv. mašo in lep obred, hvala komunalnemu podjetju Logatec za pogrebno slovesnost. Hvala za lepo odpete pesmi, hvala vsem, ki ste nam kakor koli pomagali.

Vsi njuni.

KOMENTAR PO POŽLEDU

Pred meseci je minil požled 2014. Po obsežnosti in izdatnosti pač stoletni. Namreč 15. grudna 1899 je na Pivškem udarila podobna nadloga. Po mojem spominu na 40-letno gozdarsko delovanje po letu 1963 pa so vsaj trije datumi žledenja, torej na dobrih deset let se nadloga ponavlja. Gozdovom, predvsem pa Elektrogospodarstvu, Železnici na elektrificiranih progah in drugim je povzročil veliko škode.

Komentiral bi škodo v gozdovih, predvsem v domačih, logaških. Zaradi preglednosti ocene jih razdelim na mešane gozdove, na gozdove iglavcev in gozdove listavcev. Po lastništvu na zasebne in družbene, po nastanku na naravne in umetno zasnovane (sajnja smrekovih in drugih sadik). Nakazati želim, da v mešanih gozdovih iglavcev in listavcev naravnega nastanka škode v večini niso katastrofalne. V umetno zasnovanih smrekovih gozdovih pa so škode praviloma velike. Donos takih gozdov je lahko čista izguba. Zlasti v pogojih prodaje lesa v kriznem obdobju večje ponudbe in drobnejših premerov, ko cena pade daleč izpod običajne. Kako naj umni gozdni posestnik gospodari v svojem gozdu? Predvsem naj velja: »Posek v gozdu naj bo nega gozda. Slabše naj se umika, da bo raslo boljše.« Kdor nima izkušenj, naj se posvetuje z gozdarjem - ZGS.

Gozd je živa tvorba in potrebuje redno sečnjo v zaporednih obdobjih približno 5 do 10 let. Z negovalno sečnjo, seveda v mlajših gozdovih, oblikujemo gozdni sestoj tako, da je v njem dovolj stabilnih, čvrstih dreves, ki uspešno prenašajo naravne obremenitve močnih vetrov, obilnega snega in požleda. Škodam v gozdu se ni mogoče izogniti, toda razmerje med poškodovanim drevjem v slabo negovanem gozdu in ohranjenim manj poškodovanim drevjem v redčenem gozdu govori odločno v korist negovanega gozda. V zapuščenih samoraslih gozdovih žled podira cele skupine neod-

Foto: Jože Omerzu

Posek v gozdu naj bo nega gozdu.

pornih dreves v pasovih, v negovanih pa bolj posamezna in robna drevesa.

Umetni smrekovi gozdovi, ki so na logaškem bolj redki, čeprav so bili v 70. letih za nekatere gozdarje, največ družbene lastnine, višek strokovne moči, so gospodarska napaka. Ni verjetno, da bodo vrnilo vložena sredstva. Še posebej, če so bili zasajeni pod parolo »premena mladosnih gozdov« in samovoljnim spreminjanjem gospodarskega načrta. (Se nadaljuje na str. 38.)

Namreč po obdobju, ko je bila nega v teh gozdovih še plačana iz biološke amortizacije - skupnih sredstev - je v gozdarstvu nastopila finančna suša, redčenje je izostalo, stabilnost sestoja pa padla. Prav ti gozdovi so zato postali izpostavljeni in so žrtev vseh naravnih sil, posebej požleda (Vodice, Orlov grič, Za doline in še kje) Posebej pa je v spremenjeni klimi, zaradi naraščanja povprečne letne temperature, smreka postala občutljivejša na sušenje, slabšo rast in posledično na napade smrekovih zalubnikov, ki so lahko katastrofalni. Neposekana lubadarica je vzrok desetinam lubadaric, tudi v sosedovem.

Gozdarske službe pa so zaradi skromnega financiranja prešibke za pravočasno ukrepanje in vzdrževanje gozdnega reda. Tako se logaškim gozdovom maščuje vsa tista kvazi strokovnost, ki se je gozdarji niso priučili in uveljavili v času, ko je bilo sredstev še dovolj.

Tako danes v glavnem nemo in nemočni stoje pred nalogami, ki bi že morale biti opravljene (15. maj) Dlje ko bodo odlašali, večja nevarnost preti kritičnim gozdovom. Seveda tistim smrekovim, bolj umetno zasnovanim. Naravni mešani gozdovi pa se bodo zalizali skoraj neopazno, brez stroškov umetne obnove.

Jože Omerzu dipl. ing. gozd.

ZAHVALA

*Med nami bil si
ljubljen iz vsega srca,
bodi ljubljen tudi tam,
kjer boš sedaj doma.*

BORIS KATALINIČ
5. 10. 1948-1. 5. 2014

Ob prerani izgubi moža, očeta in dedija Borisa se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sodelavcem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče in tolažilne besede.

Posebna zahvala Lovski družini Logatec za lep lovski pogreb in g. Alojzu Albrehtu za poslovilne besede, g. Marcelu Štefančiču za pretresljivo izpoved, g. župniku za lep obred, osebju ZD Logatec za nudeno pomoč, prijateljem »pikada« Športnega društva Baron.

Zelo lepa hvala g. Bošnjaku ter sodelavcem Komunalnega podjetja Logatec za tako lepo organizacijo pogrebne slovesnosti in nepozabnim pevcem za pretresljivo lepo zapete pesmi. Hvala vsem.

*Žena Marija, hčerki Nataša in Sabina
ter vnučka Maj in Vita.*

ZAHVALA

*Lipa zelenela je tam v dišečem gaju,
S cvetjem me posipala, d'jal sem,
da sem v raju. Veje rastezavala k
nebu je visoko, meni pa je do neba
segala globoko.*

MIHEVC FRANC
(1942 – 2014)

Ob slovesu dragega moža, ata, deda in brata se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče in darovane svete maše. Hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Zahvaljujemo se dr. Špeli Albreht in ekipi ZD za vso pomoč v času bolezni. Hvala gospodu župniku Janezu Komparetu za lepo opravljen obred in KP Logatec za organizacijo pogreba. Iskrena hvala vsem, ki vas nismo posebej imenovali in ste nam stali ob strani.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Na prvi dan maja 2014 smo se za vedno poslovili
od naše drage mame

IVANE ŽUST
1924-2014

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti. Hvala za izrečena sožalja in darovane sveče. Hvala tudi gospodu župniku Janezu Komparetu za darovano pogrebno mašo in obred slovesa.

Vsi njeni.

ZAHVALA

*Gori, gori na planine
misel vsaka mi leti...*

20. maja smo se v krogu najbližjih poslovili od moža in očeta

JANEZA GANTARJA
1936 -2014

Ob boleči izgubi se zahvaljujemo sosedom, prijateljem in sorodnikom, ki so nam v težkih trenutkih bolezni stali ob strani ter njemu in nam izkazovali pozornost in pomoč. Posebej se zahvaljujemo patronažni službi ZD Logatec in zdravnici dr. Katarini Turk. Hvaležni smo tudi vsem, ki so nam izrazili sožalje in darovali sveče.

Hvala župniku Janezu Komparetu za duhovno podporo in pogrebni obred, pevcem in trobentarju za žalostinke, osebju KP Logatec za opravila ob zadnjem slovesu.

Žalujejoči žena Tilka ter sinova Uroš in Dejan

ZAHVALA

*Hvala vam mama, za rojstvo,
življenje.
Hvala za čast, za ljubezen, skrbi.
Hvala za bisere stlane v trpljenju.
Mama, naj vedno vam lučka gori.*

Utrujena od bolečin je na god svetega Marka za vedno zaspala naša draga sestra, žena, mama, tašča in stara mama

LJUDMILA PETKOVSEK
15. 8. 1934-25. 4. 2014

Zahvaljujemo se vsem, ki ste jo obiskovali ob bolniški postelji in ji s tem lajšali bolečino.

Hvala vsem, ki ste se od nje poslovili na njenem domu, vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali v teh težkih dneh in jo pospremili k večnemu počitku.

Hvala vsem, ki boste našo mamo ohranili v lepem spominu in se jo spomnili v molitvi.

Vsi njeni.

ZAHVALA

*Ni večje bolečine
kot v dneh žalosti
nositi v srcu
srečnih dni spomine.*

Po dolgotrajni bolezni nas je zapustila draga mama, žena, stara mama in prababica

MARIJA HODNIK
1929-2014

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče. Zahvaljujemo se osebju ZD Logatec, še posebej pa sestri Indiri, ter Domu Marije in Marte za potrpežljivo pomoč in oskrbo. Hvala tudi cvetličarni Karmen za pogrebne usluge in gospodu Petru. Boglonaj gospodu župniku Janezu Selanu za tolažilne besede in lep obred na njeni zadnji poti.

Vsi njeni.

ZAHVALA

*Pojdem,
ko pride moj maj,
pojdem na rožne poljane,
kjer najdem
vse svoje
zbrane
od včera
in kdo ve od kdaj.
Pojdem v kraj vseh krajev ...
(Tone Kuntner)*

Ob slovesu naše drage mame, stare mame, prababice, tete in tašče

ŠTEFKE LOŽNAR
21. 11. 1922-5. 5. 2014

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, ki ste jo obiskovali in pospremili na njeni zadnji poti ter darovali sveče.

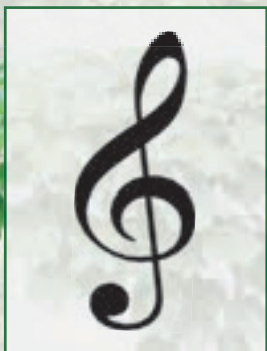
Hvala osebju Doma Grapovčnik, ZD Logatec, UKC Ljubljana, g. župniku Janezu Komparetu, pogrebniemu zavodu Menard, g. Bošnjaku, KP Logatec in pevcem.

Hvala vsem, ki jo ohranjate v spominu.

Vsi njeni.

LOGAŠKI POLETNI FESTIVAL

25. 6.–12. 7.

2014

POKROVITELJ: Občina Logatec, župan Berto Menard
LOKACIJA: Trg sv. Nikolaja / Jožefova dvorana (v primeru dežja)
URA: koncerti ob 20.30, kino ob 21.00

OTVORITVENI KONCERT za dušo in srce

Simfonični orkester Cantabile

dirigent: Marjan Grdadolnik

koncertni mojster: Matej Avšič

Nace Slak, klavir

Mojca Bitenc, sopran

Tina Simonič, violina

Shirlie Roden, vokal

Špela Pirnat, viola

KUD Adoramus

sreda, 25. junij 2014 ob 20.30, športna dvorana Logatec

vstopnice: predprodaja 6 €, na dan koncerta 8 €, mladina do 14. leta vstop prost
prodaja: DZS Logatec, info@cantabile.si, tel. 040 321 190, uro pred koncertom

PROGRAM:

sreda, 25. junij: OTVORITVENI KONCERT – ZA DUŠO IN SRCE (vstopnina: 6 €, 8 €)

Simfonični orkester Cantabile s solisti, športna dvorana Logatec

petek, 27. junij: KINO – IDRIJSKA ŽELEZNICA, dokumentarni film, scenarij Milan Trobič, režija Primož Godina

sobota, 28. junij: KITARSKI VEČER, Mario Kurtjak, Špela Simonišek, Katja Razložnik

petek, 4. julij: KINO – KRESNIK – OGNJENO IZROČILO, mladinski film, režija David Sipoš

sobota, 5. julij: VIPAVSKI TAMBURAŠI, dirigentka Neža Žgur

nedelja, 6. julij: SPES, vokalno-instrumentalna skupina

četrtek, 10. julij: CLASSICO, trobilni ansambel Akademije za glasbo v Ljubljani

petek, 11. julij: CLARITET, kvartet klarinetov Slovenj Gradec

sobota, 12. julij: PUSHLUSCHTAE, moška vokalna skupina – ZAKLJUČEK FESTIVALA

Razen otvoritvenega koncerta je vstop na prireditve prost.

KD Simfonični orkester Cantabile in partnerji:

Župnija Dol. Logatec, Glasbena šola Logatec, Društvo Aktiv, KUD Adoramus, Logaški skavti, KD Pihalni orkester Logatec

Delovanje Simfoničnega orkestra Cantabile omogočajo:

Občina Logatec, CGS plus, Oralna kirurgija in zobozdravstvo Aleksander Lipovec, Pivnica in pizzerija Pr' Krištofu, Metalka Commerce, Gostilna Turk Izidor Zelenc, Gradbeno podjetje Treven, Vidmar Nives – notarka, MAR-TEH, Plurifilter, GTR – AL, VZA-GO&VZA Anton Vochl, GKMB, PVC Nagode, Ydria Motors in drugi.